

Contra căderii părului vă ajută

LOȚIUNEA DE PĂR...

SIGURĂ DE SUCCES!

Apa de Colonia „Tosca” dă femeii modernă siguranța unui succes deplin; potrivită specificului feminin, ea unește în chip armonios distincția autentică cu cel mai ales rafinament. „TOSCA” e Apa de Colonia a femeii moderne.

— și ceea ce e important :
ouăle pot fi scoase oricând fără vre'un
inconvenient, iar altele puse la loc.

Sursa de procurare indică :
Firma KURT ERICH BINDER
Sibiu, Str. Elisabeta No. 64

Cu UNICA buna gospodină
prepară cafeluța cea mai fină.

Unica
SPECIALITATE PENTRU TURCEASCA

O DATĂ IMPORTANTĂ!
LA 14 MAI SE TRAGE CLASA IV-**AA**
LOTERIEI DE STAT

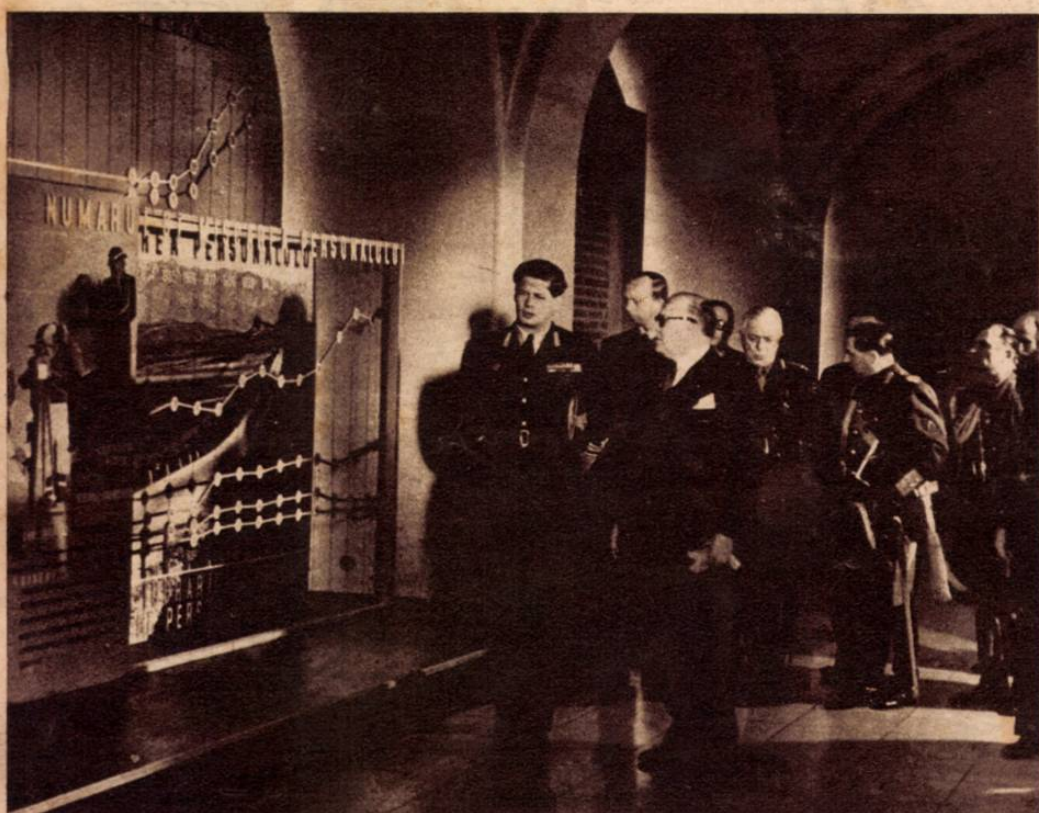
ULTIMELE FOTOGRAFII DIN TARĂ

M. S. Regele Mihai, M. S. Regina Mamă Elena, d-na și d. Mareșal Antonescu și d. Prof. Mihai Antonescu asistând la slujba învierii în biserica Sf. Patriarhii.

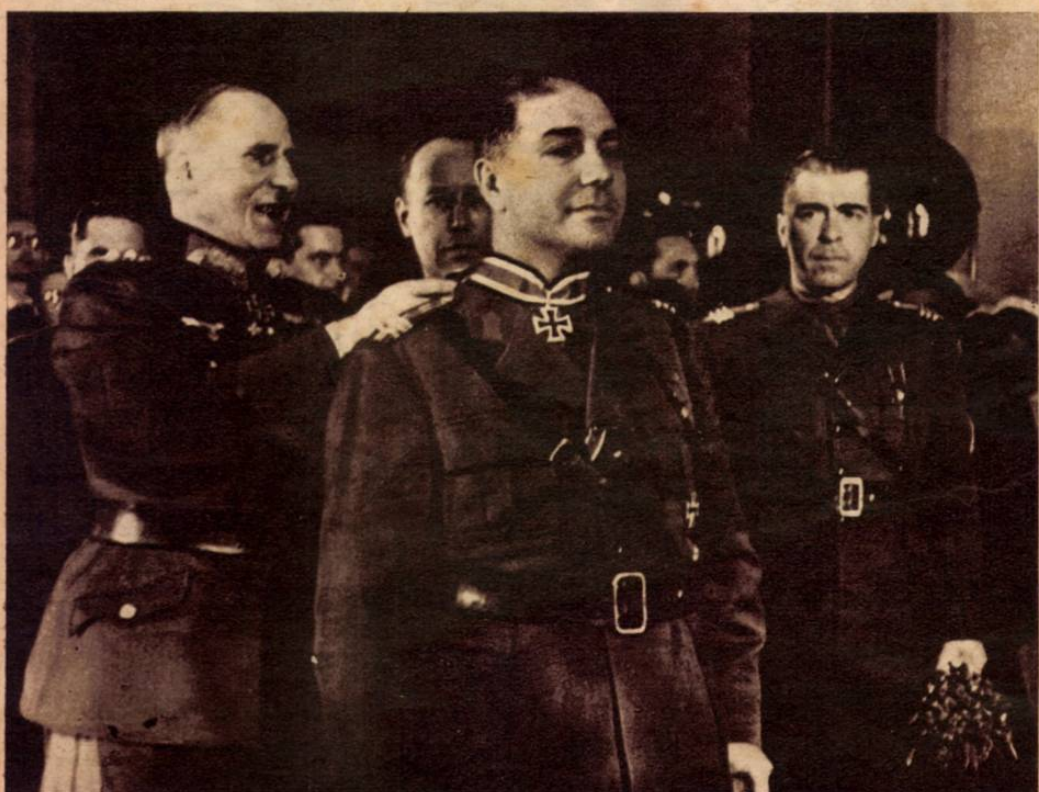
D. Mareșal Ion Antonescu ciocnind ouă roșii de Paști cu ostașii Regimentului de Gardă, în mijlocul cărora și-a petrecut prima zi de Paști.

M. S. Regele Mihai vizitând Expoziția de drumuri și căi navigabile.

D-na Maria Mareșal Antonescu împărțind unelte agricole invalizilor din Alexandria.

Solemnitatea decorării ofițerilor români care s-au distins în lupte, cu Crucea de Fier, la Spitalul Z. I. 303.

D-na Maria Mareșal Antonescu vizitând Spitalul Militar unde a împărțit daruri de Paști.

DOUĂ, REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ PREȚ

27 MAI — 3 Iunie 1943
Nr 851 — ANUL XVII
— 30 LEI —

Repre DE PE FRONT

Sus: D. General Pantazi, ministrul apărării naționale și colonelul erou Palaghiță, la un post de luptă de pe frontul Krimskaja

Dreapta: Observatorul unei unități de pe frontul Cuban instalat pe acoperișul unei case

Stânga: Alarmă la o unitate românească pentru paza coastei în apropiere de Norwosisk

Jos: Tun de munte al trupelor române pe frontul Cubanului

FOTO:
S. M. P.

Artaj

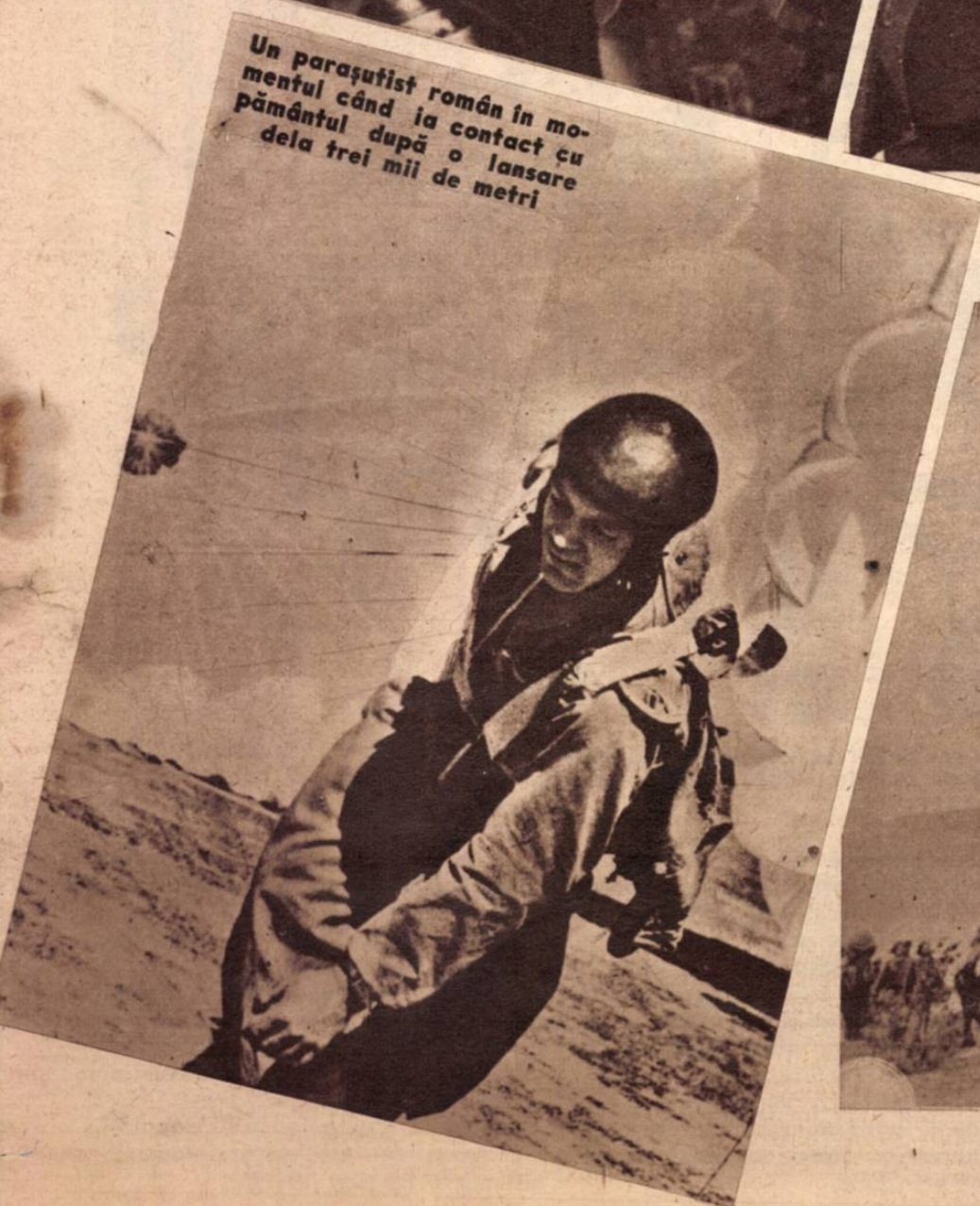
Trăgătorul naval aruncă
când de grenade în
momentul introducerii
proiectilului în gura
tevi

Ofițeri aviatori germani și români studiind împreună execuția misiunilor
la inamic

Tun românesc, pus în slujba apărării coastelor, în plină acțiune

Un parașutist român în mo-
mentul când ia contact cu
pământul după o lansare
dela trei mii de metri

Coloană de vânători de munte români înaintând într'un sector
al frontului de Est

Prima Vară

LA PARIS

PARISUL trăiește cea de a patra primăvară dela începutul războiului. Luna Mai a marcat desigur triumful primăverii în orașul, care, în vremuri de pace, atrăgea în fiecare an cohorte de călătorilor și turiștilor.

Cum arată Parisul în a patra primăvară a războiului? La aceaștră întrebare răspundem că metropola franceză resimte formidabilul efort de războiu pe care întreaga Europă civilizată îl face pentru a învinge inamicul comun.

În timpul iernii, capitala Franței a văzut abătându-se asupra ei suflul noilor restricții, privitoare la transporturile cu vehicule. Încălzirea și iluminarea locuințelor au fost de asemenea supuse raționalizării.

Și totuși, în anumite cercuri ale Parisului, datorită unui efort genial de invenție și de creație, s'au menținut aspectele fermecătoare ale vieții care pot face pe un străin să creadă că nimic nu s'a schimbat în acest oraș din 1939 și până astăzi.

Luna Mai își toarce zilele sub un cer senin și încărcat de boarea răcoritoare a vânturilor venite dinspre Ocean. Fermecătoarele parcuri pariziene au înflorit, bulevardele sunt mai populate, iar casele de modă etalează modelele cele mai ingenioase care s'au văzut vreodată în Europa, de când în acest domeniu al eleganței stăpânește

principiul aspru al economiei.

Cu cele patru curse săptămânale care se apleargă la Paris, cu vitrinele sale împodobite cu bijuterii și cu obiecte de toaletă, primul oraș al Franței prezintă un aspect cu totul deosebit de acela al celorlalte orașe franceze.

În timp ce Marsilia, Lyonul, Nîmes, Toulouse-ul și alte orașe, altădată celebre prin moda lor, etalează astăzi un exterior mohorât și trist, Parisul nu a putut să treacă peste o tradiție datând de decenii, tradiția modei, a luxului și eleganței.

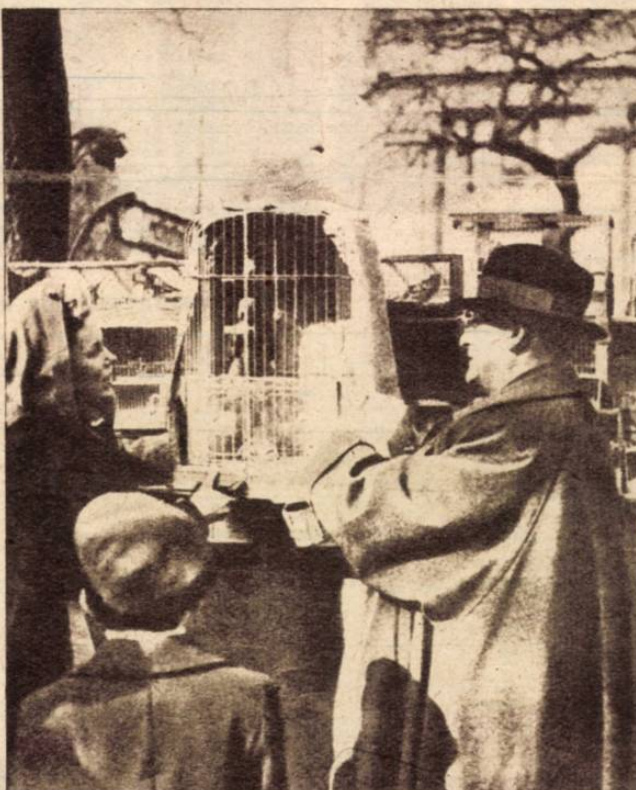
Vitrinele bijuterierilor parizieni sunt împodobite cu acelaș gust impecabil ca și înainte de războiu. Cu deosebire că oamenii nu mai cumpără bijuterii, fiind absorbiți de grave probleme alimentare.

Jos: Lumea se grămădește la curse exact ca pe vremurile normale

Pe cheiurile Senei, aceiași anticari încep să-și expună marfa, odată cu primele raze ale soarelui de primăvară

Pentru a respecta un rit cu valoare de tradiție, faimoasele case de modă pariziene au făcut și în acest an expoziții, dar într'un spirit de discreție și într'o atmosferă din care lipsea orice notă de extravaganță.

Mai sunt oameni la Paris care se interesează de cumpărarea unei păsări de colivie odată cu venirea primăverii

Dacă la noi s'a văzut coadă la cassă, la filmele „Două orfeline” și „Prima întâlnire”, iată ce se poate vedea, la Paris, la fiecare premieră cinematografică

În ultima vreme, autoritățile au decis să desființeze cursele de cai din timpul săptămânii. De acord cu autoritățile germane, municipalitatea primului oraș al Franței socotește că este imoral ca în timpul săptămânii, persoane care nu

Ca de obicei, în Montmartre, expozițiile de pictură au loc în aer liber. Aspect caracteristic al primăverii pariziene

Pariziana se îmbracă cu aceiași fermecătoare eleganță ca în vremea păcii. Și totuși este remarcabilă grija ei de a nu distona cu gravele preocupări ale momentului.

Marile firme din piața Vendôme continuă să expună bijuterii extraordinare. Interiorul elegantelor magazine frecventate de bogătașii lumii umbresc cele mai fantastice descrieri ale comorilor orientale.

pot justifica nicio ocupație, să angajeze pariuri pe sume ce se ridică până la 60 de milioane de franci. Suma aceasta este o sfidare în gravele momente pe care le străbate Franța și Europa.

Vieța de noapte a Parisului este firește aproape calmă. Faimoasele cabarete și celebrele „boîtes” se închid la o oră care îndispune pe rarii cheflii. Mai există totuși câteva localuri cărora li s'a dat îngăduința de a ține deschis peste ora obișnuită de închidere. În aceste cabarete se poate consuma șampanie și se pot vedea spectacolele specifice ale căror numere

(Continuare în pag. 14-a)

CĂ A N D E L U R O P A

Stânga: Într-o fabrică de mașini. Constructori ucrainieni la lucru

beneficiază de numeroase avantaje. Sunt bine plătiți, atât de bine încât pot trimite acasă o parte din salariul lor. Ei se bucură de asemenea de o îngrijire ireproșabilă. În afară de aceasta, sistemul în care se face munca este foarte suportabil. Muncitorii străini au în Germania un regim de muncă egal în toate privințele celui aplicat muncitorilor germani. Acest regim merită a fi amintit mai ales în ce privește ocrotirile sociale, în cadrul cărora se relevă cu deosebire instituția asigurărilor pentru boală și invaliditate. Internarea și îngrijirea în cămine modern amenajate este foarte ieftină: pentru locuință și pensiune costul mediu este de 10 mărci pe săptămână (aproximativ 600 lei).

Din punct de vedere material, muncitorii străini care lucrează în Germania nu au a se plânge de nimic. Sunt cazați în bărci curate și vesele, înconjurate de grădinițe și zone de verdeață, cu cantine, unde se servește o mâncare hrănitoare și suficientă, cu spitale cinematografe, teatru etc. Duminica lucrătorii pot pleca în orașele apropiate pentru a dispune de timpul liber așa cum vor.

Dar și din punct de vedere spiritual și moral, viața acestor lucrători nu lasă nimic de dorit. Ei dispun de biblioteci, cursuri de limba germană, care le dă posibilitatea să se înțeleagă mai bine cu camarazii lor — înțelegere și în sens propriu și în sens figurat al cuvântului — li se oferă spectacole, la care se produc artiști naționali, se joacă piese naționale și se cântă cântece naționale; au ziare și reviste în limba lor proprie etc. În felul acesta, Reichul face, paralel cu uriașa muncă penfră asigurarea securității Europei, o mare operă de unire și consolidare a spiritului european. Oamenii învață să se cunoască și să se aprecieze, punându-și astfel bazele viitoarei comunități a Europei solidare și pacifice.

Specialist croat într-o întreprindere germană de armament

Duminica, zi de repaus. Lucrătorii cumpără ilustrate din Berlin pentru a scrie celor de acasă

Lucrătoare ucrainiene în fața celebrului Brandenburger-Tor din Berlin

ÎNCA înainte de războiu se aflau în Germania aproximativ 170.000 locuitori străini. Numărul lor a crescut între timp la câteva milioane de oameni, veniți în Reich din aproape toate țările continentului european și folosiți, în primul rând, în producția de armament, atât de puternic dezvoltată în cursul războiului. Față de situația din patria lor, acești lucrători

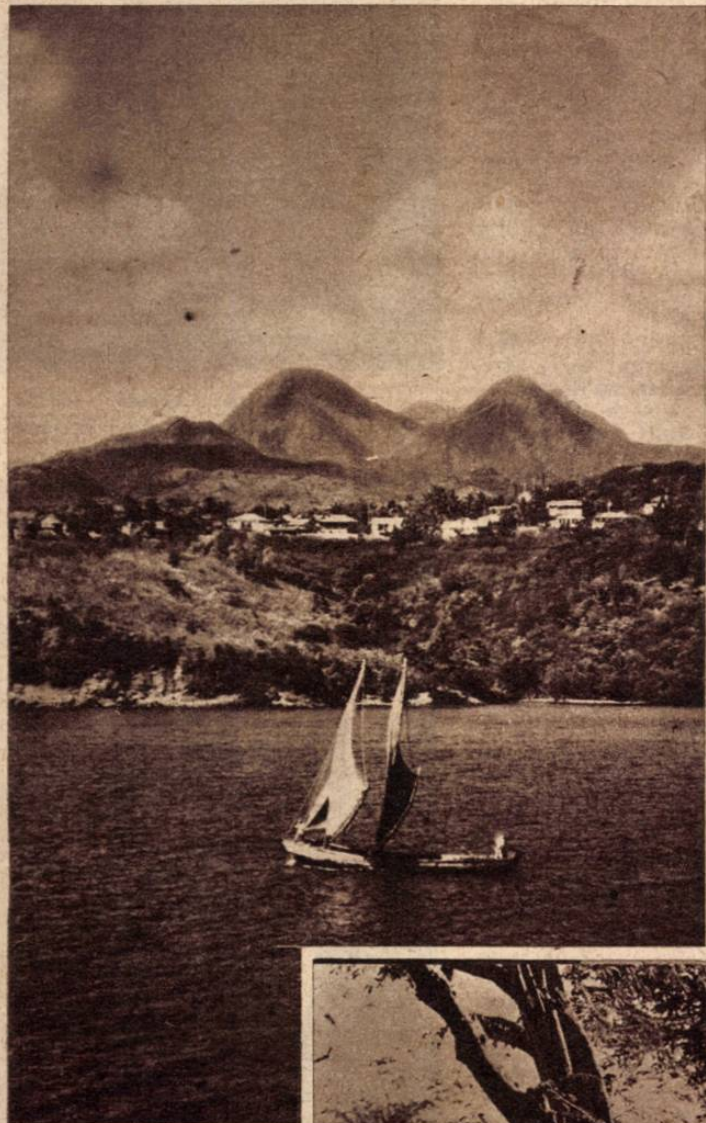
Dreapta: Căminuri pentru lucrătorii străini, în apropierea Berlinului

Specialist spaniol într-o fabrică germană de motoare

LU CREAZA PENTRU GERMANIA

CUM A FOST BLOCATA MARTINICA

Martinica, cea mai frumoasă insulă din Antile

UN lanț de insule lung de 3.000 km. înconjură Mediterana Americii, Marea Caraibelor, pentru dominarea căreia d. Roosevelt se străduiește din ce în ce mai pe față, încă de la izbucnirea războiului. În afară de scopurile imperialiste asupra continentului sudic, trebuie asigurat drumul prin Canalul Panama și către regiunile petrolifere ale Americii Centrale și Venezuelei. Republicile independente Cuba și Haiti stau oricum sub influența nord-americană; insulele britanice de acolo au fost cedate încă din 1940 ca puncte de sprijin, în schimbul câtorva distrugătoare vechi.

Mai rămân numai posesiunile franceze. De multă vreme yankeii, prin presiuni prudente au încercat să-și încorporeze și Martinica în sistemul punctelor lor de sprijin. La un moment dat vase de război americane au patrulat în fața coastelor insulei,

dar guvernatorul, amiralul Robert, nu a vrut să cedeze posesiunea franceză care i se încredințase și unde fusese adusă, pentru a fi pusă în siguranță, o parte din tezaurul Franței. El n'a vrut nici să jertfească unitățile flotei de război franceze care se aflau în porturi, vase de război și de comerț. Nu s'a mai auzit apoi multă vreme nimic de mica insulă lipsită de apărare, pierdută departe în mijlocul sferei de influență americană. Lipsa de spațiu naval devenea tot mai grea pentru America și Anglia, deoarece însă Washington nu se află în război cu Franța, nu îndrăznise până acum să pună mâna pe insulă.

Recent ea a fost blocată în scopul ca guvernatorul, credincios guvernului din Vichy, să fie strâns în chingi. Ce nu a putut obține arta diplomatică, trebuie obținut prin înfometarea populației. Ultimele știri arată că vase de război dintr-o escadră nord-americană ar patrula acum în apele din jurul Martinicei, fără ca flota franceză să poată întreprinde vreo acțiune, deși are la dispoziție și un vas port-avion, din cauza lipsei de carburanți.

Martinica este populată în majoritate de negri și mulatri, care își scot din micile lor ogoare cele necesare traiului. Trăiesc în insulă numai vreo 10.000 de albi. Mi-

În capitala insulei Martinica, Fort de France, statuia împărătese Josephine de Beauharnais, fosta soție a lui Napoleon I, creolă din Martinica.

Acțiunea împotriva insulei Martinica arată încă odată cu cât dispreț sunt ignorate toate principiile referitoare la viața, libertatea și comerțul popoarelor slabe.

O stradă animată din Martinica

Mont Pele, celebrul vulcan din Martinica, a cărui lavă a acoperit acum 40 de ani complet capitala de pe atunci Saint Pierre.

Localnici din Martinica, urmași ai vechilor sclavi negri

nistrul marinei americane, Knox, crede că va termina repede cu dominația franceză dacă va lipsi insula de alimentele de primă necesitate, sperând în enervarea populației și ridicarea ei împotriva guvernatorului. Când își va da roadele această acțiune „pașnică”, rămâne de așteptat, fiindcă roditoarea insulă poate foarte bine să-și alimenteze singură locuitorii. Spre deosebire de agricultura engleză și americană din posesiunile Indiilor Apusene, caracterizată prin monocultură, cea din Martinica este multilaterală și numărul vitelor acoperă toate nevoile. Importul constă mai ales din mărfuri de metal și țesături.

Cum se trăiește pe un

SUBMARIN

UN submarin modern este un vas foarte solid, construit în vederea unor deplasări mari și a unor lupte violente. Lungimea lui poate fi de 70—75 de metri, iar deplasarea în su prafață între 750 și 800 de tone.

Arma principală de atac a submarinului este torpila cu un calibru depășind 60 de milimetri.

Când un submarin părăsește baza, el ia cu sine un număr de 12 torpile dispuse astfel: cinci în lans-torpilele dela pupă și dela prora, două în compartimentul din fața vasului și cinci torpile de rezerve dispuse în magazia din partea dinapoi.

Aceste din urmă torpile nu pot fi așezate în lans-torpile decât pe vreme frumoasă și în condițiuni de calm perfect.

Echipajul unui submarin se compune în medie din 45 oameni, ofițeri și trupă. Locul fiecărui om aflat pe bordul unui submarin este calculat cu sârgă, astfel în cât fiecare membru al echipajului are o porție anumită de oxigen de care poate dispune.

În mod obișnuit, submarinele germane navighează la suprafața apei, folosindu-se de motoarele lor Diesel. Submarinul ia adâncime numai în caz de primejdie și înainte vreunui atac. În asemenea împrejurări, submersibilul se folosește de motoarele sale electrice, al căror curent este furnizat de acumulatori foarte puternici.

Vom încerca să descriem, în cele ce urmează, viața unui submarin în timpul unei zile:

Ora șapte dimineața este ora de sculare. În „centrală” de unde se controlează toate mișcările submarinului, șeful mecanic sau secundul său supraveghează comenzile.

— Sculați! Sculați!

Un marinăr străbate toate celulele deșteptând pe comandant, pe ofițeri, pe subofițeri și echipajul. Oamenii se trezesc repede și se îndreaptă spre spațiul foarte îngust unde sunt instalate lavabourile. Se știe că pe bordul unui submarin cantitatea de apă este foarte mică, datorită spațiului redus. Iată explicația faptului că pe boroul submarinelor domnește de obicei un miros ce trădează lipsa unei igiene desăvârșite.

Micul dejun nu conține cafea deoarece apa este rară și scumpă. Ea este înlocuită în general cu o supă de lapte și cu tartine cu dulceață. La orele opt marinarii se schimbă. Unii se îndreaptă spre mașini, alții spre pompe, alții spre cârmă. Oamenii care au stat de veghe se îndreaptă spre dormitoare, unde somnul îi va cuprinde repede. Pe bord nu este prea mult loc. De

aceia marinarii dorm cu schimbul pe aceleași paturi înguste. Mai mulți oameni se ocupă cu curățirea mitralierelor și a armelor de bord amenințate de rugină. Pe bord și în interiorul vasului este aproape întuneric. Curentul electric trebuie economisit în vederea scufundărilor.

Principiul de viață de pe bordul unui submarin este „economia de spațiu și de mijloace”

Masa de prânz se servește între orele 11 și 30 și 12.

Clinchetul veselei trezește din somn pe cei ce dormeau, căci un marinăr de pe bordul unui submersibil este veșnic flămând deși spațiul este redus și aerul destul de prost.

Alarmă!...

Radiotelegrafistul a înregistrat un sgomot suspect. Experiența îi va îngădui să-și dea seama dacă este vorba de un distrugător, de un cargobot sau de un torpilor. De astă dată vasul nu poate fi indentificat după sgomotul motoarelor sale. S'ar putea să fie vorba de un convoiu foarte bine escortat.

Navigație la nivelul periscopului... poruncește comandantul.

Periscopul plutește la suprafața apei. Comandantul urcă în turelă și ia loc pe un mic scaun turnant. El inspectează orizontul. Din când în când apa acoperă periscopul cu o perdea verzue. În „centrală”, șeful mecanic și ajutoarele sale încearcă să mențină vasul la aceeași adâncime. Lucrul nu este prea ușor datorită presiunilor deosebite ce se exercită asupra diferitelor părți ale vasului. Nimic. Periscopului nu îngăduie observarea vreunui convoiu.

Vasul ar trebui să revină la fața apei dar cum cerul este senin ar risca să fie văzut de vreun avion inamic. Comandantul schimbă periscopul pentru a putea cerceta cerul. Nu se vede niciun avion. Submersibilul va putea ieși la suprafața apei pentru a economisi curentul electric.

Comandantul poruncește să se execute manevra de ridicare a vasului.

Când submarinul a revenit în bătaia razelor soarelui oamenii încep să curățe bordul de algele depuse.

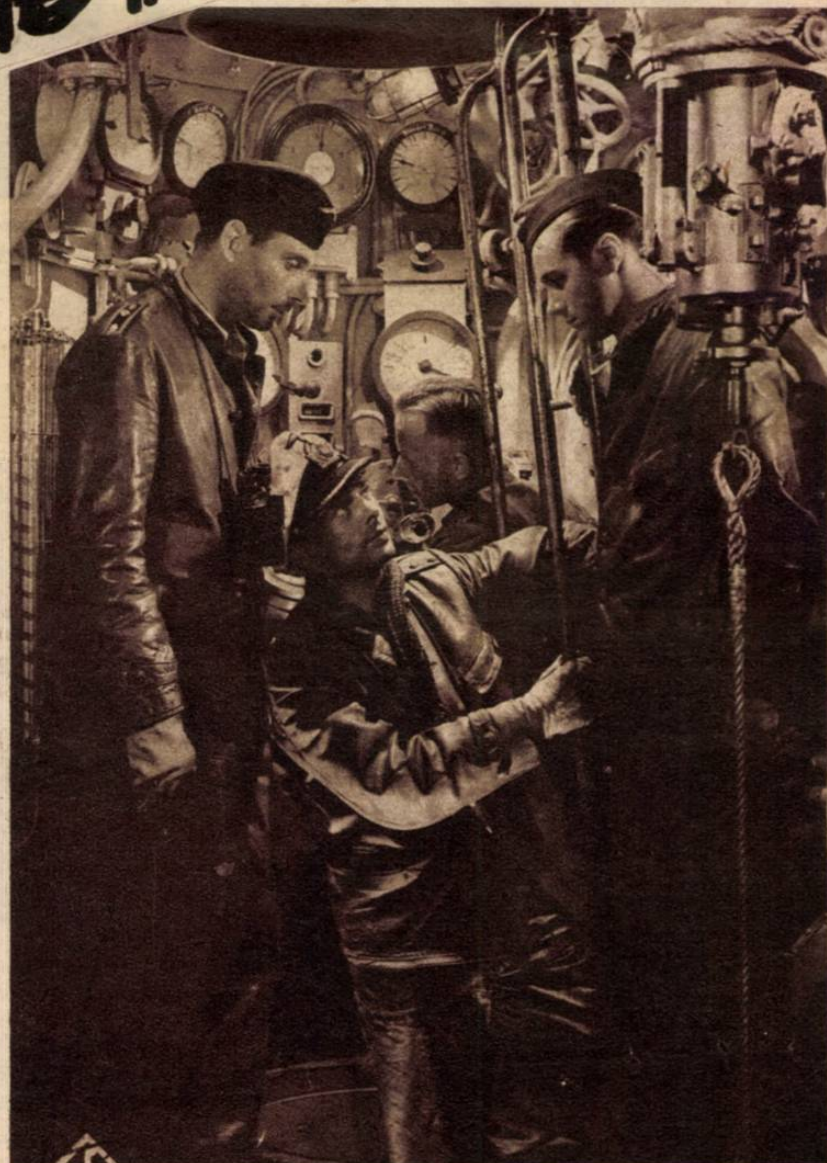
Deoarece patru ochi văd întotdeauna mai bine decât doi, comandantul este schimbat la postul său de observație de ceilalți ofițeri. Restul echipajului se schimbă la intervale regulate.

În curând echipajul este adunat pe bord. Se aud motoarele Diesel cu sgomotul lor caracteristic.

A rămâne la suprafața apei este cea mai mare fericire a marinărului. Oamenii profită atunci și golesc murdăria și gunoaiile adunate pe bord.

Aerul proaspăt pătrunde prin turelă în interiorul vasului.

Pe punte, oamenii au voie să fumeze. Ei trag cu o plăcere deosebită primul fum de țigară.

Vieța pe un submarin este limitată la un spațiu cu care nu oricine se poate acomoda

Sus: Unul dintre cele mai mari submarine italiene „Galileo Ferraris” de 100 metri lungimea, la lansarea lui.

Când un cap de marinăr apare prin turelă se poate face un pariu 1.000 contra unu că omul va avea o țigară în gură. Țigara este aprinsă chiar înainte ca trupul să iasă complet pe punte.

Postul de radio al submarinului este legat de un amplificator. Oamenii pot asculta glasurile celor din patrie, puțină muzică venind de departe, din locurile dragi până în singurătatea primejdioasă a valurilor.

Marinarul se simte din nou legat de lume și familiei, ascultând puțină muzică.

În timpul navigației sub apă nu se poate asculta muzică. Rare ori, când submarinul navighează în adâncime, într-o zi de sărbătoare, atunci comandantul îngăduie să se asculte muzica unui patefon ale cărui discuri sunt arhicunoscute de mateloți.

Este adevărat că în timpul navigației sub apă există alte distracții.

Soldații se amuză cu un joc numit. „Nu te enerva dragă”, în timp ce ofițerii și comandantul joacă șah sau dame.

La fiecare crează, comandantul schimbă piesele de șah uzate de prea multă întrebuințare.

Pe bordul unui submarin se citește foarte mult și se vorbește și mai mult. Câteodată oamenii continuă să vorbească chiar după ce s'au culcat, căci somnul nu vine ușor.

Despre ce vorbesc oamenii de pe bordul submarinelor?

(Continuare în pag. 14)

Inaugurarea unui aerodrom german în Bulgaria, pe coasta Mării Negre, pentru securitatea teritoriului împotriva eventualelor atacuri bolșevice

Un mahomedan care lucrează în Germania și care se află, pentru scurt timp, în concediu în satul lui din Serbia, arată unui ofițer german și familiei lui locul de unde vine

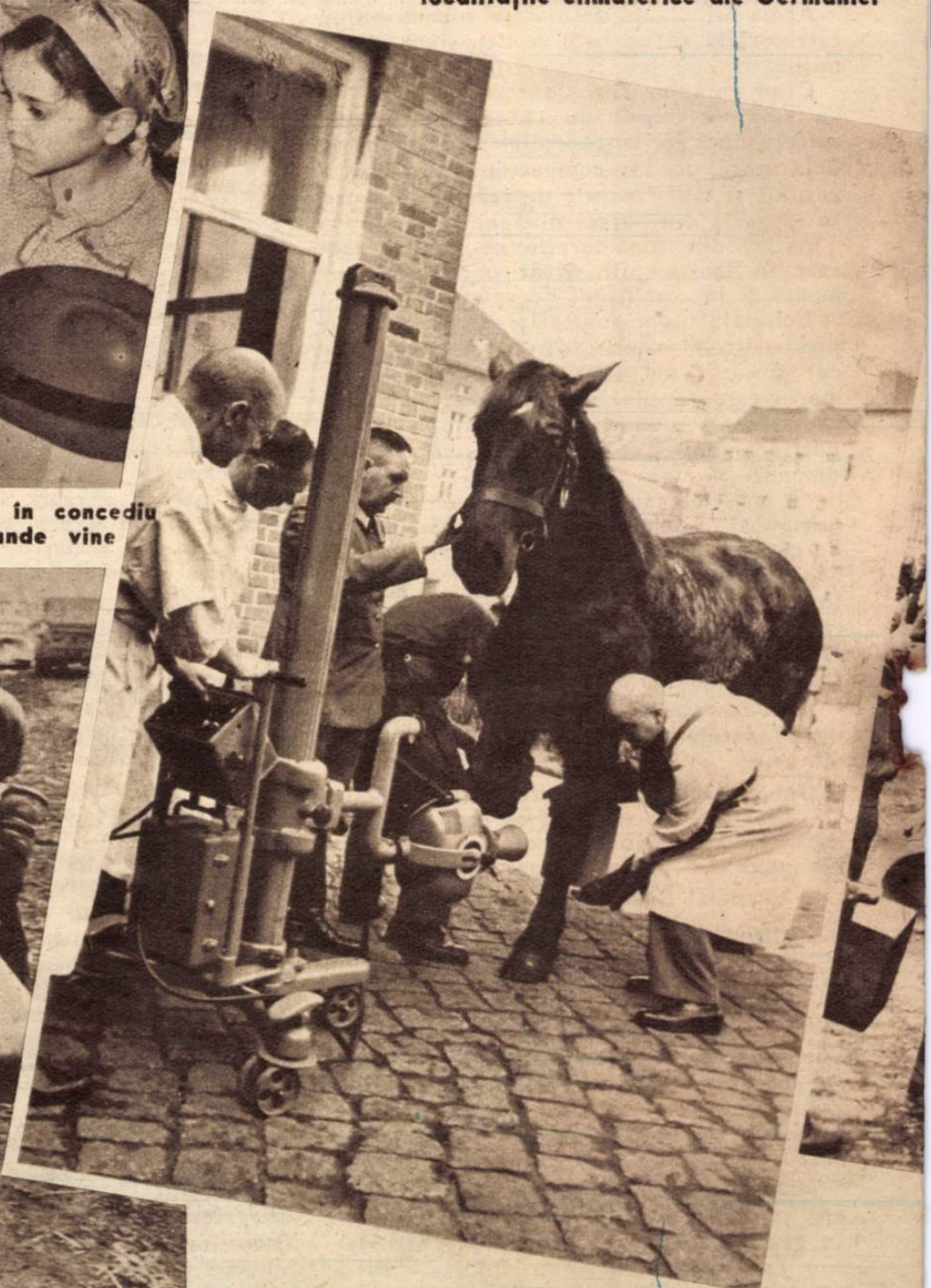

Populația civilă din Rusia fuge de bolșevici cu puținul avut pe care-l poate transporta, venind și cerând ospitalitate germanilor

Din TOTA

Șase sute de copii flamanzi au fost duși să-și petreacă localitățile climaterice ale Germaniei

Pantru a veni în ajutorul cailor răniți pe front, tehnicienii au construit acest ingenios aparat Röntgen cu care se poate afla imediat locul și cauza răni

LUMEA

În vacanța în
Gauleiterul Sauche, împuternicitul general pentru problemele muncitorești,
sosește la Minsk unde e salutat de comisarul Reich-ului pentru
Rutenia Albă

Ministrul german al Construcțiilor, d. Speer, vizitează
nouile adăposturi pentru submarine de pe coasta
Atlanticului

Grup de prizonieri francezi plecând
pentru un concediu de 14 zile în țară,
spre a se înapoia apoi ca muncitori
în Germania

Cartier de locuințe din Rotterdam distrus de bombardamentul aviației
anglo-americane

DELICATETE
ȘI GINGĂȘIE
adaugă pudra HUDNUT
tenului Dvs. Discret par-
fumată, se găsește în
12 nuanțe moderne.

Pudra
three flowers
HUDNUT

UN NOU IMPĂRAT EXILAT LA SF. ELENA

INSULA Sfânta Elena are din nou un oaspete imperial, Marele Napoleon care a sfârșit în mizeria exilului, în acest colț blestemat al imperiului britanic, își are un frate de nenorocire.

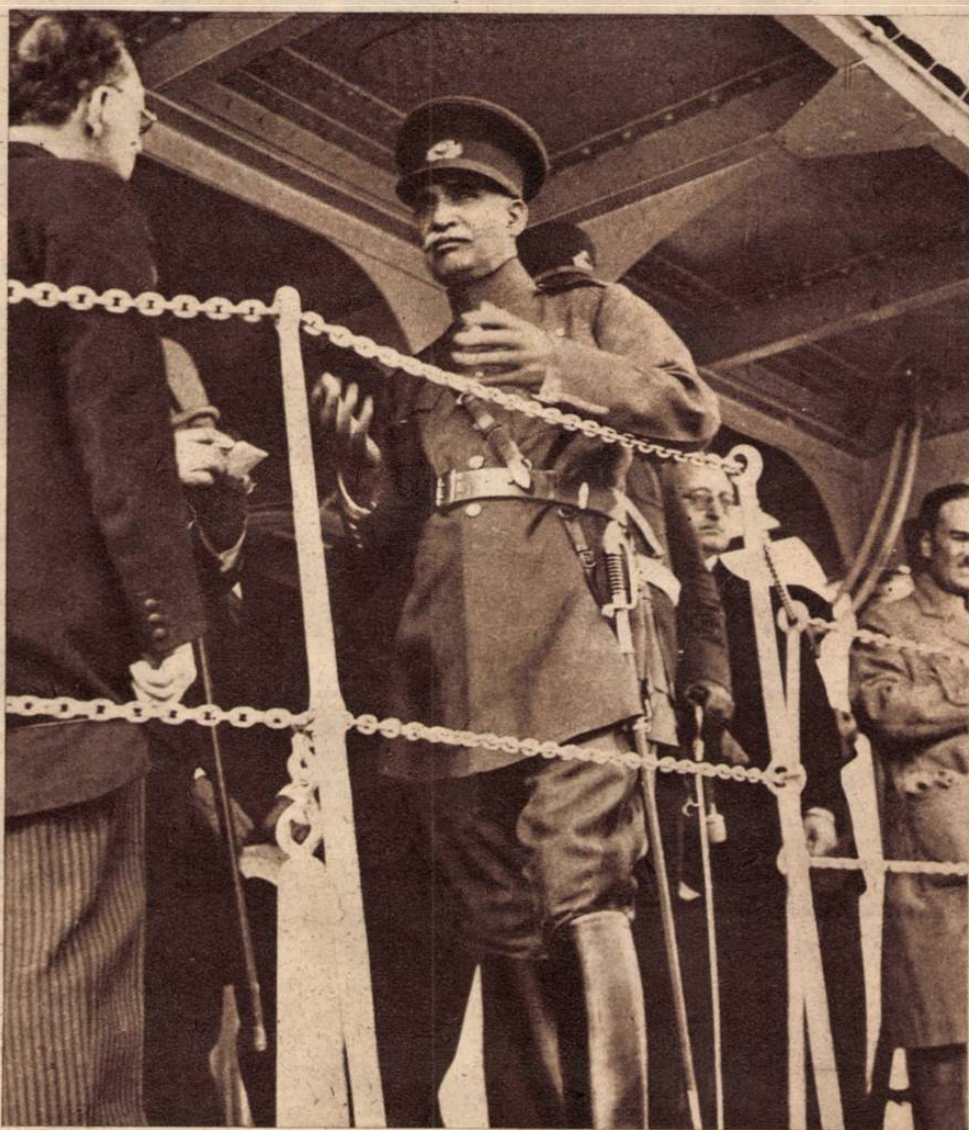
Noul mosafir al insulei, bătute de vânturile Oceanului, este fostul șah al Persiei, Riza Jan Pahlewi. Opuându-se tendințelor politice britanice, șahul Persiei a fost, după cum se știe, detronat, în cursul anului trecut. Fiul său i-a luat locul la succesiunea tronului. Fostul șah acuzat de sabotare a planurilor britanice, a fost condus la Aden unde i s'a fixat reședința provizorie.

Prizonierul a fost apoi transportat la Burban, în Africa australă, unde de altfel nu a stat prea mult timp. În cele din urmă guvernul din Londra a găsit că ar fi mai simplu ca prizonierul să fie expediat în insula Sfânta Elena, unde a decedat cel mai mare conducător de armate francez: Napoleon.

Captivitatea aceasta încorporează într'un chip senzațional cariera agitată și romantică a întemeietorului Iranului modern.

În timpul războiului trecut, Riza Jan Pahlewi nu era altceva decât un modest subofițer într'un regiment de cazaci ce servea sub ordinele țarului. În toila războiului, întreprindul aventurier s'a așezat în capul unei mișcări revoluționare, a răsturnat pe descendentul regelui regilor, pe Mahomed Ali, uzurpându-i tronul.

Devenit stăpânul celui mai vechi dintre tronurile regești ale lumii, fostul ofițer țarist a căutat să-și impună ideile care adesea erau de o originalitate deosebită. Pahlewi a fost un reformator al țării sale.

Riza Jan Pahlewi pe bordul unui vas, puțin înainte de detronarea și exilarea lui pe insula Sf. Elena

El a muncit foarte mult pentru a moderniza cel mai vechi stat din lume. Și a reușit.

Opera cea mai însemnată a domniei lui a fost construcția drumului de tier transiranian, de care americanii au încercat să se folosească pentru a trimite ajutor rușilor. Riza a nutrit însă și ambiția de a reforma viața particulară a supușilor săi. Intocmai ca Mustafa Kemal Atatürk, Pahlewi a înfăptuit în Iran revoluția pălăriilor care au luat locul fesurilor.

Riza Pahlewi este un bărbat cu obiceiuri aspre și câteodată bizare. Acest rege a refuzat să doarmă în patul precedecesorilor săi: dormea pe jos acoperit cu un covor.

Anglia nu a mers până acolo încât să-l instaleze la Longwood, acolo unde și-a trăit ultimele zile Napoleon. De altfel reședința împăratului Franței a fost restaurată de admiratorii săi postumi.

Locuința și împrejurimile dela Longwood au rămas neschimbate din 1821 și până azi.

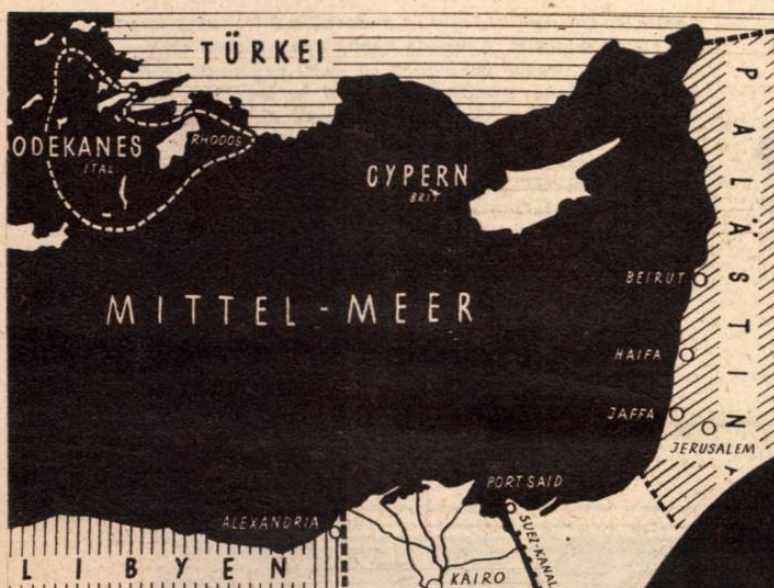
Riza Pahlewi locuiește la Jamestwn, port foarte mic, împodobit însă cu numele pompos de capitală a insulei.

Se spune că fostul rege al regilor este instalat într'un chip foarte modest. Numai câteva persoane au fost autorizate să-l însoțească în exilul involuntar. Pahlewi este tratat întocmai ca Napoleon: autoritățile insulare nu i-au dat nici cel puțin îngăduința de a se plimba pe toată întinderea insulei.

EXPRESIA „colonie-cenușăreasă“ există și în englezește, și de decenii întregi s'au auzit numeroase voci britanice care au caracterizat cu ton critic astfel situația tragică a insulei Cipru. Nu mai departe decât în 1939 ziarul „Times“, scrie că Anglia a administrat aproape 60 de ani Ciprul, dar nu a făcut nimic pentru promovarea insulei. De curând lordul Fardington, guvernatorul acestei colonii, a fost la Londra pentru a vorbi în favoarea Ciprului într-o ședință a Camerei Lorzilor; după câteva cuvinte fără efect, tema a fost însă dată la o parte și s'a trecut la ordinea de zi. Deși țara este roditoare și capabilă să se desvolte, populația ei trăiește în cea mai mare mizerie, și nu se petrece nimic din ce ar putea ajutama agricultura atât de împovărată a ei. Vieța acolo este exact la fel de primitivă cum era și înainte de a pune englezii mâna pe insulă.

Marea Britanie s'a dovedit a fi o mamă vitregă, fiindcă interesele sale față de insulă sunt pur strategice. Ciprul este important ca acoperire pe flanc pentru liniile către Canalul Suez, și în cursul acestui războiu a mai câștigat încă în însemnătate din punct de vedere al asigurării transporturilor către Asia Occidentală, spre care insula pare că arată cu degetul întins. Natural,

Jos: Situația strategică a insulei Cipru în Mediterana orientală. Insula asigură liniile maritime către canalul Suez căpătând o și mai mare importanță, în războiul actual, după ce englezii au pierdut influența asupra insulei Creta

Dreapta: Aici — spune legenda — a trăit Othello. Zidurile din fotografie datează, ca și legenda, de pe vremea stăpânirii venețiene

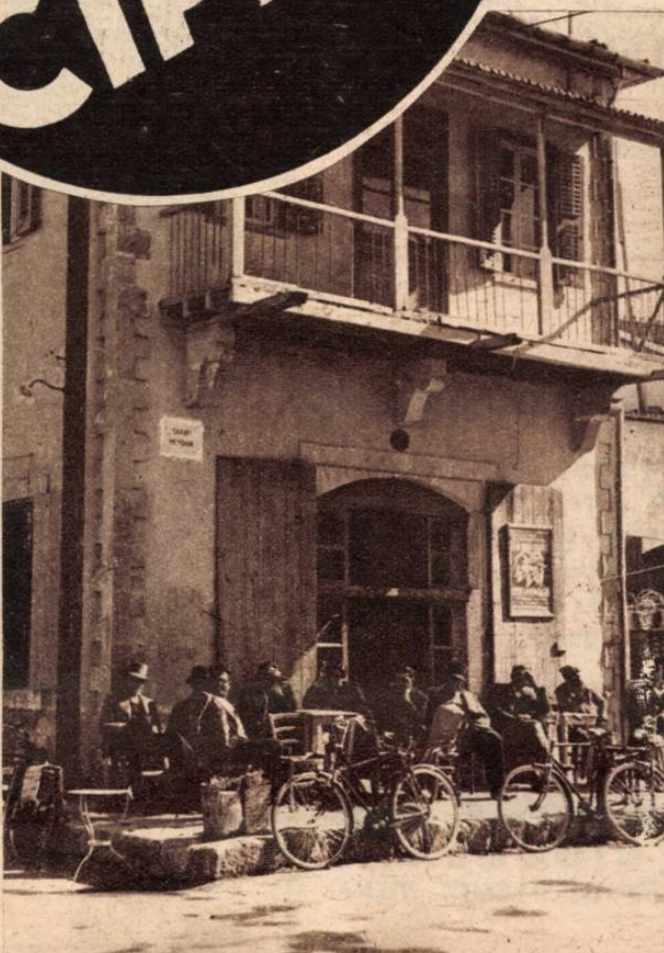

Famagusta unul dintre cele mai importante porturi ale Ciprului

Anglia are nevoie și în Cipru de soldați. În rândurile populației grecești, care se cifrează la 83% din total, se produc adesea greve și neliniști. Ciprioții, oameni iubitori de libertate, s'au arătat atât de puțin dispuși de a servi sub drapelul englez, încât autoritățile britanice au emis o lege care caracterizează încă odată pe anglo-saxoni: nicio întreprindere nu mai poate angaja bărbați sub 35 de ani. Se speră că prin această măsură cinică tinerele contingente se vor arăta dispuse pentru voluntariat în armată.

După cum rezultă din debaterile dela 31 Martie ale Camerei Lorzilor, insula este lipsită astăzi de toate materiile de primă necesitate fiindcă tonajul naval este redus și prețurile cresc necontenit. Din această cauză capătă proporții, pe fiecare zi, mișcarea de libertate a ciprioților.

Dreapta: Ca și la Atena, oamenii stau, în orașele Ciprului, la mesele de pe trotuarul din fața cafenelelor, unde vorbesc mult și consumă puțin

O catedrală gotică, transformată sub dominația turcă, în moschee. Ciprioții sunt mahomedani în proporție de 18%

**Insula
CIPRU**

CENUȘĂREASA IMPERIULUI BRITANIC

Fotografați cu **Rolleiflex**
Rolleicord

Distanța focală a lentilei precisă dela 16 cm. depărtare până la infinit.
Formatul ideal 6x6
Obiectivul vizibil pe placă mată și în momentul declanșării, prin urmare punere la punct milimetrică.
Apogeul perfecțiunii

*Dinții frumoși nu sunt totdeauna și sănătoși.
În schimb dinții sănătoși, sunt totdeauna frumoși.*

Pentru un om îngrijit nu există o podoabă mai frumoasă decât un șirag de dinți albi ca zăpada. Pentru a păstra acest dar prețios al naturii, trebuie să-l îngrijim cu multă băgare de seamă. Nu ajunge să ne limităm însă numai la îngrijirea aspectului exterior. Piatra de pe dinți, dușmanul acesta redutabil, amenință dinții d-voastră în mod invizibil și pe neobservate. De aceea: adevărata îngrijire a dinților, înseamnă combaterea pietrei de pe dinți! Cunoscuta pastă de dinți SOLVOLITH, oferă o protecțiune eficientă în contra pietrei de pe dinți. Grație sărei veritabile de Karlsbad ce o conține, ea combate depozitățile existente de piatră de pe dinți și împiedică formarea pietrei noi.

Solvolith

„Lebăda”

STABILO

Creioane de desen în 18 gradații dela 7B—9H
Creioane colorate cu mina subțire în 24 culori plastice

Nou: STABILO *Cellomin*
creionul chimic cu mina
rezistent la orice condițiuni climatice

Schwan

Constipația

deranjează nu numai digestia, dar intoxică și sângele. Urmările sunt: dureri de cap, dureri de șale, hemoroizi, grețuri și un ten palid și necurat. Omul se simte obosit, prost dispus și îmbătrânit. DARMOL vă ajută, având un efect sigur și ușor. Are gust de ciocolată.

În ambalaj original, la prețul de Lei 10, — și Lei 75, —

DARMOL
PRIMUL PURGATIV DE CIOCOLATĂ.
RENUMIT DE DEZENII.

UZINELE DARMOL, VIENA.

Elegantă și calitate

sunt cele două caracteristice ale ciorapilor **Tesyra**, fie oă sunt fabricați din mătase naturală sau vegetală, fie din lână.

Ciorapul **Tesyra**

*Ati avea curajul
sa va incredintati
nevasta
unui prieten?*

ATA tema extrem de interesantă — mai bine spus, extrem de amuzantă, fiindcă e vorba de o comedie — pe care o pune pe ecran noul film al lui Heinz Rühmann, intitulat „Îți încredințez nevasta”.

Câte situații nu poate produce o însărcinare atât de delicată, ca aceea de a avea grijă de nevasta altuia! Și cât de amuzante pot deveni aceste situații în interpretarea marelui comedian Heinz Rühmann!

Este desigur unul dintre cele mai inspirate subiecte care au fost transpuse vreodată pe ecran și din punct de vedere tehnic, unul dintre cele mai reușite filme ale studiourilor Terra.

Aceasta, cel puțin, este părerea cronicarilor cari l-au văzut și cari ne dau în plus, amănuntul că, grație darurilor lui de mare comic, Heinz Rühmann reușește să cucerească nu numai nevasta prietenului, ci și... publicul spectator.

Heinz Rühmann și partenera lui, Lil Adina în filmul „Îți încredințez nevasta”. (Foto Terra-O. C. R.)

Ce nu face un bărbat ca să fie pe placul femeii? Chiar pe coaforul, — cum îl vedem pe Heinz Rühmann în această scenă din film

Un măr să oferi, e ușor. Dar s'o mai dai înapoi pe nevasta prietenului, care ți-a fost încredințată, e mai greu.

Heinz Rühmann într-o scenă de mare efect din filmul „Îți încredințez nevasta”. (Foto Terra-O. C. R.)

APOGEUL RAFINAMENTULUI

LUNA MILIOANELOR

este Iunie 1943
când se câștigă

258.450.000 LEI

IOTERIA DE STAT

TRAGEREA CL. V DELA 2-30 Iunie 1943

PRIMĂVARA LA PARIS

(Urmare din pag. 4-a)

sunt formate din cântăreți și dansatoare.

S'a constatat că mai există în Parisul celui de al patrulea an de războiu, destui francezi dispuși să bea în timpul nopții șampanie, și să admire producțiile unor protagoniști lipsiți de fantezie.

Se prevede că municipalitatea va micșora numărul cabaretelor autorizate să dea spectacole nocturne.

Restaurantele de primă categorie au trecut și mai trec în această primăvară printr-o mare criză. Ele sunt amenințate să-și modifice din nou menu-urile și așa destul de modeste.

În privința alimentației, Parisul cunoaște toate greutățile ce decurg din starea generală de războiu.

Aprovizionarea familiilor este o problemă atât de mare, încât oamenii își pierd o mare parte din zi în căutarea alimentelor.

Și totuși primăvara a venit torențială, înveselind oamenii și dând străzilor pariziene aspectul strengăresc antebelic. Cerul este albastru, temperatura dulce, iar măceșii și rododendronii au în-

florit pe taimoasele Champs-Elysées.

Un soare prietenos încălzește străvechile cheiuri care-și oglesc silueta în apele leneșe ale Senei. Viața își continuă ritmul cu toată starea de războiu, în pofida raidurilor engleze.

La Operă se joacă „Aida” și „Rigoletto”, în timp ce comedia Franceză a organizat festivaluri pentru prăznuirea amintirii lui Balzac.

La teatrul „Variétés”, faimosul Raimu, stoarce lacrimile unor săli arhipline interpretând un rol extrem de duios, într-o dramă de Fanny, care tratează problema maternității.

Expozițiile de pictură se succed într'un ritm extraordinar, în timp ce lumea se bate pentru a obține un bilet la concertele destul de frecvente.

Odată cu primăvara, inima Parisului s'a trezit la o viață nouă. Cetățenii își prelungesc, în măsura timpului disponibil, plimbările pe jos, către casă.

Străzile pariziene și-au păstrat și în acest an aspectul lor aproape provincial, marcat prin lipsa vehiculelor mecanice.

CUM SE TRAEȘTE PE UN SUBMARIN

(Urmare din pag. 7)

Firește că despre ultimele lor isprăvi și mai ales despre permisiile.

Un submarinar nu se desbracă niciodată când se culcă. Scoaterea hainelor este îngăduită numai la spălat și numai când se face vreun duș.

În timpul navigației sub apă fiecare om își pune cordonul de salvare.

Oamenii dorm cu cordonul de salvare de care este atașată o butelie cu aer comprimat pentru umflarea cauciucului salvator.

De sigur că o pijama este mai comodă în timpul somnului decât aceste unelte.

Când echipajul se află în întregime în dormitor, atunci nu toți

oamenii au loc unde să se întindă. Parte din ei se culcă atunci pe jos. Grație muncii în echipe s'a soluționat problema odihnei echipajului.

Se întâmplă însă ca spațiul destul de redus al submarinului să se micșoreze și mai mult. Ori de câte ori se pregătesc torpilele, oamenii nu mai au loc nici măcar pentru a așeza undeva un ac. Nimeni nu se poate mișca în timpul acestei operații. Iată de ce submarinariii sunt foarte veseli atunci când aud comanda: „Lansați torpila”. Comanda aceasta este pentru un submarinar muzica cea mai frumoasă în afară de sgomotul exploziei, mai ales atunci când ținta a fost nimerită.

Sfaturi prețioase pentru ascultătorii de radio.

Sub semnul acesta, dăm tuturor ascultătorilor de radio doritori de audițiuni mai bune, 10 sfaturi prețioase.

SFATUL ②

RECEPȚIA UNDELOR LUNGI ESTE IMPORTANTĂ

Cumpărătorul unui aparat de radio examinează tonalitatea și sensibilitatea, selectivitatea și reglajul. Apreciază aspectul exterior și prețul unui aparat, foarte rar, îl interesează însă și scala de unde. Pentru ca un aparat de recepție să dea satisfacție în toate privințele, trebuie să aibă o scală de unde lungi. Emisiunile pe unde lungi pot fi recepționate sigur la orice oră, — deci și în timpul zilei — spre deosebire de undele mijlocii, a căror recepție, de cele mai multe ori, nu este posibilă decât după ce s'a întunecat. Desigur că o scală pentru unde scurte este de asemenea un lucru foarte apreciat; dar cine n'ar putea să-și cumpere un aparat mai avantajos, cu trei scale de undă, mulțumindu-se cu unul prevăzut cu două scale, acela ar trebui să-și ia un aparat având o scală pentru unde mijlocii și alta pentru unde lungi, deoarece recepția undelor lungi este importantă!

Pentru o recepție bună, un aparat bun. Aparatul de radio prevăzut cu marca vulturului constituie, în orice categorie de preț, produse de calitate superioară ale industriei germane de radio.

Viitorul nostru sfat radio urmează peste o săptămână

A se decupa! — A se păstra!

Indanthren vă oferă în permanență o garanție pentru rezistența neîntrecută a culorilor. Este un lucru extrem de important, mai ales pentru timpurile de azi, fiindcă

Indanthren contribuie la păstrarea valorii economice a lucrurilor

Bd. Regele Carol I. No. 4

Pelikan

Cerneală pentru toc rezervor

RENUMITĂ DIN 1889

GÜNTHER WAGNER HANNOVER

**ACEST SUPERB
MANTOU DE PLAJĂ.**

n'ar fi oare indicat pentru orele când doriți să atrageți atenția tuturor de pe plajă prin eleganța Dvs.

Vă vine de minune ca și cum ați făcut câteva probe, s'ar putea zice: „că a fost comandată pe măsura Dvs.”

Eleganța lui remarcabilă se accentuează prin fronseurile din spate care scot în relief umerii, dând o supleță desăvârșită întregului ansamblu.

La acest mantou trebuie însă să vă alegeți un mailot aparte din bogata colecție GOLDFISCH, și cel mai potrivit ar fi un costum de baie deux-pièces, dintr'o mătase grea de culoare închisă.

ULTIMELE FOTOGRAFII DIN ȚARĂ

D. Mareșal Ion Antonescu și d. prof. Mihai Antonescu, în mijlocul studenților, cu prilejul vizitei făcute la Academia Comercială

D. prof. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului de Miniștri, stând de vorbă cu un invalid, cu prilejul vizitei făcute în jud. Argeș

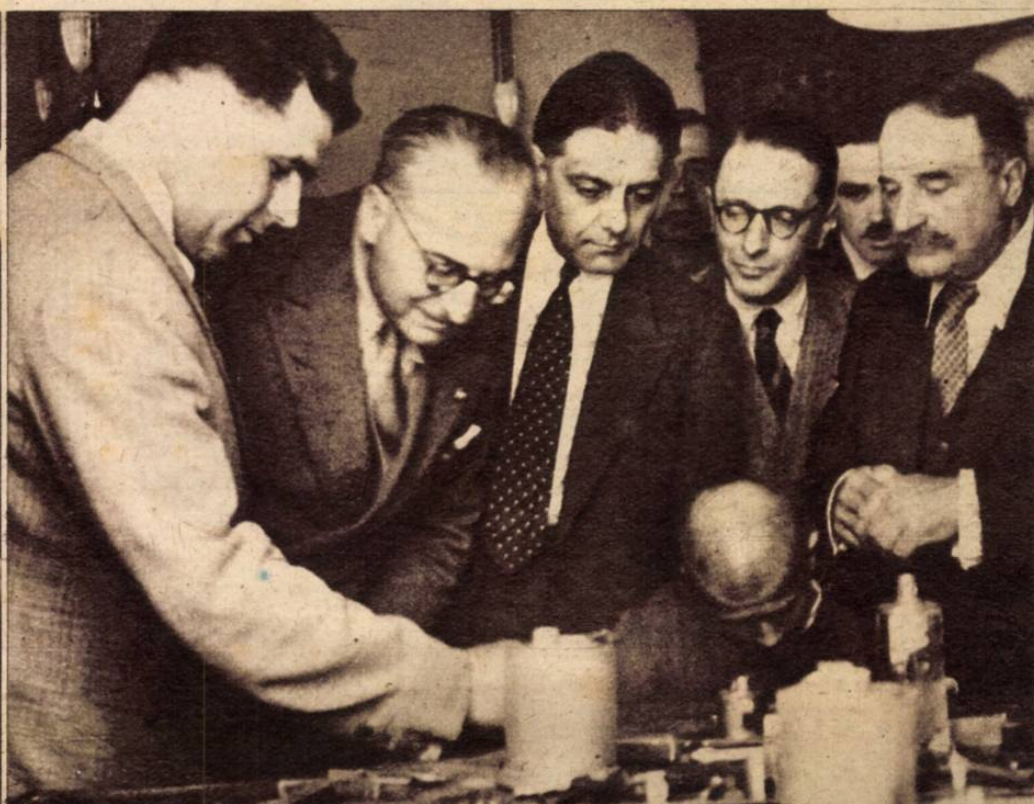
Un aspect al tribunei oficiale în timpul intonării Imnului Regal la serbările de la Blaj

D. prof. Alex. Marcu, ministrul propagandei naționale, pe peronul gării de Nord înainte de a pleca la Sofia, împreună cu delegația ziariștilor români

D. Colonel Zaharia, aghiotantul d-lui Mareșal Antonescu, primește de la d. Von Killinger, ministrul Germaniei la București, decorația ce i-a fost conferită de Fuehrer

D. Dr. Dănulescu, ministrul muncii și d. Renatto Bova Scoppa, ministrul Italiei la București, vizitând școala de ucenici ceasornicari din Capitală

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAS PREȚ

3-9 Iunie 1943
Nr 852 - ANUL XVII
- 30 LEI -

CULTURA DE NALBE

(Citiți în corpul revistei reportajul „Flora în Războiu”)

Stânga : D. General Pantazi, ministrul apărării naționale, vizitând tranșeele unui escadron de Roșiori în munții Novorosisk-ului

Dreapta: Pe frontul Cuban: aruncător Brandt în poziție de tragere

Reportaj DE PE FRONT

Pe frontul Cubanului un general de divizie german decorează cu Crucea de Fier pe soldații români care s'au distins în diferite lupte

Echipajul unui avion de recunoaștere român pregătindu-se de plecare în misiune fotografică pe frontul Cubanului

FOTO
S. M. P.

Aprovizionarea cu alimente destinate trupelor din prima linie, la un post de distribuție înaintat

Flora în RĂZBOI

UN fenomen care se produce ca efect al stării de război, și care trece în genere neobservat de mase, deși consecințele lui se resfrâng, în primul rând, asupra lor, este apariția pe primul plan a unor plante relativ necunoscute. Așa s'a întâmplat în timpul crizelor din secolul XVIII, care a încetățenit în Europa cartoful ca plantă alimentară de prim ordin. Războiul mondial 1914-18 a încurajat dezvoltarea culturii sfecei de zahăr. Cauzele trebuiesc văzute, pe de o parte, în stinghizarea traficului cu țările de peste ocean, — datorită blocadelor sau lipsei de tonaj — iar pe de altă parte, în sporirea consumului și pierderilor provocate de războaie, sau în necesitatea de a se face rezerve, atunci când sunt perspective ca războaiele sau crizele să dureze prea mult.

Războiul actual reeditează acest fenomen. În afară de blocadă trebuie menționat că, încă înaintea declanșării ostilităților, multe națiuni europene începuseră aplicarea economiei autarhice, în primul rând acelea care nu dispuneau de mari bogății și care au primit grave și nedrepte lovituri economice prin pacea din 1914. Este mai ales cazul Germaniei și Italiei; industria germană a reușit de mult să devină independentă de petrolul sau fibrele textile străine, prin fabricarea produselor sintetice: benzină, cauciuc, fibre de țesut etc.

Domeniul de care ne ocupăm în articolul de față este acela al florei noi. Multe plante exotice au fost aclimatizate după operațiuni grele și îndelungi, transformate în însăși structura lor, înobilate, pentru scopurile ce se urmăreau. Unora li s'a dezvoltat cantitatea de ulei conținut în semințe, altora li s'a accentuat caracterul de plante textile etc. Iată de pildă cazul *nalbei*, care nu mai contează ca floare, ci ca plantă furajeră. Este o plantă înaltă și care ocupă spațiu puțin, calități ideale pentru rostul căreia îi este destinată. O altă plantă cu întrebuințări noi este o varietate de *coada rândunicii*, care dă material izolator. Semințele sale sunt înconjurate de un puf lucitor ca mătasea, foarte fin, ca la pădăie. Aceste firisoare nu pot fi toarse, dar sunt un admirabil material izolant

Un fel de migdală, bogată în ulei

Coada rândunicii care produce o vată perfect izolatoare

Stânga: „Comfrey”, furajeră cu 4 recolte pe an

colta ei de pe 25 metri pătrați fiind suficientă pentru hrănirea unui porc.

Cartoful dulce originar, ca și cartoful comun, tot din America de Sud, conține mai mult zahăr decât sfecla. Are însă nevoie de multă căldură și se încearcă aclimatizarea lui în sud-estul Europei. O altă plantă tot din America este un fel de migdal cu tulpina slabă și târătoare. Fructul seamănă cu migdala și conține o însemnată cantitate de ulei. Pentru a încheia, să amintim *alunele americane*, cu fructe bogate în ulei, plantă aclimatizată perfect în ultimii ani pe solul Europei.

• Planta e originară din America de Nord și s'a aclimatizat foarte bine în valea Dunării. Planta *comfrey* din Caucaz, caracteristică prin florile ei, la început roșii ca purpura și mai târziu de un albastru azuriu, dă, în al doilea an dela semănare, patru recolte. Este o plantă furajeră de preț, re-

Stânga: Alune americane, plantă perfect aclimatizată în Europa

Dreapta: Cartoful dulce din America de Sud, mai bogat în zahăr decât sfecla

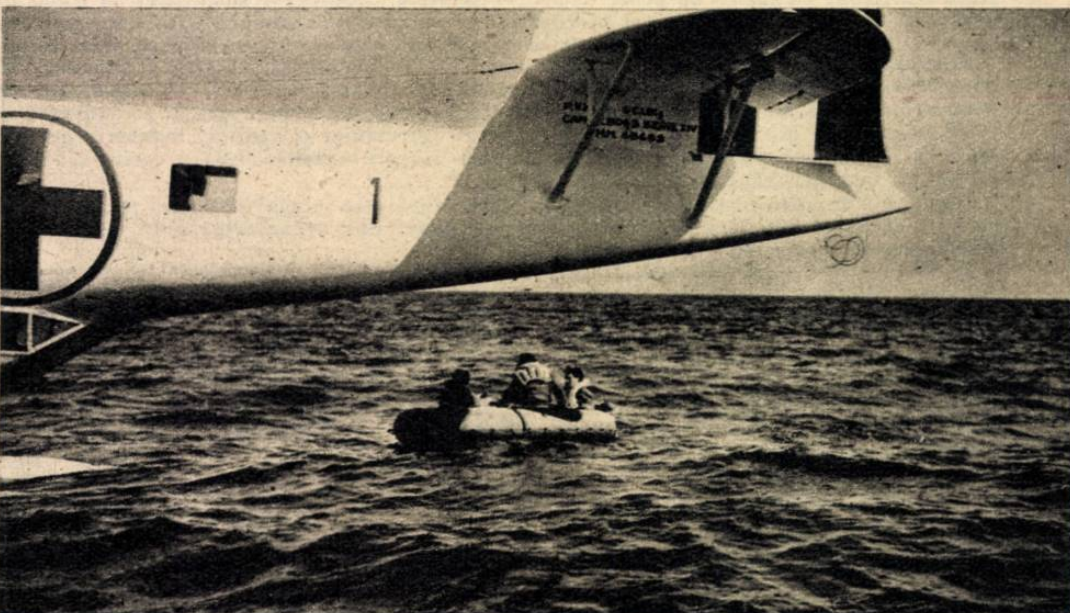
O MENIA latinească și profund creștină a poporului italian a fost un teren prielnic pe care să poată răsări o seamă de așezăminte care fac mândria Italiei și în același timp a omenirii întregi. Printre aceste nenumărate instituții cu scopuri umanitare o deosebită însemnată are astăzi „Centrul radio-medical pentru salvarea naufragiaților”.

Intemeiat înainte de război, acest așezământ este alcătuit dintr-o centrală emițătoare și receptoare, așezată pe litoralul Italiei, care primește apelurile de salvare ale naufragiaților oricărei armate ar aparține, și ordonă nenumăratelor subcentre, presărate pe întreg litoralul peninsulei și insulelor italiene, să înceapă operațiile de salvare a acelor care au cerut ajutor. Centrul este înzestrat cu un spital de peste 200 de paturi, care poate fi mărit după nevoie, și cuprinde secții pentru toate ramurile medicinei și chirurgiei. O armată de doctori recrutați dintre medicii și chirurgii cei mai de seamă, este mobilizată în preajma acestui centru și a subcentrelor dependente. Subcentrele, organizate totdeauna în porturi, au la dispoziția lor un mare număr de avioane și ambarcații maritime, cu care să se poată răspunde la apelurile de salvare.

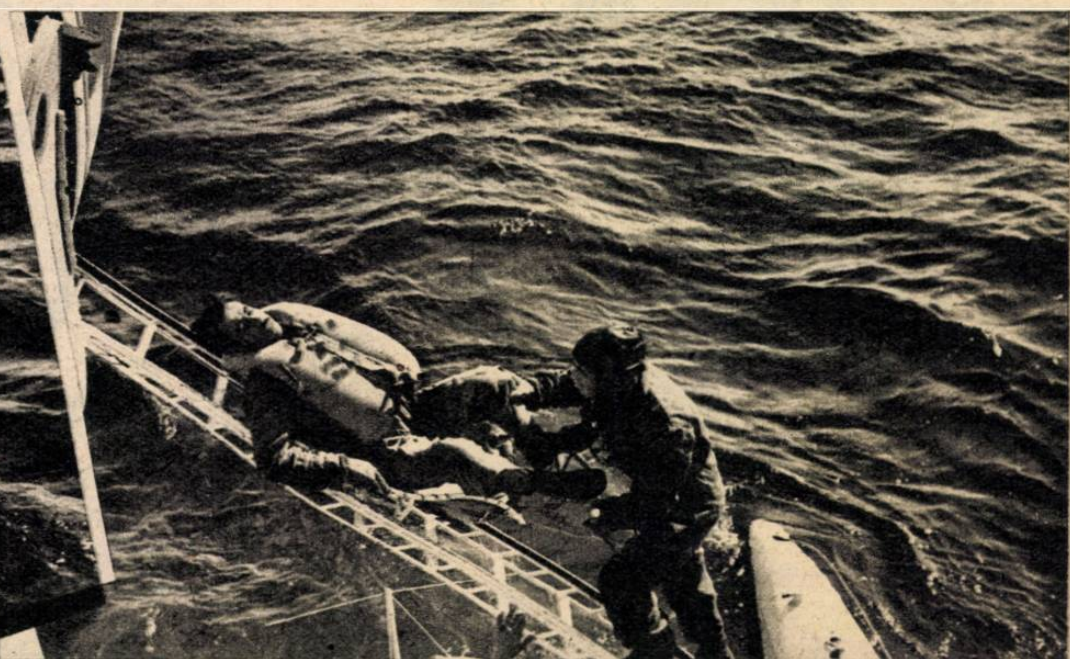
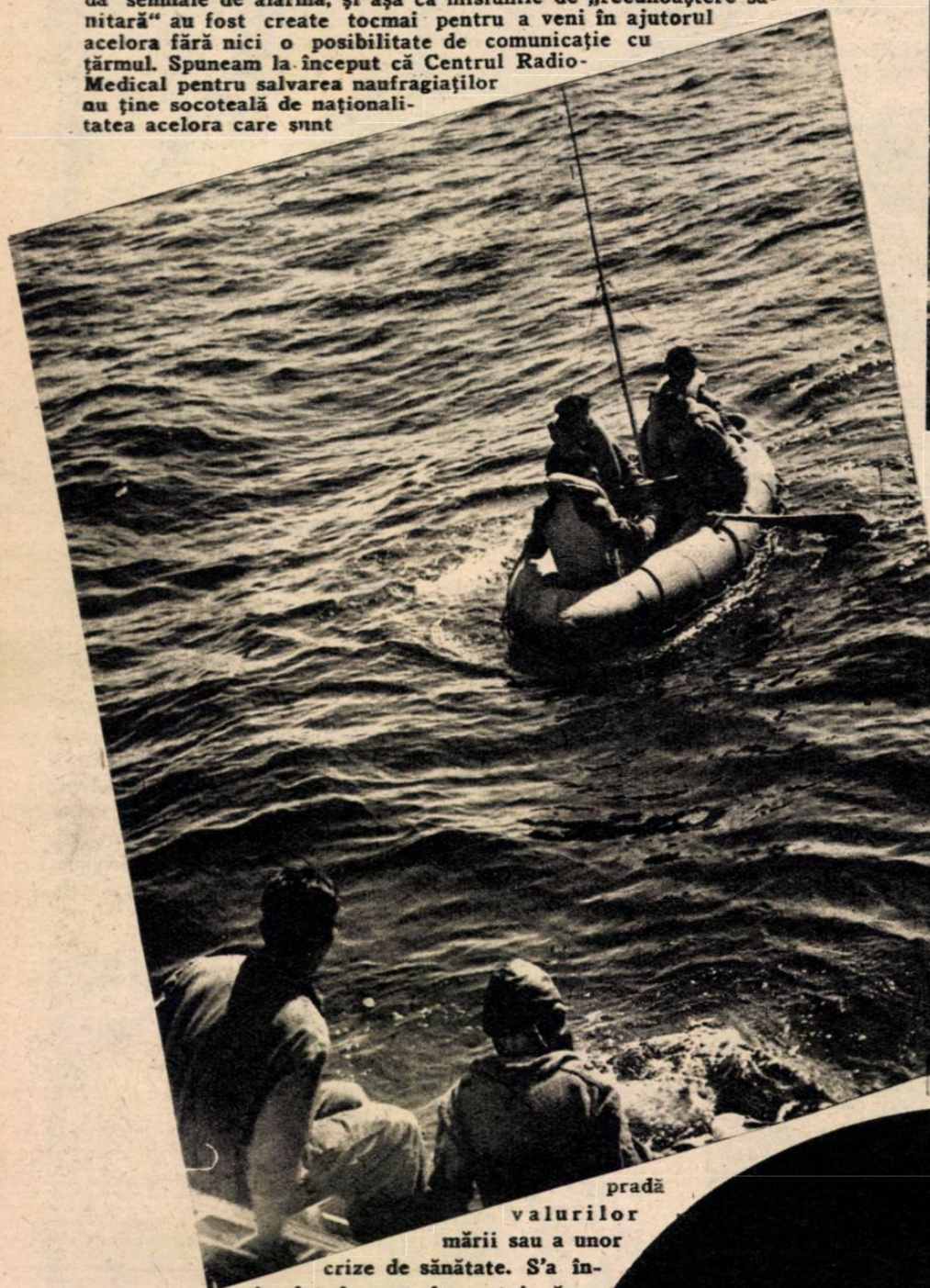
De multe ori Centrul Radio-Medical pentru salvarea naufragiaților primește cereri de a se trimite pe navele aflătoare în larg chirurgi sau medici specialiști pentru cazurile urgente și care nu îngăduie o deplasare a bolnavului. Odată cu apelul pentru cererea unui astfel de ajutor, doctorul navei sau comandantul ei dă și indicațiile sumare asupra bolii pentru ca specialistul trimis să se poată utiliza cu tot ceea ce are nevoie în cazul anuntit. În chipul acesta au fost salvați nenumărați bolnavi care altfel ar fi fost sortiți să pășească spre desnodământul fatal. Naufragiații de pe nave sau de pe avioane sunt salvați cu ajutorul unor aeronave speciale sau a unor ambarcații pregătite în acest scop, care intervin, sau în urma unui apel, sau ca o urmare a acțiunilor de recunoaștere ce efectuează în chip permanent, sub semnul Crucii Roșii Internaționale. Nu toți naufragiații pot da semnale de alarmă, și așa că misiunile de „recunoaștere sanitară” au fost create tocmai pentru a veni în ajutorul acelor fără nici o posibilitate de comunicație cu țărmul. Spuneam la început că Centrul Radio-Medical pentru salvarea naufragiaților au ține socoteală de naționalitatea acelor care sunt

Hydroavion al „Centrului Radio-Medical” culegând naufragiați din mijlocul valurilor

Hydroavionul „Centrului Radio-Medical” nu face deosebire de naționalitate; el salvează pe oricine-l găsește în voia valurilor

Salvarea unui pilot italian căzut în mare după o luptă acerbă cu inamicul

nenumărați oameni au putut fi salvați din situațiile cele mai grele, sau redați vieții când toată lumea își pierduse orice nădejde. Dar Centrul Radio-Medical italian mai dă și altfel de ajutoare: de ordin spiritual. Nu de rareori se întâmplă ca de pe o navă care a cules naufragiați, sau de pe una în navigație obișnuită, să vină apelul: Trimiteți un preot pentru ultima împărtășanie. Indată, unul din avioanele Centrului își ia zborul, aducând ultima consolă a celor care vor să moară împăcați cu conștiința lor creștinească. Centrul Radio-Medical mai are la dispoziția lui și nouă preoți protestanți germani, chemați pentru a putea veni în ajutorul acelor care nu sunt catolici, indiferent dacă sunt prietenii germani sau adversarii englezi. În chipul acesta Italia își îndeplinește, în vremuri în care destinul omenirii nu cruță vărsările de sânge, înalta ei misiune de umanitate, misiune care a așezat-o în fruntea lumii întregi și în toate veacurile.

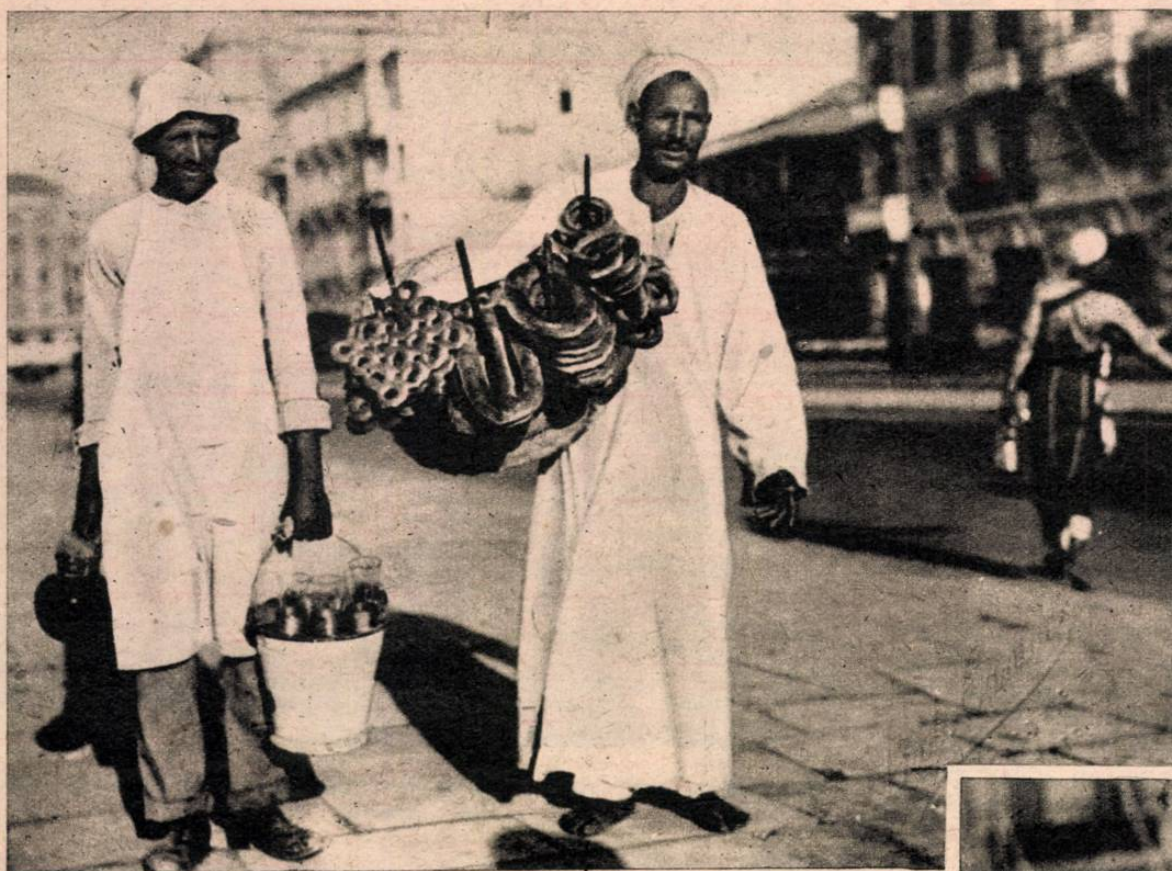
Stânga sus: O barcă având pe ea patru naufragiați englezi se apropie de șalupa salvatoare a italienilor aparținând „Centrului Radio-Medical”

**SALVATORI
CARI NU ȚIN
SEAMA DE
NATIONALITATE**

pradă
valurilor
mării sau a unor
crize de sănătate. S'a întâmplat, în cursul acestui război, acest interesant caz: O navă engleză de transport, care a izbutit să se salveze dintr'un violent atac al aerotorpilor italieni, efectuat deasupra unui convoi, având la bord pe un tânăr ofițer, decorat cu cea mai înaltă medalie engleză, într-o stare disperată din pricina rănilor primite, comandantul vrând să salveze pe acest viteaz ofițer, a făcut apel la Centrul Radio-Medical italian, care îndată a trimis un hidroavion cu un chirurg și doi medici. După ce bolnavul a fost operat, medicii au hotărât ca unul din ei să rămână până când pacientul va fi în afara de orice pericol. Astfel medicul italian a făcut o călătorie pe o navă inamică după ce s'a legat prin cuvânt de onoare că, în conformitate cu normele centrului, nu va face uz de nicio știre pe care o va căpăta în timpul navigației sale pe nava adversară. Datorită serviciului efectuat de Centrul Radio-Medical pentru salvarea naufragiaților,

AVENTURIERILOR

DELA începutul actului conflict, Egiptul a avut o atitudine dintre cele mai ciudate dar nu mai puțin profitabilă, pentru conducătorii și pentru locuitorii acestei țări. Rezistând presiunilor engleze, Egiptul s'a menținut pe linia unei nebeligeranțe care i-a îngăduit să realizeze numeroase avantaje de ordin financiar. Firește că în momentul când trupele mareșalului Rommel se apropiau fulgerător de capitala țării, o atmosferă de doliu și de îngrijorare s'a abătut peste Cairo, orașul în care au năvălit toate semînțele orientului în goană după afaceri. Când aviația Axei amenința orașul, străzile se goliseră, iar elegantele cartiere populate de europenii fugari și de banșeri cu veniturile fabuloase, cu adevărat orientale, au fost părăsite în grabă.

Alături de acești beneficiari ai nenorocirii universale, se poate vedea pe străzi o umanitate în adrețe care-și cerșește pâinea zilnică. Copii flămânzi și desculți solicită bogătașul: bucățica de pâine care se cuvine de fapt oricărui locuitor și unei țări feritilă și agrară din mila Nilului și prin munca soarelui.

De o parte și de alta a insulei Cezir, pe malurile fluviului bătrân cât istoria Egiptului, se ridică orașul modern cu străzile sale largi, și cu vtile sale ultra-elegante, cu magazinele și palatele care adăpostesc pe fericiții și pe regii vieții.

În Egiptul marilor bogății agrare a năvălit din toate colțurile Europei acea pleavă de aventurieri care și-au părăsit patria, pentru că li se cerea un sacrificiu și o contribuție la marea dramă de astăzi.

Fugarii au preferat să se pună la adăpost într-o țară care prin poziția ei geografică, de răscruce a unor drumuri de importanță strategică primordială, oferea prilejul unor afaceri copioase.

Zadarnic au încercat ziarele arabe să trezească atenția guvernului egiptean asupra primejdiei economice prezentată de acești fugari veroși și înșețai de bani. Atenția guvernului era narcotizată de diplomația engleză care se simțea îndatorată față de polonezii și grecii fugari din Europa.

În marile cafenele din Cairo se poate vedea o colecție de oameni care ignoră cu nepăsare toate asprimile războiului trăind exclusiv pentru plăcerile lor. Ziarele egiptene au citat cazul unui milionar care a plătit în timpul iernii trecute un preț fabulos pentru un coș de fragi.

Tinerii englezi, copiii funcționarilor britanici, joacă golf întocmai ca și când Anglia ar trebui să ducă războiul numai cu soldați... australieni și la nevoie și cu americani, negri și indieni.

Stânga: Covrigi cu susan și limonadă rece, două specialități orientale apreciate de soldații americani

Jos: Porumb copt, iată ce savurează americanii alături de plăcerea de a-și face bocancii la vâuritor

Atacurile aeriene au încetat și Cairo și-a reluat aspectul obișnuit de oraș oriental, oferind călătorului cele mai strălucite imagini ale bogăției alături de manifestările celei mai categorice sărăcii.

Familii bogătașilor stabiliți în Cairo au revenit în oraș, părăsind satele din valea Nilului, unde se refugiaseră de teama războiului ce bătea la porțile țării. Europenii bogăți s'au întors în elegantele lor vile de pe insula Cezir, unde continuă să ducă o existență de huzur și de plictiseală aurită, în contradicție cu vremea de mari suferințe pe care o străbate omenirea.

Există în Cairo o întreagă populație care nu face altceva decât interminabile partide de golf, ședințe de poker și de bridge și frecventează cu asiduitate cluburile și sălile de concert.

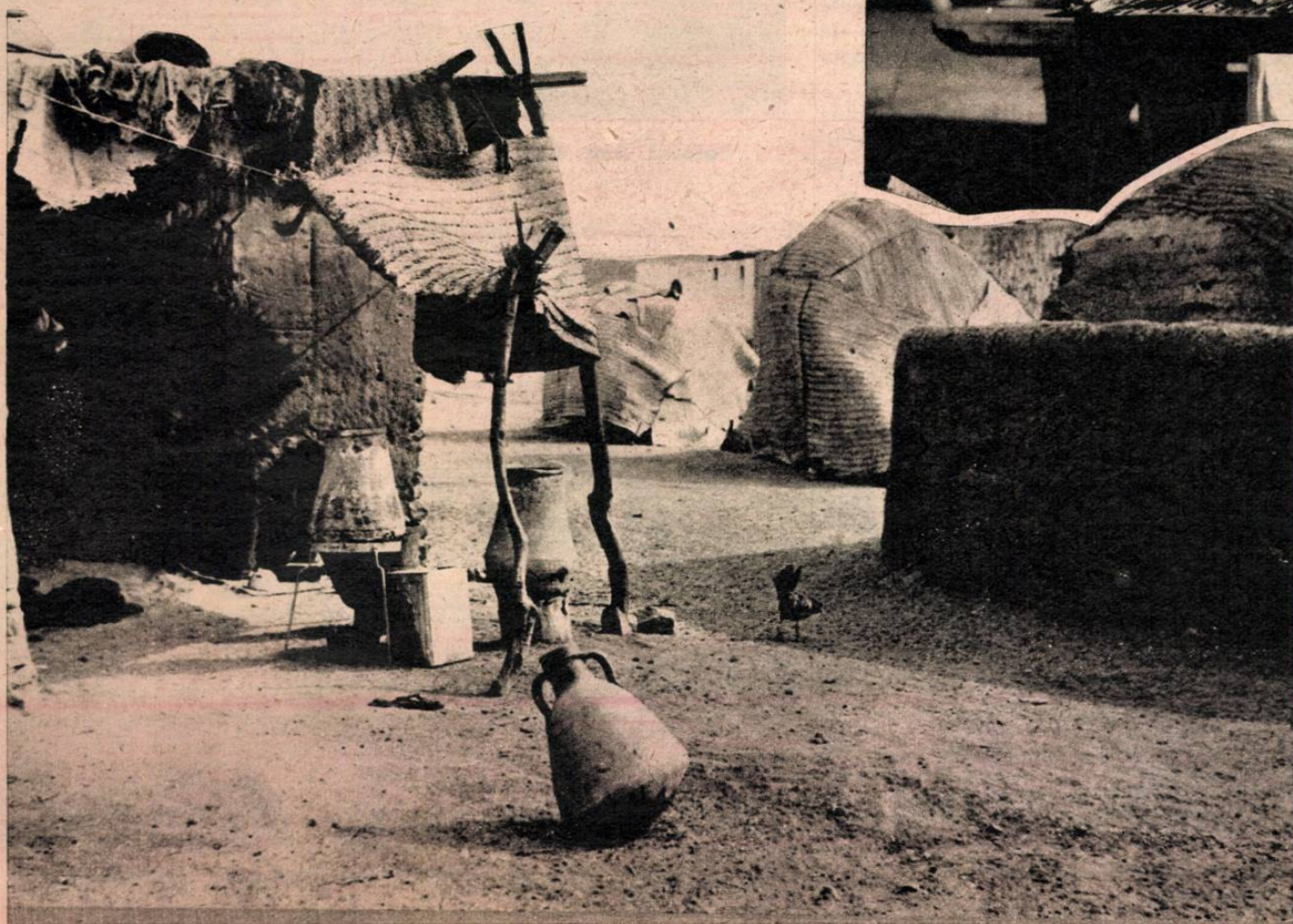
Dacă nimic din ceea ce se numește criza alimentară nu este cunoscut în Egipt, în schimb criza combustibilului și a mijloacelor de locomoție este profund resimțită de întreaga populație.

Pentru a face față enormelor cerințe de combustibil, englezii au suprimat importul Egiptului, au raționalizat consumul benzinei și au rechiziționat mijloacele de locomoție colective cum sunt autobuzele.

Automobilele sunt atât de rare în Egipt, încât un ziarist francez citează cazul unui negustor egiptean care a plătit suma fabuloasă 2.000.000 lei pentru un Ford model 1920.

Pe străzile orașului Cairo se pot vedea numeroși soldați și polițiști. În luna August a anului trecut au apărut primele

(Continuare în pag. 14)

Stânga: Departe, în cartierele mărginașe ale orașului, mizeria este de nedescris

VATICANUL

ȘI PRIZONIERII DE RĂZBOIU

CAND în anul 1939 glasul rațiunii s'a dovedit neputincios pentru a înlătura războiul care sgudue actualmente temelia omenirii, o mare tristețe a cuprins pe toți acei ce cunoșteau din trecutele conflicte, durerile și asprele suferințe ce se abat asupra națiunilor, atunci când se recurge la arme.

Biserica romană, conștientă de marea sa misiune în mijlocul popoarelor lumii, a încercat din primele zile ale sângerosului conflict să aline suferințele, să ușureze greaua povară a sufletelor, poate care s'au rostogolit de atunci și până astăzi dureri peste dureri.

Datorită caracterului său de putere lumească, statornică pe principiile independenței și autodeterminării ce stau la baza statelor moderne, Vaticanul a putut organiza pe teritoriul său cel mai complet serviciu de informațiuni, pentru a putea urmări soarta prizonierilor și a refugiaților de războiu, aparținând tuturor națiunilor lumii.

De fapt, acest Oficiu de informațiuni a funcționat cu admirabile rezultate și în cursul trecutului războiu. El a trebuit să fie însă reconstituit, lărgindu-i-se cadrele birocratice pentru a putea face față cerințelor de informațiuni rezultate din caracterul mondial al războiului.

Pe teritoriul celui mai mic stat din lume funcționează cel mai amplu serviciu de informațiuni privitor la prizonierii și la refugiații de războiu.

Sfântul Părinte, în calitatea sa dublă de suveran al Vaticanului și de Cap al Bisericii romane, însușește sarcina extrem de grea a Oficiului de informațiuni, socotind că astfel împlinește o înaltă poruncă de caritate evanghelică.

Cel care pătrunde în Cetatea Vaticană va vedea, în apropierea pieței, numită a Sfintei Marta, un palat care poartă numele de San Carlo.

Palatul acesta este sediul Oficiului de informațiuni privitor la prizonierii de războiu. Odată cu extinderea conflictului în toate colțurile lumii, Vaticanul a simțit nevoia unui sediu spațios pentru a or-

ganiza acolo toate secțiile necesare unei instituții, al cărui țel este de a afla știri privitoare la oamenii proveniți din cele mai îndepărtate colțuri ale globului.

Oficiul despre care este vorba funcționa, în războiul trecut, numai în câteva săli ale palatului Secretariatului de Stat.

La începutul actualului conflict el a fost mutat în palatul arhitectului pontifical, de unde a fost, pentru ultima oară strămutat în palatul San Carlo, ale cărui numeroase săli sunt ocupate cu diferite birouri și secțiuni.

Edificat pe baze mărețe din porfira caldă și plină de dragoste a înaltului Pontif, Oficiul acesta a devenit, în scurt timp, un model de organizare birocratică, înzestrat cu vaste posibilități de a satisface cererile ce-i sunt adresate.

În cuvântarea pe care a ținut-o la începutul anului 1940, Sfântul Părinte fixa scopurile atinse din primul moment:

„Prin înființarea Oficiului de informațiuni, am putut simți în jurul nostru palpitarea a mii de inimi cu adânc emoționantul tumult al celor mai intime sentimente ale lor”.

Propunându-și drept țel alinarea durerilor de pretutindeni, Oficiul a reluat munca îndeplinită și în trecutul războiu sub pontificatul lui Benedict al XV-lea, pe vremea când actualul Papă era Nuntiu Apostolic în Bavaria, unde în calitate sa de eclesiarh și de diplomat a desfășurat o vastă acțiune de asistență socială în favoarea prizonierilor de războiu.

Firul întrerupt al unei activități de universală dragoste a fost reluat cu ușurință, dar de sigur cu un remarcabil efort. Vechile organisme, desființate odată cu revenirea păcii, — a unei păci din păcate subrede, — au fost readuse la viață peste noapte, iar odată cadrele statornicite, Oficiul a putut porni la muncă animat de cea mai curată dragoste creștinească.

Oficiul și-a început activitatea în luna Octombrie 1939 cu o secție a Secretariatului de Stat având în fruntea sa pe

Un colț al sălii unde se află enormul fișier al prizonierilor de războiu

Palatul San Carlo, sediul Oficiului de informațiuni al Vaticanului

Enorma sală numită „Casellario” unde se primesc cererile de informații și se dau răspunsurile

În această sală se repartizează mesagiile prizonierilor

episcopul poliglot de origine slavă, Evreinoff și pe monseniorul Giovanni Battisto Montini.

Instituția a luat repede proporții grandioase; au fost chemați să lucreze în cadrele ei diferiți funcționari ai Secretariatului și încetul cu încetul armata de sacerdoți și de laici au fost instruite pentru a birui asprimele unei munci dintre cele mai grele.

Pentru a face față cerințelor s'a recurs la anumite cadre ale tineretului aparținând mișcării „Acțiunea catolică” fără să activeze în localul Oficiului, tinerii s'au dovedit extrem de folositori.

Imediat după primele întâlniri militare din cursul anului 1940, au sosit la Vatican numeroase cereri de informațiuni privitoare la prizonieri și la refugiați. La început majoritatea lor se referea la civili și la militarii polonezi. La un moment dat numărul cererilor de informațiuni atinsese cifra de 400 pe zi. În același timp câmpul cercetărilor s'a extins, înglobând în sfera sa Olanda, Belgia și Franța.

La începutul primăverii 1941, numărul cererilor de informațiuni au atins cifra de 2000 pe zi, cifră impresionantă, care presupune o muncă uriașă, dacă ne gândim la lucrările birocratice necesitate de satisfacerea tuturor solicitanților.

Față de această considerabilă creștere a poverii asumate, Oficiul din piața Santa Marta și-a sporit ritmul de muncă, și-a perfecționat metodele de investigație, astfel că a putut să dea răspunsuri certe într-o proporție de 70 la sută.

Desigur că meritul perfecționării metodelor de cercetare revine în mare parte stațiunii de radiodifuziune care s'a pus în serviciul Oficiului de informațiuni.

Postul de radio al Vaticanului a luat din ordinul Sfântului Părinte, contact cu toți reprezentanții diplomați ai Vaticanului din întreaga lume. Scopul acestor relații a fost stabilirea unui curent regulat de știri și informațiuni privitoare la soarta prizonierilor de război.

Nunțaturile și Delegațiunile Apostolice și-au asumat pe lângă misiunea lor diplomatică și sarcina de a colabora cu Oficiul de informațiuni al Vaticanului. În felul acesta o imensă acțiune creștinească se desfășoară în toate țările lumii cu o discreție infinită și cu o delicatețe egală.

Iată cum decurg lucrurile în privința obținerii de informațiuni prin organismul mai sus pomenit:

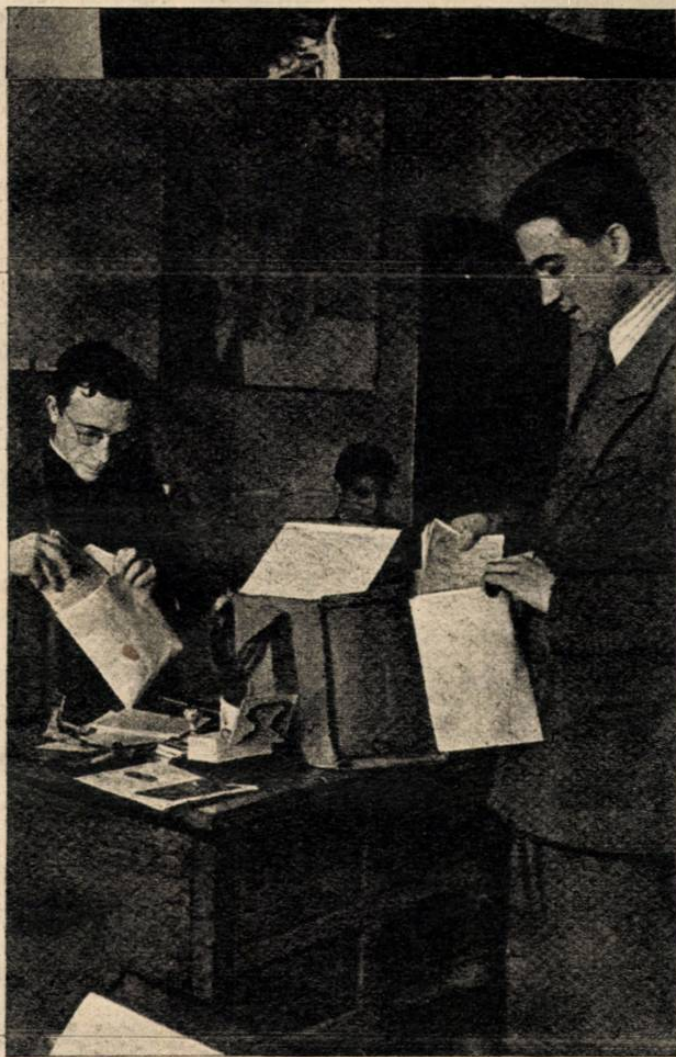
Familiiile care doresc să aibă știri despre vreun membru al lor dispărut, fie în lupte, fie ca civil, se adresează direct Vaticanului, sau dacă le vine mai ușor episcopului sau chiar parohului catolic din localitatea respectivă.

În anumite țări parohiile și episcopatele au creat servicii speciale pentru primirea acestor corespondențe adresate Vaticanului.

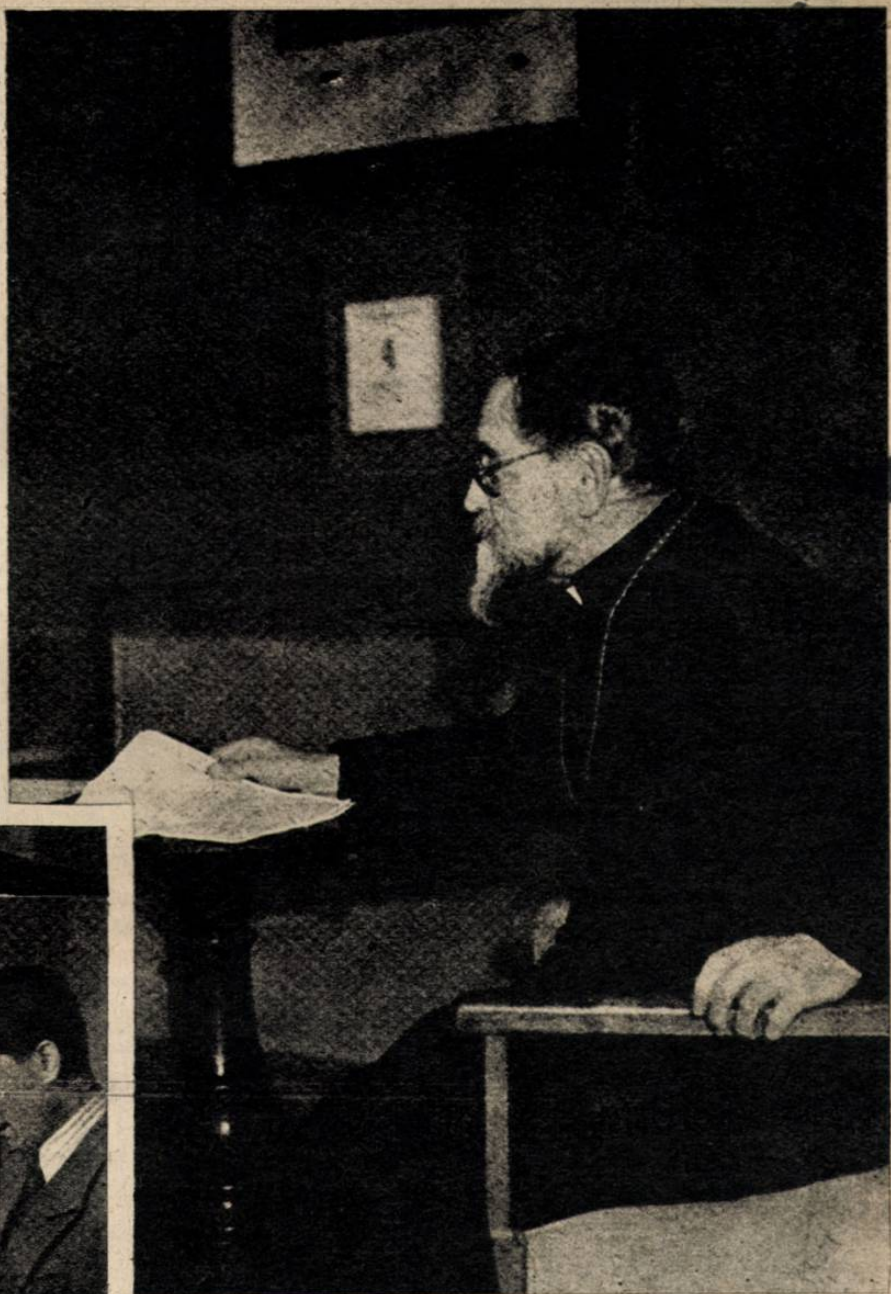
Cererile de informațiuni sunt expediate la Vatican, fie în forma lor originală, fie transcrise pe

formulare speciale.

Odată ajunse la Vatican, cererile sunt triate și repartizate unor servicii speciale. În cadrul acestor servicii funcționează preo-

Oficiul care se ocupă cu corespondența adresată de prizonieri familiilor lor

Episcopul poliglot Monseniorul Evreinoff, directorul Oficiului de informațiuni pentru prizonieri

ții poligloți, care pot înțelege orice text ce li se încredințează. Trebuie să amintim în treacăt că războiul actual, fiind mondial, a cerut celor mai îndepărtate țări ale lumii o prețioasă contribuție de forțe armate.

Postul de radiodifuziune al Vaticanului transmite, pe calea undelor, listele persoanelor căutate despre care se așteaptă informațiuni. Reprezentanții diplomați ai Vaticanului răspund acestor mesaje venite pe calea aerului, depunând mari eforturi pentru lămurirea fiecărui caz în parte.

Munca aceasta este, după cum se poate presupune, destul de complicată și ca atare necesită un timp adesea îndelungat. Satisfacerea unei cereri poate cere un timp de investigațiuni de câteva luni.

Din fericire, Oficiul de informațiuni al Vaticanului este favorizat de faptul că poate întreține raporturi cu toate națiunile beligerante, având deci puțința de a corespunde în mod liber cu toate țările euro-

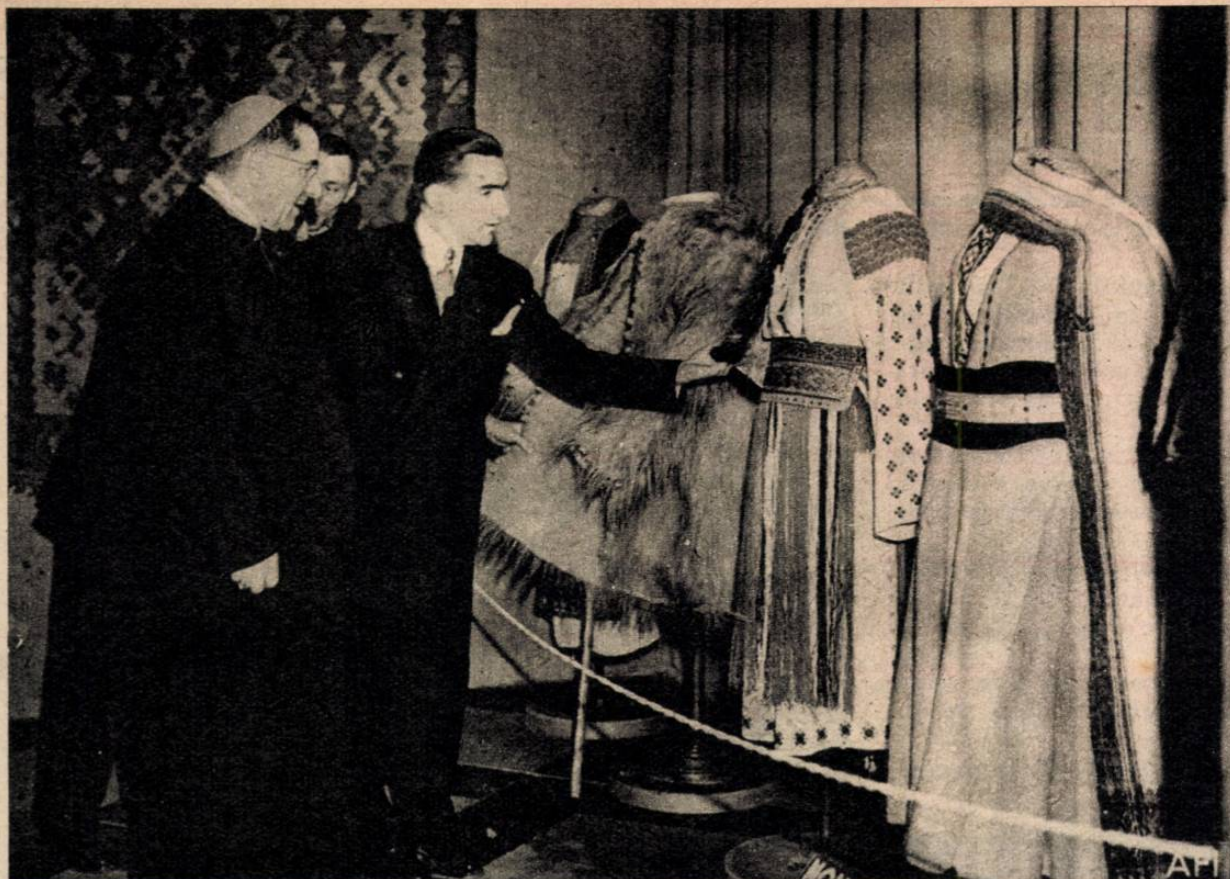
(Continuare în pag. 14)

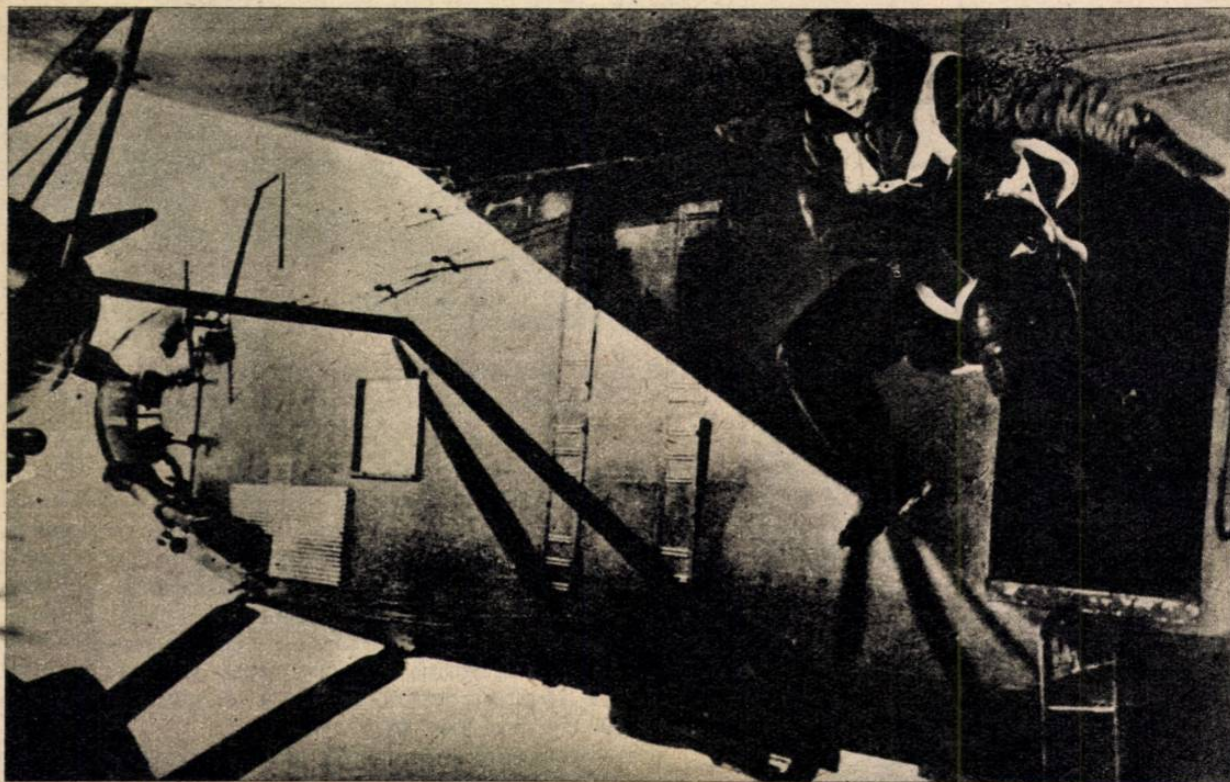
Publicul prezintă zilnic, în număr mare, cereri de informațiuni

Scrisori primite din toate colțurile lumii

Patriarhul Veneției vizitând Expoziția de Artă Populară Românească pe care a organizat-o Ministerul Propagandei Naționale

Un instantaneu care nu se poate înregistra ușor pe placa fotografică: momentul în care un parașutist german sare din aparat

Vedete ușoare germane făcând, în convoiu, poliția coastei Norvegiene

Dreapta: Căpitanul de marină Lüth, decorat cu Frunzele de Stejar la Crucea de Fier, pentru acte de eroism extraordinar, în momentul când este primit la Neustadt

Șase sute de tinere fete flamande au fost invitate, după terminarea anului școlar, să-și petreacă vacanța în Germania

Sus: D-na Fanni Luukkonen, președinta organizației feminine finlandeze „Lotta”, în vizită la sediul organizației feminine a Germaniei de sub președinția d-nei Scholtz-Klink

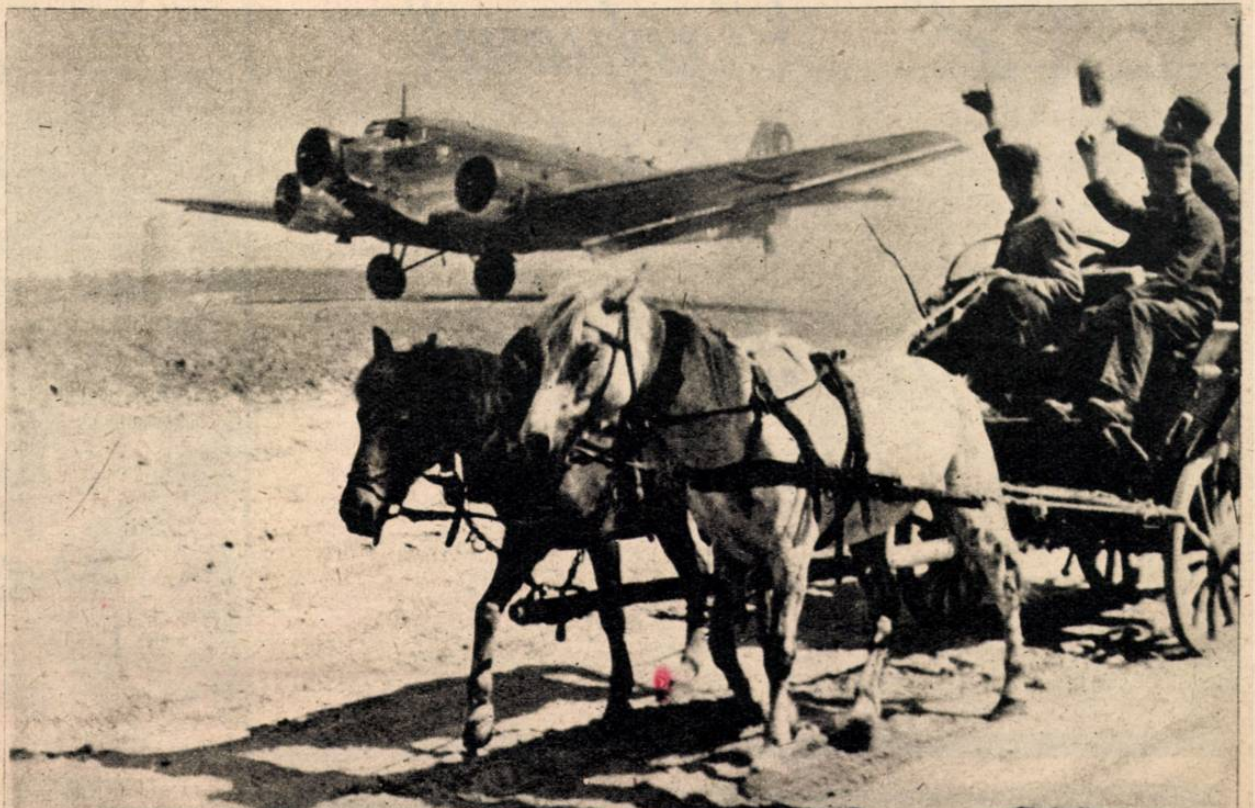
Încăpă: D-na Gautier-Schmidt, prima femeie aleasă să prezideze ședințele Parlamentului danez. Ea face parte din Parlament de 25 ani

Jos: Două mijloace de locomotivă la fel de eficace care se întâlnesc adeseori pe câmpiile de luptă: avionul modern de transport și căruța primitivă cu cai

Soldații germani care fac de pază în Sicilia își îngrijesc toaleta cum pot. Iată unul uscându-și rufăria pe un ficus

Lanson

*Parfumul
de rasă*

Visul Doamnei

LANG/DORFF & CO BERLIN

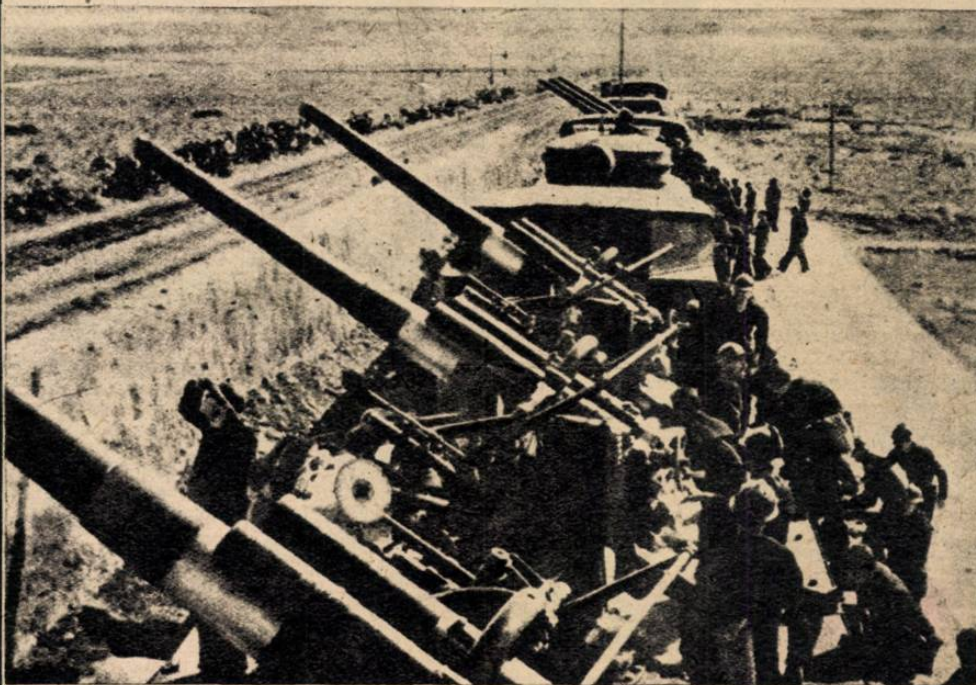
ACTUALITĂȚI

Printul-Suveran al Lichtenstein-ului Francisc-Joseph II s'a căsătorit, zilele trecute, cu contesa de Wilosek, originară din Austria, alături de care îl vedem în această fotografie

Sosirea unui vas care transportă în patrie prizonieri italieni schimbați, la Smirna, cu prizonieri englezi

Unul din trenurile blindate de ultimă ingeniozitate, care asigură paza coastelor italiene, contra vaselor și avioanelor inamice

UNDE S'AR PUTEA PRODUCE AL DOILEA FRONT?

În momentul de față a devenit deosebit de actuală problema celui de al doilea front pe care aliații ar intenționa să-l realizeze acum după terminarea campaniei din Tunis.

Iată cum văd două organe de presă dintre care unul german și celălalt american posibilitatea creării unui front destinat să ușureze greaua situație a rușilor.

Vom începe prin a prezenta punctul de vedere german, exprimat în ziarul „Westfälische Landeszeitung” al cărui titlu s'ar traduce astfel în limba noastră: Ziarul rural din Westfalia.

Înainte de a reproduce părerile organului de presă german, trebuie să spunem că Westfalia nu este numai o regiune industrială dintre cele mai importante, cuprinzând printre altele orașul Essen și bazinul minier și metalurgic al Ruhrului.

În dosul nenumăratelor uzine, a minelor de cărbuni, se află întinse câmpuri fertile cu o agricultură intensivă de prim ordin. Organul de presă citat mai sus este destinat țăranilor din regiunea agrară Westfaliană.

Doctorul Erich Widdecke a făcut recent în jurnalul pomenit un expozu al situației și perspectivelor în cel de al patrulea an de război. După ce avertizează pe cetitorii săi că trebuie să se aștepte ca Rusia să mai încerce un mare efort militar în lunile ce vor urma, doctorul Widdecke spune următoarele:

„După terminarea ofensivei din Tunis se poate prevedea că noua ofensivă bolșevică va fi însoțită de mari operații simultane din partea anglo-americanilor. Unde se vor desfășura ele?”

„Din lectura presei inamice rezultă că o acțiune ar putea fi tot atât de posibilă în spațiul balcanic ca și împotriva Italiei, sau împotriva peninsulei iberice. De asemenea nu este exclusă posibilitatea unui atac asupra coastelor dintre Atlantic, începând cu Norvegia și mergând până în Franța. Ofensiva din Tunis a fost considerată de Churchill drept „asaltul decisiv”.

„Operațiile pe care presa inamică le preconizează, vor avea oare loc în mod simultan? Aceste operații vor fi lansate în mod succesiv sau aliații vor proceda la o singură ofensivă, de foarte mare amploare? Răspunsurile depind de efectivele și de resursele de material ale aliaților, precum și de mijloacele lor de transport, pe care însă, războiul submarin le reduce mereu.

„O operație împotriva Balcanilor poate să apară ispititoare, dacă ne gândim că aceasta ar îngădui aliaților să stabilească pe calea strămtorilor cea mai scurtă legătură cu aliatul rus, și că s'ar oferi astfel și posibilitatea de a antrena Turcia în război. În privința unei debarcări în Grecia și în Italia, lungimea coastelor acestor țări ar putea ușura sarcina aliaților.

„Din punct de vedere strategic, ar fi foarte ispititoare pentru aliați stăpânirea peninsulei iberice. În felul acesta, ei ar avea baze noi pentru a lupta împotriva pozițiilor germane din Franța. Dar o lovitură împotriva țărilor iberice antibol-

șevice și antiengleze, ar provoca în mod fatal reacțiunea acestora. Nu pare probabil ca adversarii să dorească înfruntarea vreunui risc. Ar trebui să ne gândim deci la o acțiune împotriva Balcanilor. În ceea ce privește debarcarea pe coastele Atlanticului, inamicii sunt puși în gardă deoarece își amintesc de trista experiență dela Dieppe. Totuși bazele submarine germane constituie obiective de prim ordin. Deoarece pentru stăpânirea submarinelor niciun mijloc nu s'a dovedit eficient s'ar putea ca aliații să riște o debarcare la Vest.

„În cazul unei debarcări în Norvegia englezii contează pe un marș prin Suedia, care automat ar trece de partea lor. Pentru a preveni viitoarele atacuri ale submarinelor noastre, apare ca probabilă o debarcare pe coastele Atlanticului.”

Iată acum ce scrie ziarul american „Newsweek”, după întrevederile dela Casablanca:

„Putem admite că planurile de război pentru anul acesta cuprind o ajutorare mai intensă a Rusiei și Chinei precum și eforturi mărite pentru a combate primejdia submarină, coordonate cu deschiderea pe teritoriul european al unui nou front. „Deoarece principalul obiectiv va fi de a atinge cetatea germanică trebuie să ne gândim la mijloacele de a realiza o astfel de acțiune.

Frontul de Vest oferă mai multe căi pentru realizarea unei mari ofensive sau a unei ofensive secundare ce ar urma să se desvolte paralel cu o altă acțiune militară în altă parte a Europei. Coastele Atlanticului, lungi de 2000 de km., trebuie să joace un mare rol în strategia aliaților, datorită marelui număr de baze submarine germane instalate pe toată lungimea lor. Europa oferă la Sud trei căi de penetrație pentru forțele aliate: prin Franța, prin Italia și prin Balcani. Calea directă prin Franța ar fi prea riscantă, deoarece germanii au fortificat într-o uriașă măsură coastele. Stabilirea unor capete de pod pe teritoriul italian ar fi mai ușoară după ocuparea Siciliei și Sardiniei de către forțele aliaților.

Se mai pune chestiunea intrării unuia din cele două flancuri ale Rusiei. Aliații sunt preocupați de următoarea problemă: să transporte în Rusia maximum de material cu maximum de rapiditate și siguranță. Trebuie să ne așteptăm deci ca deschiderea celui de al doilea front să se facă în urma unei înțelegeri cu Rusia Sovietică.

O astfel de operație ar putea fi concepută în două feluri: printr'un atac mare pe frontul Finlanda-Murmansk cu direcția Baltica sau printr'un atac în sectorul Mediterana-Orientul de mijloc, cu direcția nord îndreptat spre flancul german din Balcani.”

Dacă înainte de lichidarea frontului african, aliații nădăjduiau să termine războiul în 1943, în ultima vreme presa lor nu mai anticipează asupra desfășurării evenimentelor militare.

Aliații nu sunt hotărâți dacă trebuie să încerce o ofensivă pe frontul european sau dacă ar trebui să-și redreseze situația devenită foarte amenințătoare în urma ultimelor succese japoneze pe frontul indian.

Contra pietrei de pe dinți

Singura
pastă de dinți conținând sare
naturală de Karlsbad

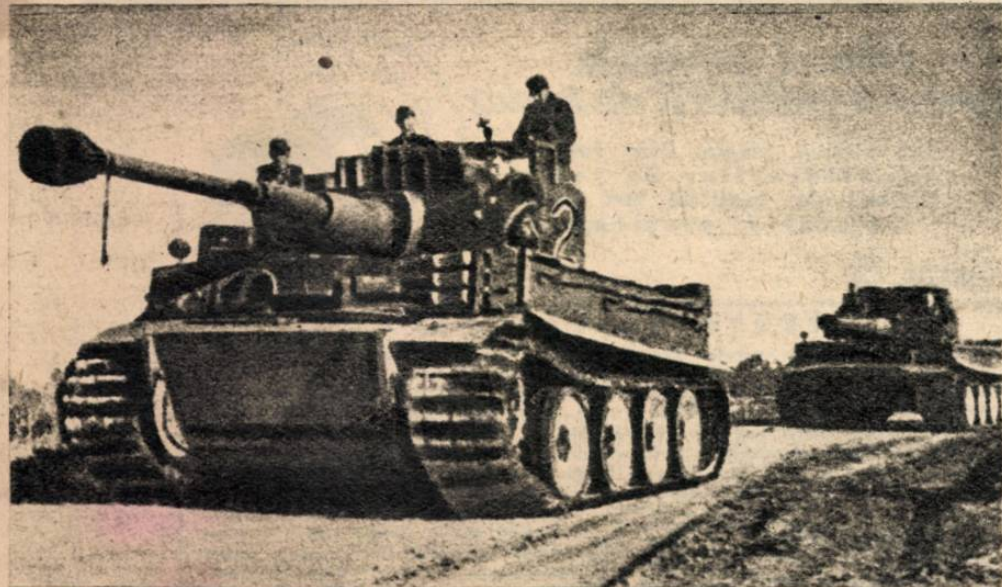
Solvolith

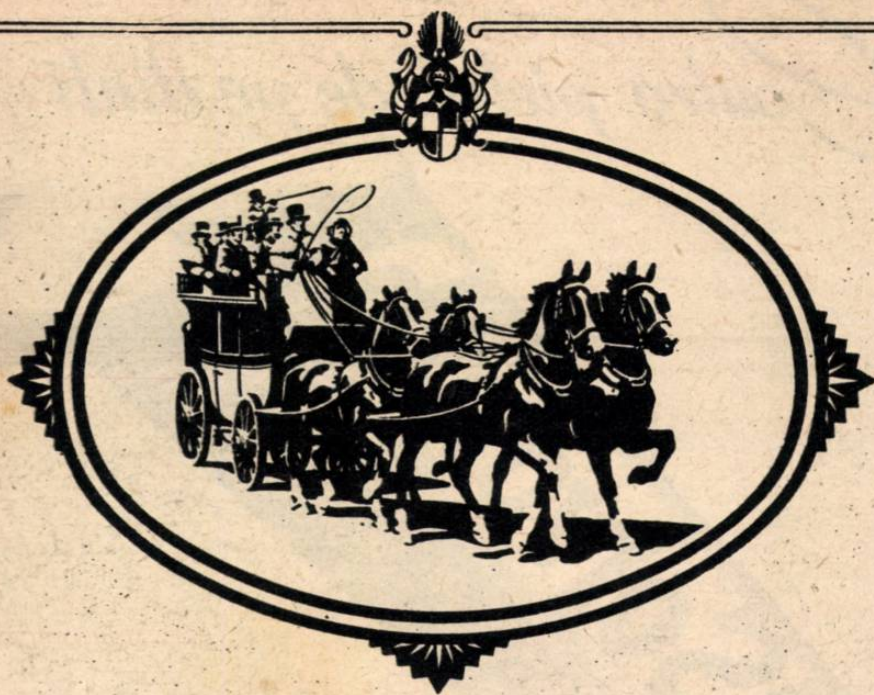
*Semnul
acesta*

trebuie să-l imprimăți în memorie.

Pe drept cuvânt și-a câștigat o faimă mondială, ca un simbol pentru rezistența maximă a culorilor. Nu uitați niciodată acest lucru, când cumpărați stoffe și pânzeturile și observați întotdeauna ca ele să aibă eticheta Indanthren. Încrederea D-voastră va fi răsplătită.

„Tigrul”, noul tanc german lung de 7 metri și lat de 3 metri, în fața căruia nimic nu poate constitui un obstacol și care e înzestrat cu cel mai puternic tun instalat pe turelă turnantă

In amintirea epocii diligențelor și ca un simbol de tradiție adevărată, vechea casă Mouson din Frankfurt a dat lavandei sale, veritabile și delicios aromate, semnul „cu diligență”

**MOUSON
LAVENDEL**

*Ciorapul
care infrumusețează piciorul!*

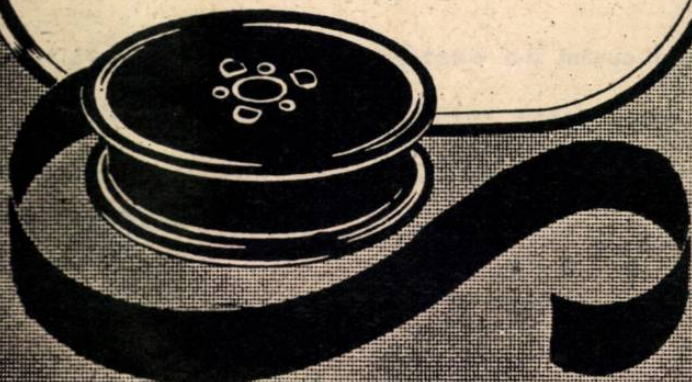

ARWA
Tailor made

Panglică de scris
Pelikan

durează mai mult, dacă o
întoarcem la fiecare 8 zile;
prin aceasta jumătatea care
a fost sus, vine jos și se
poate reîmbiba.

GUNTHER WAGNER

Conservând ouăle

în
Garantol
le puteți păstra timp
de peste 1 an.

— și ceea ce e important :
ouăle pot fi scoase oricând fără vre'un
inconvenient, iar altele puse la loc.

Sursa de procurare indică :
Firma KURT ERICH BINDER
Sibiu, Str. Elisabeta No. 64

*Sfaturi prețioase
pentru ascultătorii de radio.*

Sub semnul acesta, dăm tuturor
ascultătorilor de radio
doritori de audiții mai bune,
10 sfaturi prețioase.

SFATUL ③

ATENȚIUNE LA VOLTAJI

Ca orice aparat electric, aparatele de radio nu funcționează bine decât dacă voltajul curentului corespunde cu voltajul pentru care a fost reglat aparatul. Trebuie evitată reglarea aparatului de radio pentru un curent prea scăzut, deoarece astfel s'ar putea distruge lămpile. Persoanele care se mută sau care pleacă în voiaj cu aparatul, — micile aparate super germane, cu marca vulturul, sunt în privința aceasta atât de comode — trebuie să-și facă un obicei din a regla aparatul înainte de plecare, pentru voltajul cel mai mare (220 sau 240 volți). Astfel se evită riscul de a se brânzi aparatul din gresală la un curent prea ridicat și deci periculos. Numai după ce se cunoaște cu certitudine adevăratul voltaj al curentului, se poate proceda la reglarea aparatului pentru voltajul respectiv (decă eventual mai scăzut). Prin aceasta se menajează lămpile și se va obține întotdeauna o recepție bună.

Alegând un aparat nou de radio,
nu uitați că pentru o recepție
bună trebuie un aparat bun. Apa-
ratele de o calitate superioară ale
industriei germane de radio, vi se
prezintă cu plăcere în orice ma-
gazin de specialitate.

Viitorul nostru sfat radio urmează
peste o săptămână

A se decupa ! — A se păstra !

Stânga: Paula Wesselly
și Karl Ludwig Diehl
în filmul „Episod”.
(Foto: Tobis-Film-
O. C. R.)

Dreapta: Sценă
din filmul „Mi-
rajul Nordului”.
(Foto: Ufa.
O. C. R.)

Vitezele

PREMIERE BUCUREȘTENE

RECORDUL premierelor bucureștene, atât din punct de vedere numeric cât și cantitativ, este deținut anul acesta de Oficiul cinematografic Românesc (O. C. R.).

După recente mari succese obținute cu „Orașul de aur” și cu „Capricii”, această casă ne anunță o serie de noi premiere, una mai atrăgătoare decât alta.

E vorba, în primul rând, de o nouă producție franceză de proaspătă realizare, care pare menită aceluiaș considerabil succes ca și „Capricii”!

Titlul acestei noi producții, care ni se anunță la cinematograful Fantasio, este „Mam'zelle Bonaparte” iar rolurile principale sunt interpretate de Edwige Fénillere și Raymond Rouleau, alături de o pleiadă de numeroase alte celebrități ale studiourile pariziene.

A doua premieră de excepțională realizare care ni se anunță este „Episod”, în vom avea prilejul s'o vedem pe marea comediantă Paula Wesselly într'o creație extraordinară, alături de Karl Ludwig Diehl.

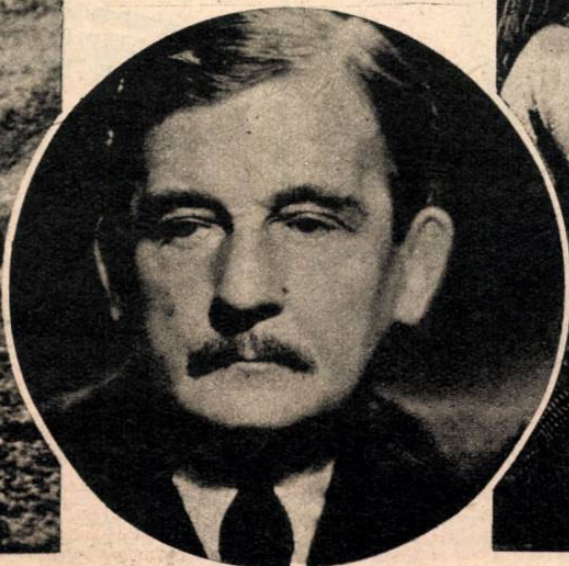
Stânga: Rudolf Prach în rolul unui îmblânzitor de tigri, pe care-l joacă în filmul „Mirajul Circului” (Foto: Tobis-O. C. R.)

Dreapta: Edwige Fénillere și Raymond Rouleau într'o scenă din filmul „Mam'zelle Bonaparte”, (Foto: Continental-Films-O. C. R.)

Jos: Marele actor Rudolf Forster care, după o absență îndelungată, își anunță reparația pe ecranele cinematografice. (Foto: Wien-Film-O.C.R.)

Alt film care, până la apariția acestor rânduri, probabil că va fi și fost prezentat în premieră, la Trianon, este „Mirajul Circului” interpretat de Leny Marenbach, Rudolf Prack, Charlott Daudert și Paul Kemp.

În sfârșit, o nouă premieră ni se anunță, la cinematograful Arpa, sub titlul „Mirajul Nordului”, având în rolurile principale pe: Ferdinand Marian, Rene Deltgen, Hilde Sessak, Karen Fredersdorf și Otto Wernicke. E vorba de un film brodat pe apisoade senzaționale culese din viața atât de puțin cunoscută a Nordului.

POND'S

PUDRĂ
+
CREMA
C
PENTRU NOAPTE
+
CREMA
V
PENTRU ZI

PRODUSE DE CALITATE
PENTRU
OAMENI DE CALITATE

Contra căderii părului

vă ajută

LOȚIUNEA DE PĂR

PARADISUL AVENTURIERILOR

(Urmare din pag. 5)
uniforme de soldați americani. Ele s'au înmulțit într-o proporție extraordinară. Militarii americani cheltuiesc cu mare ușurință și în deosebi pentru întreținerea eleganței lor vestimentare. Americanii frecventează cu asiduitate frizeriile și mai ales cafenelele. De când sunt în Orient ei au descoperit plăcerea de a-și face ghetele la văcuitor, și de a consuma porumb copt, covrigi cu susan sau limonată rece. Ministerul egiptean al Comerțului și al Industriei a publicat informația că pentru a satisface cerințele de eleganță ale americanilor, s'au creat numeroase frizerii și prăvălii pentru curățirea ghetelor.

Pentru americani, războiul pare o nostimă aventură legată de anumite plăceri ieftine. De sigur că viitorul le va schimba această impresie. În orice caz vremea petrecută în ospitalierul Egipt le-a întreținut dulcele iluzii cu care au pornit dincolo de Ocean.

Recent presa egipteană s'a ocupat de descoperirile unui tânăr arheolog arab Zaki Yussel Sard, care a scos la iveală un număr de 735 de morminte vechi de 5000 de ani. O parte destul de mare

din aceste morminte au fost găsite intacte, neșefuite, lucru destul de rar întâlnit.

Scheletele regilor și demnitarilor de pe vremea primei dinastii faraonice au fost găsite aproape în stare de pulverizare. Pentru transportarea oaselor s'au folosit mijloace speciale. Partea interesantă a acestor descoperiri o constituie marele număr de obiecte prețioase care au îmbogățit muzeele egiptene. În altă ordine de idei, presa egipteană s'a ocupat, în ultima vreme cu problema divorțurilor, care, în ultima vreme au devenit extrem de numeroase. Parlamentul egiptean a luat și el în discuție această gravă problemă strâns legată de ceea ce situației demografice.

Raportorul parlamentar a citat următoarele cifre, la drept vorbind îngrijorătoare pentru egipteni: în anul 1942 s'au înregistrat un număr de 300.000 de căsătorii și un număr de 100.000 de divorțuri.

Un proiect de lege se află depus pe birourile parlamentului. Ziarele pretind că una din pricinile acestor divorțuri este spiritul de aventură erotică adus în țară de trupele... aliate... și proteguitoare.

VATICANUL ȘI PRIZONIERII DE RĂZBOIU

(Urmare din pag. 7-a)
pene, asiatice și africane. Excepție face numai Rusia Sovietică. Această putere refuză să dea indicații asupra prizonierilor ei.

Este inutil să adăugăm că adunarea informațiilor se face cu enorme cheltuieli, care însă sunt suportate de Vatican. Niciun sacrificiu material nu este cerut celui care se adresează Oficiului.

În momentul de față, Oficiul de informații și-a intensificat colaborarea sa cu postul de radio-difuziune pentru a satisface cât mai grabnic pe cei ce doresc informațiuni.

Misiunea acestui organism de caritate universală nu se limitează numai la obținerea de informațiuni privitoare la refugiații și prizonierii de războiu. Oficiul mediază între familia și prizonierul respectiv pentru a stabili, prin oficiile sale, un curent normal de știri și corespondență. Acolo

unde locul și împrejurările o îngăduiesc, se folosește curierul poștei. În decurs de patru ani, Oficiul și-a extins sfera de activitate și astăzi el poate da informațiuni referitoare la persoane aflate în captivitate în China, India, Japonia, Africa Italiană, etc.

Pentru a micșora suferința captivilor, Sfântul Scaun a creat și o Operă de asistență materială și spirituală a lor. Este incontestabil că nobila inițiativă a Vaticanului nu poate trezi decât admirație și dragoste pentru sutele de preoți și de funcționari zeloși, care din iubirea aproapelui își cheltuiesc energia și-și dăruiesc toate resursele inteligenței lor.

Ilustrațiile noastre înfățișează câteva secții ale Oficiului de informațiuni al Vaticanului. Ele oglindesc vasta activitate depusă în cadrul unei instituții închinată unui ideal de creștinească înfrățire a oamenilor și popoarelor.

STABILO

Creioane de desen în 18 gradații dela 76-9H
Creioane colorate cu mina subțire în 24 culori plastice

Nou: **STABILO** Cellomin
creionul chimic cu mina rezistent la orice condițiuni climatice

Schwan

40 ani TELEFUNKEN

În anul 1903 fuzionează ambele sisteme germane «Slaby-Arco» (AEG) și profesor Braun dela Siemens & Halske, legate de dezvoltarea tinerei tehnici radiofonice prin invenții de bază, dând naștere societății pentru telegrafia fără fir sistem Telefunken.

În curând Telefunken deveni un centru mondial al tehnicii radiofonice și este socotit azi — după 40 de ani de succese de neînchipuit pe toate țărâmurile radiofonice și 20 de ani construcții

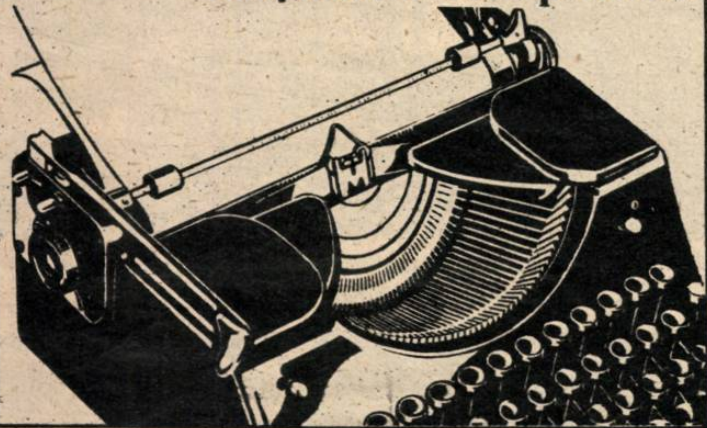
radiofonice — printre întreprinderile pioniere ale globului, care au deschis drumul unei noi descoperiri printr'o muncă continuă de cercetări științifice, spre folosul și progresul omenirii.

Multe puncte culminante din istoria radiofoniei, multe nume renumite de cercetători sunt legate de Telefunken și mii de descoperiri Telefunken, între care se găsesc patente importante, dovedesc contribuția Societății Telefunken la performanțele mondiale ale Radiotehnicii.

TELEFUNKEN

ca pionier radiofonic, o noțiune mondială

Marele randament al mașinilor de scris portative

Sfaturi pentru posesorii noștri de mașini de scris portative

Odinioară mașina de scris portativă era considerată ca un auxiliar de voiaj și ca o unealtă de scris pentru uzul particular. Această situație s'a schimbat, mașinile de scris portative trebuie să corespundă astăzi unor cerințe mult mai mari. Într'adevăr, în timpurile de azi nici o mașină nu trebuie să stea în birouri fără o întrebuințare integrală sau chiar neutilizată. Deservirea marilor cerințe urgente din birouri depășește cu mult uzul privat. De aceea îngrijirea și manipularea lor implică o atenție deosebită de aceea a obșnuitelor mașini din birouri. Ele impun respec-

tarea câtorva reguli esențiale și anume: o bătaie uniformă și nu prea puternică a literelor, a face puține copii, curățirea regulată și acoperirea ei contra prafului. Normele AWV, numărul 2, indică directivele pentru o scriere clară și estetică, precum și pentru corespondență. Mașinile de scris portative Mercedes ca și toate celelalte, cer respectarea riguroasă a directivelor de utilizare indicate în cataloage și prospecte. (Dacă nu există, să se ceară la reprezentanță sau la fabrica de mașini de scris Mercedes.) Numai

astfel mașinile de scris portative pot corespunde cerințelor multiple.

MERCEDES
Mașini de birou

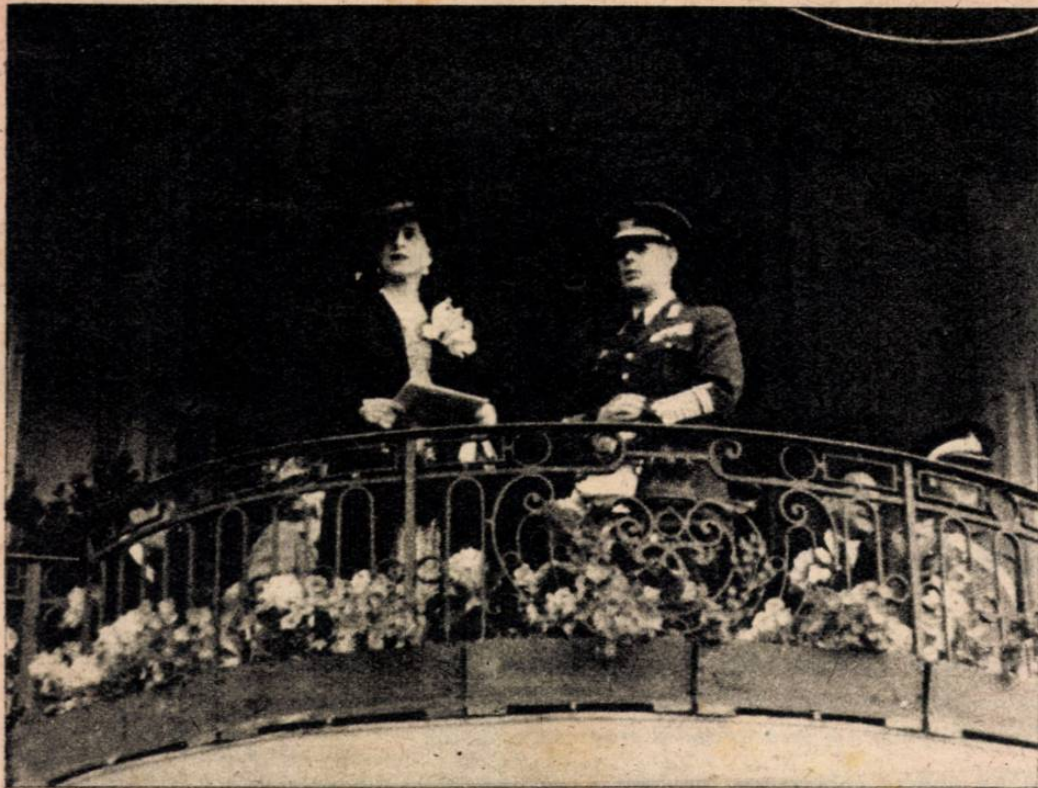
MERCEDES SOC. ANON.
SPLAUL INDEPENDENȚEI 68 / BUCUREȘTI 11

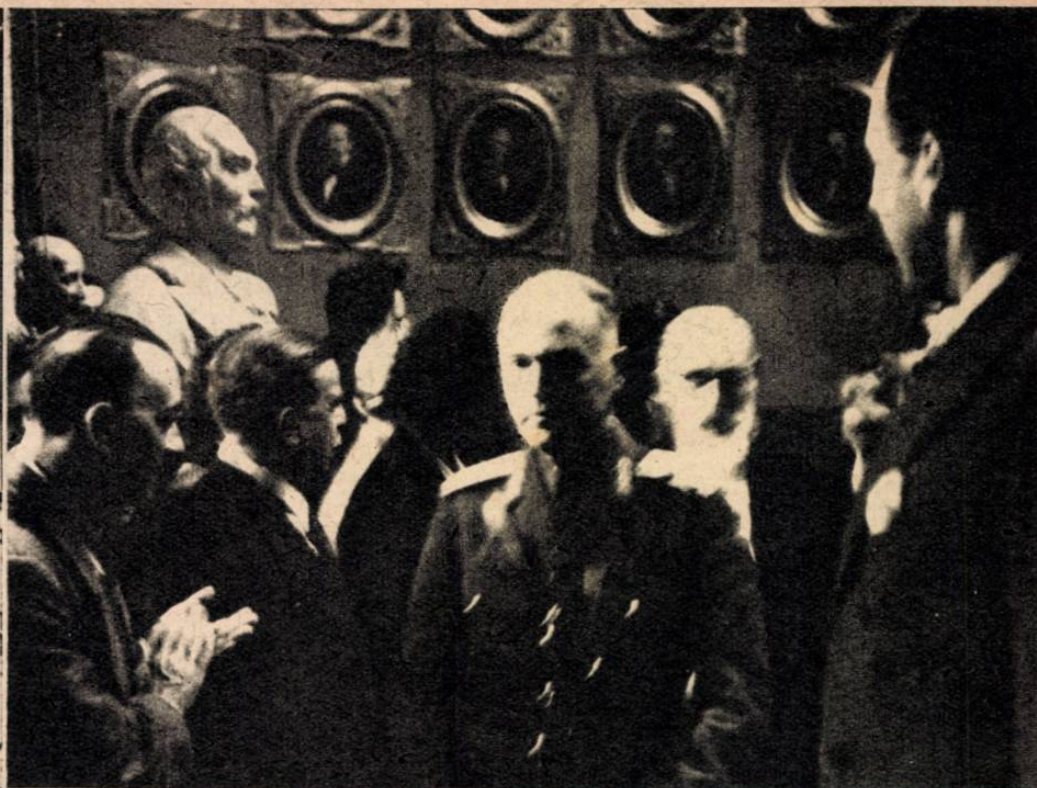
Dormi și visează,
DARMOL
lucrează

PRIMUL PURGATIV DE CIOCOLATA

ULTIMELE FOTOGRAFII DIN CAPITALĂ

M. S. Regele Mihai I și M. S. Regina Mamă Elena asistând la desfășurarea marelui curse anuale a Derbyului

D. Mareșal Ion Antonescu la Academia Română cu prilejul recepției d-lui prof. George Brătianu

D. Mareșal Ion Antonescu primind la Președinție grupul elevilor liceului Ortodox din Odesa

D. prof. Ion Petrovici, ministrul culturii naționale, vizitând expoziția pentru planurile Bucureștilor

Recruții depunând jurământul pe aerodromul Pipera

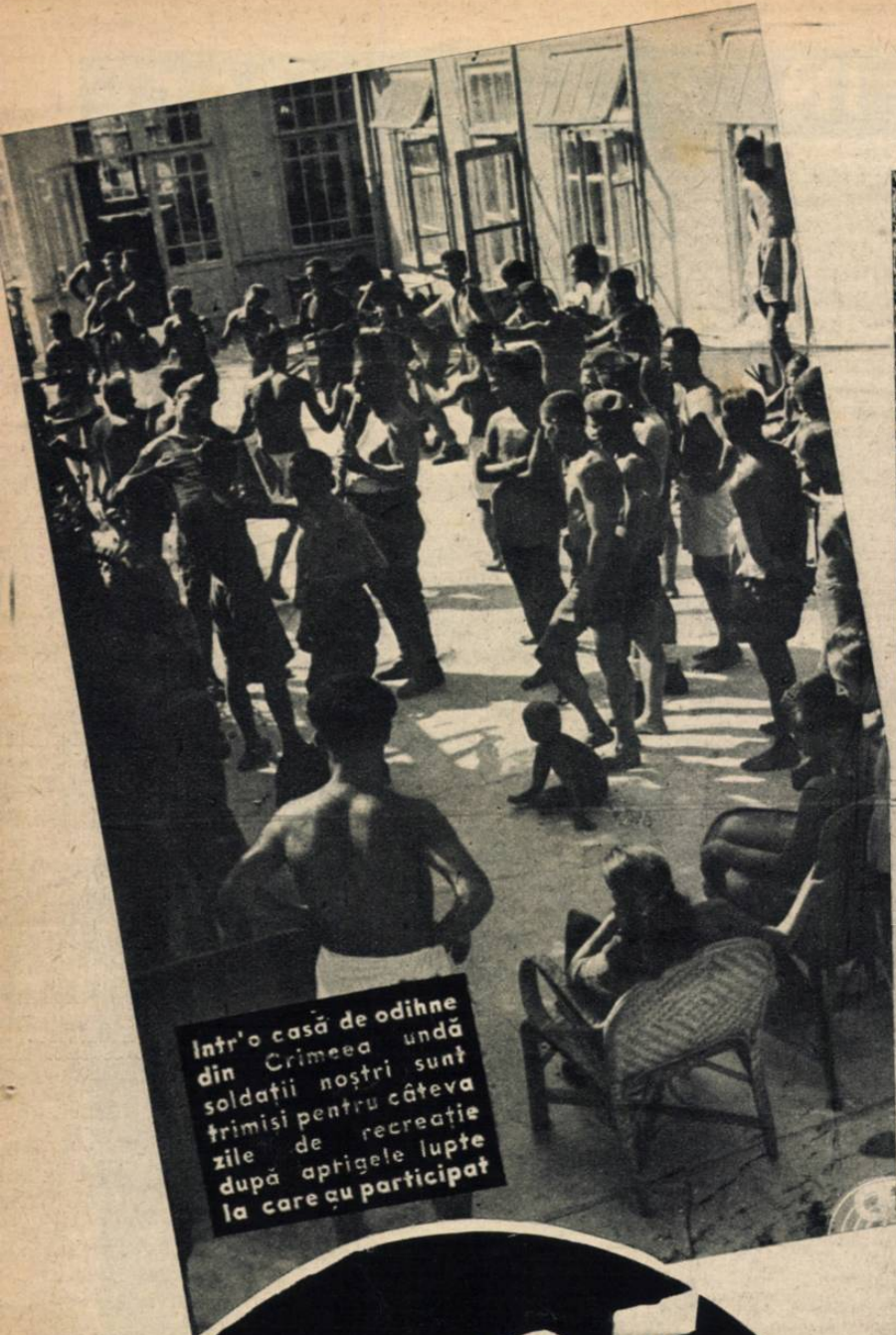
D-na Maria Mareșal Antonescu împărțind daruri răniților la Ateneul Popular „Mihail Eminescu”

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ PREȚ

24-30 Iunie 1943
Nr 855 — ANUL XVII
— 30 LEI —

D. MAREȘAL ION ANTONESCU
ȘI-A PETRECUT A 61-A ANIVER-
SARE A NAȘTERII ÎN MIJLOCUL
OSTAȘILOR SĂI DE PE FRONT

Intr-o casă de odihne
din Crimeea undă
soldații noștri sunt
trimiși pentru câteva
zile de recreație
după aprigele lupte
la care au participat

INTRE doua LUPTE

Iedul, mascota unei unități românești de pe frontul Cuban, constituie subiectul de
discuție și haz al unui grup de ostași români și germani, într'un moment de repaus

Spectacol pentru ostașii de pe front. Se produc doi dansatori-acrobați

FOTO
S. M. P.

In momentele de repaus
soldații germani ascultă cu
plăcere muzica românească

PORTOCALE pentru EUROPA

PORTOCALA este un fruct gustos, hrănitor și... romantic. Nenumărați poeți au cântat minunatele miresme ale florilor de portocali. În patria ei, însă, în Valencia, portocala nu mai este atât un izvor de inspirație pentru poeți cât un bun comercial, în jurul căruia se fac cele mai arzătoare calcule matematice, căci aci recolta portocalelor înseamnă bani, existență pentru întreaga populație a regiunii.

Cândva portocalul a fost adus din Asia răsăriteană, dar astăzi se găsește în plantații mari în țările sudice ale Europei. Astfel în Spania portocala joacă un rol însemnat în bilanțul exportului țării. Nimic nu se pierde din portocală, ea fiind exploatată sută la sută. Până și semințele sunt folosite. Din coajă se fac uleiuri eterice, parfumuri, liqueururi, dulciuri. Țările cu plantații de portocale nu exportă, deci, numai fructul întreg, ci fel de fel de produse ale industriei pentru prelucrarea portocalelor.

Adeseori s'a spus că portocala este aurul Spaniei, ca fiind recoltată aci în milioane de kilo-

grame, o cantitate suficientă pentru aprovizionarea continentului. Văile adăpostite ale provinciei Valencia sunt o unică și uriașă plantație de portocale. În linii drepte se înșiră aci portocalii, unul după altul. Multă îngrijire necesită aceste plantații, e adevărat până ce se poate face recolta.

În acel moment însă privesc este minunată: Femei și bărbați strâng portocalele, bogăția și mândria lor, fredonând arii naționale atât de frumoase. Atunci se poate auzi, zi și noapte, tropăitul catărilor peste drumurile plantațiilor, scârțâitul micilor cotige, care se leagănă încet sub povara fructelor, spre depozite. Pretutindeni, grămezi și grămezi de portocale așteaptă să fie împachetate în foițele de hârtie, pe care stau înscrise în culori, proveniența și marca fructului. Astfel portocalele iau drumul spre Europa, în lăzi mari, pe care poți citi în limba respectivă a țării de destinație: „Cele mai frumoase portocale din Spania“.

Un coș cu minunatele portocale care se recoltează în Valencia

Ambalate în lăzi portocalele iau drumul spre toate țările Europei

Stânga: În timpul recoltei, catării transportă neobosiți cotigele încărcate cu portocale dela plantații spre depozite

Dreapta: În depozite imense, femei și fete sortează grămezile de fructe, învelind portocalele în foițele colorate, bine cunoscute în întreaga Europă

Plantațiile de portocale necesită o îngrijire continuă. Paraziții sunt combătuți sistematic: portocalul invadat este acoperit cu o pânză de cori, care-l închide ermetic

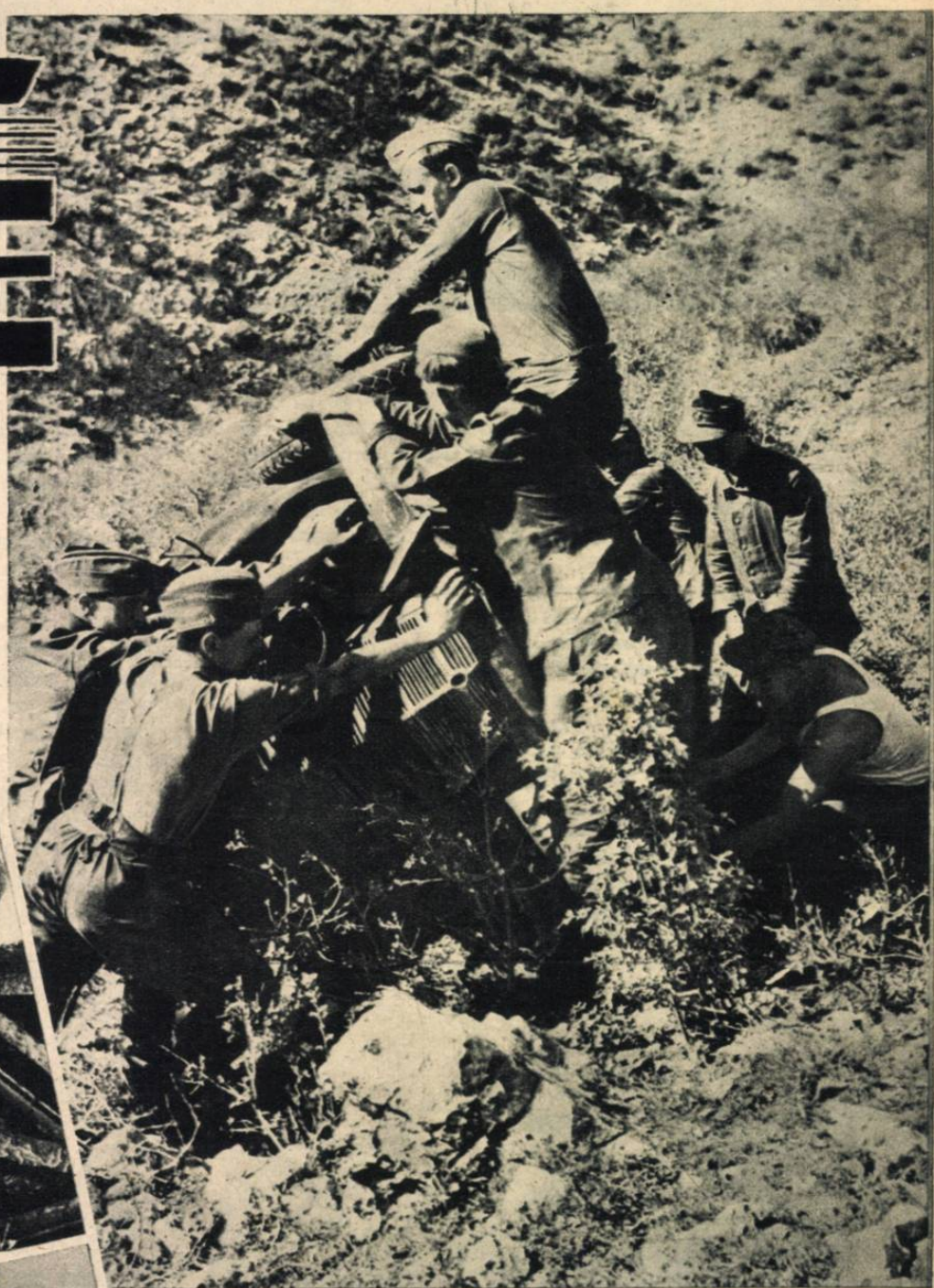

AUTOMOBIL CAZUT IN PRĂPASTIE

DEOSEBIT de sălbatic și romantic este peisajul herțegovinian ce se oferă călătorului care-l străbate cu piciorul. Dar romantismul și frumusețile sălbătice ale regiunii trec pe al doilea plan când parcurgi această regiune cu auto-camionul sau automobilul. De acest lucru s'au convins și ofițerii armatei germane, care frecventează aceste căi de comunicație. La trecătorile deosebit de înguste accidentele sunt adeseori inevitabile. Din această cauză a și luat naștere aici o formațiune specială care vine în ajutorul automobilelor accidentate.

Dacă vreun automobil a căzut, de pildă, într-o prăpastie a acestor munți herțegovinieni, se anunță formațiunea specială care vine la fața locului cu un auto-camion anume construit. Alpinistii experimentați coboară și leagă automobilul de frânghii

Înainte de ridicarea automobilului se controlează încă odată rezistența frânghiilor

Automobilul accidentat este mai întâi așezat în poziție normală

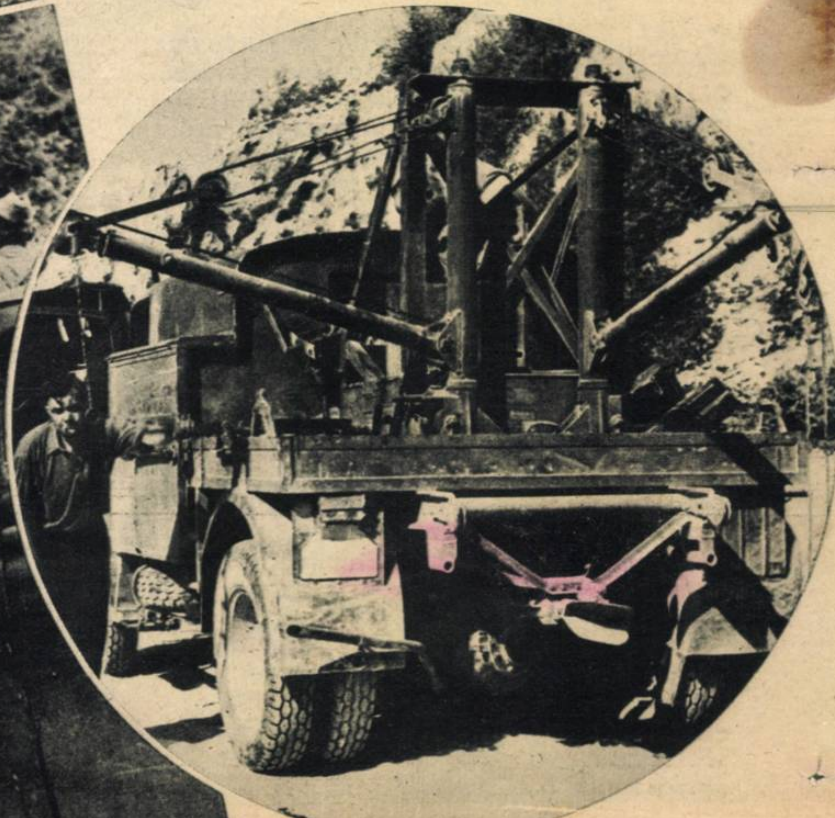
groase. Automobilul accidentat este așezat mai întâi în poziție normală. Apoi se controlează încă odată rezistența frânghiilor, făcându-se în același timp legătura acestora cu macaraua specială de pe auto-camionul formațiunii de salvare. Doi soldați învârtesc o manivelă și frânghiile încep să tragă automobilul în sus. Încetul cu încetul acesta este ridicat pe șosea. Aci automobilul este luat la remorcă de auto-camionul formațiunii de salvare și transportat până la atelierul de reparațiuni cel mai apropiat. De aci el va fi pus din nou la dispoziția unei unități a armatei germane. Datorită activității acestei formațiuni de salvare nu se pierde nimic din prețioasele materii prime ale mașinilor accidentate, salvându-se în cele mai multe cazuri automobilul întreg.

Jos: Un automobil căzut într-o prăpastie din munții Herțegovinei este ridicat datorită intervenției formațiunii speciale de salvare

Doi soldați învârtesc manivela și încetul cu încetul, automobilul, legat cu frânghii, este ridicat pe șosea

De aci automobilul este luat în remorcă de auto-camionul formațiunii de salvare și dus la atelierul de reparațiuni cel mai apropiat

JAPONIA

NU CUNOAȘTE CAMUFLAJUL

UN locuitor al Londrei, al Parisului, al Berlinului, sau al oricărei capitale europene, dacă ar fi transportat la Tokio ar crede că visează: orașul nipon este luminat cu sute de lămpi electrice.

Noaptea, poți să circuli pe străzile metropoliei japoneze fără teama de ați frânge oasele; poți de asemenea să te plimbi fără țință, ca în vremea bună de pace și să privești vitrinele iluminate, în timpul nopții au o strălucire extraordinară.

Inchipuiți-vă că metropola Japoniei îngăduie cetățeanului orice fantezie pe care vremurile de pace i le permiteau;

riile aprinse și terestrele deschise.

Chiar în cazul unei alarme, alta este reacțiunea japonezilor și alta a noastră. Să presupunem că se sună alarma. Ei bine! luminile nu se sting dintr'odată. Apărarea pasivă procedează în etape: la început este ceea ce se numește pre-alarmă, în care timp anumiți oameni merg din casă în casă și cer stingerea tuturor luminilor. A doua etapă este stingerea luminilor de pe străzi.

Numai în caz de alarmă totală conducătorii de vehicule sunt obligați să stingă complet orice lumină, deoarece japonezii consideră ca imoral faptul de a circula cu luminile stinse: Numai în caz de alarmă totală, japonezul cuviincios își poate permite să stingă luminile.

Trebue să recunoaștem însă că Japonia nu a suferit de pe urma bombardamentelor aeriene. În decurs de un an, o singură dată, avioanele americane, au făcut o incursiune deasupra capitalei nipone aruncând câteva bombe. Iată așa dar, cum realitatea a desmintit pe profeții care pretindeau că două luni după începerea războiului din Extremul

Amiralul Togo, omul în care japonezii au o încredere oarbă.

Orient, toate orașele Japoneve vor fi nimicite de bombe anglo-americanilor.

Unii se așteptau ca americanii să bombardeze fără milă, într'un stil mareț, profitând de faptul că orașele japoneze sunt în majoritatea cazurilor construite din carton și din hârtie.

Totuș autoritățile japoneze se fereșc să tragă concluzia că bombardierele americane și engleze n'ar putea să execute raiduri. De aceea s'au și luat anumite măsuri anti-

(Continuare în pag. 14-a)

Jos: Așa arată tranvaiele din Tokio care continuă să circule cu toate luminile aprinse

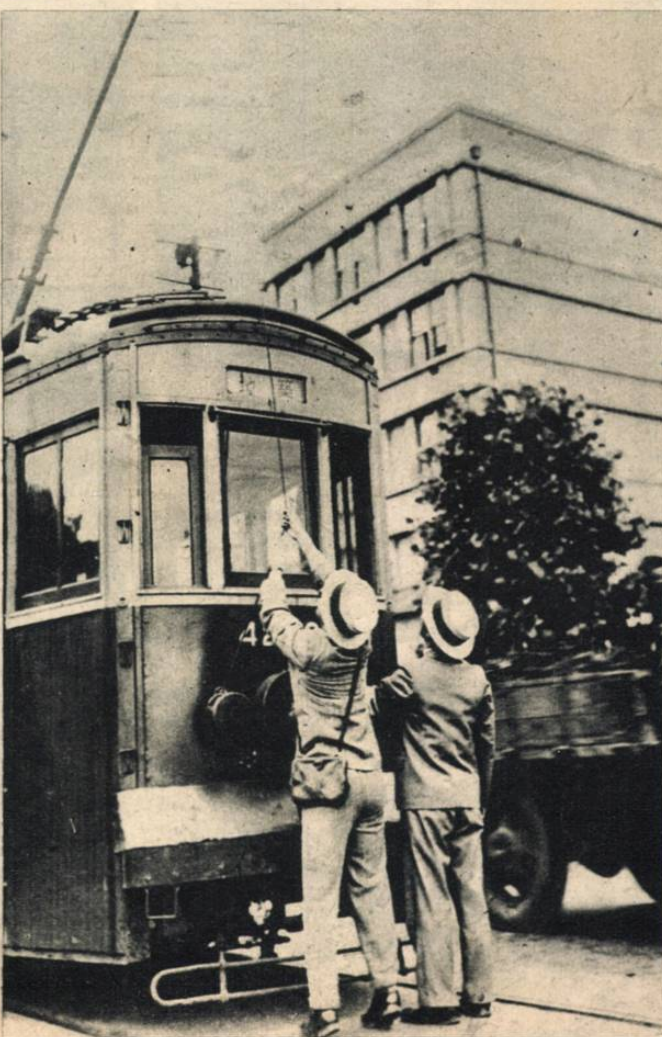
Clădirea care adăpostește birourile celei mai mari societăți de navigație aeriană din Tokio.

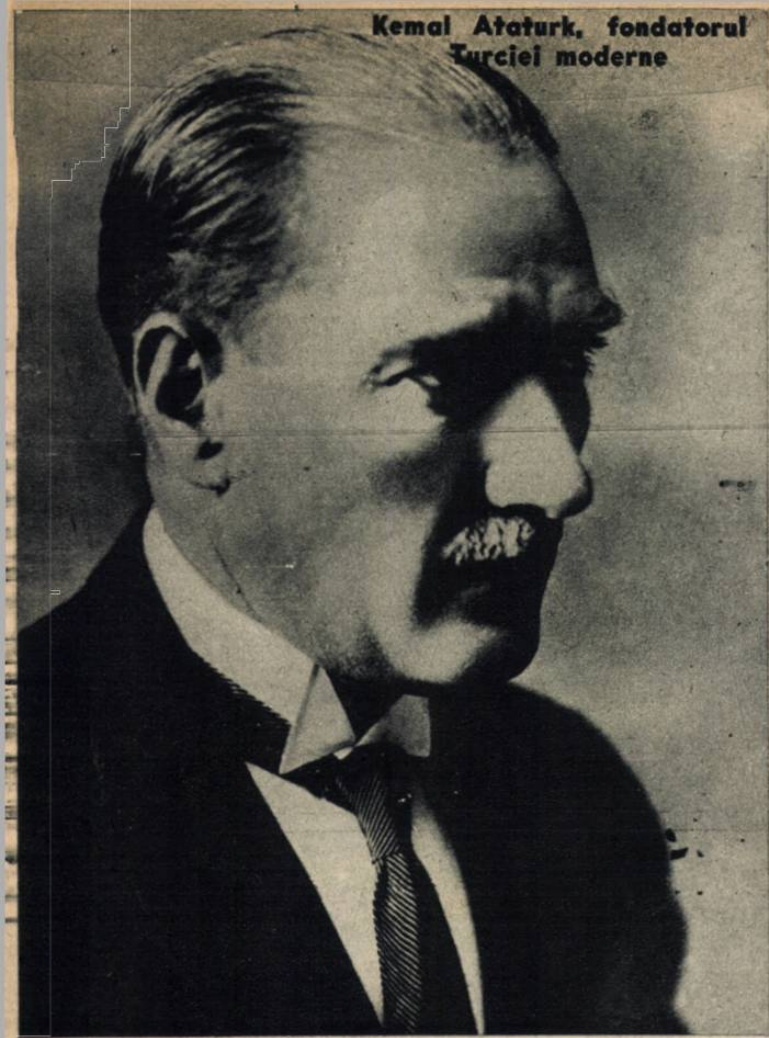
plimbări nocturne fără primejdia membrilor scrântite din cauza beznei.

Cum se explică faptul că Japonia nu a aplicat încă, în orașele ei, măsurile de camuflaj care fac parte din mijloacele de apărare antiaeriană ale tuturor centrelor urbane?

Din motive de economie s'au interzis și în capitala Japoniei reclamele luminoase și s'a reglementat iluminatul vitrinelor. Totuș, atât vitrinele cât și străzile sunt iluminate à-giorno și un european ar putea vorbi despre o orgie de lumină la vederea lor.

Lămpile electrice cu mai multe brațe, care se înalță la toate colțurile și răscrucele orașului, sunt aprinse în tot timpul nopții; automobilele și tramvaiele circulă de asemenea cu luminile aprinse, iar casele particulare pot să țină becu-

printr'o călătorie amănunțită în întreaga țară de stadiul în care se află apărarea națională a Republicii.

În timpul absenței sale, Ankara a primit vizita unui militar uriaș și roșcovan, cu un chip rotund și grăsun: generalul sir Maitland Wilson, șeful forțelor britanice din Orientul Mijlociu.

Prezența acestui militar britanic, în capitala Turciei, a avut darul de a pune în circulație pe o scară mare svonurile cele mai fanteziste privitoare la o intrare iminentă a Turciei în războiu, bineînțeles alături de anglo-americani.

Președintele Consiliului de Miniștri, d. Saracioglu, a plecat imediat la Yalova spre a convorbi cu d. Ismet Inonu. Închisi într'o vilă din mica localitate balneară aflată

Falik Risky a scris deci, a doua zi după întoarcerea d-lui Saracioglu, următoarele în paginile oficiosului guvernamental „Ullus“:

„Se impune ca în țara noastră nimeni să nu pronunțe cuvinte nepotrivite cu situația prin care trecem. Toată lumea trebuie să afle că Turcia și poporul ei sunt gata de toate sacrificiile, dacă cineva ar îndrăzni să ne atace. Dar Turcia nu are decât o dorință să străbată aceste timpuri de războiu, în pace...“

În ziua aceea „Ullus“ și-a vândut întregul tiraj. Declarațiile deputatului-jurnalist au lămurit opinia publică. Imediat după apariția acestui articol, generalul britanic a luat trenul și a plecat în direcția Alepa. A doua zi a avut loc la Ankara o expoziție de arhitectură germană.

Dar d. Ismet Inonu și-a reluat călătoria. El a plecat în primul rând în Tracia. Pe hartă se poate vedea că această provincie nu reprezintă decât o infimă parte din teritoriul turcesc. Tracia este ultimul teritoriu pe care Turcia l-a păstrat pe pământ european.

Din punct de vedere istoric Tracia nu reprezintă altceva decât ruinele unui imperiu care se întindea odinioară până

TURCIA

și neutralitatea ei

SURAZĂTOR, comunicativ, schiopătând puțin, cu părul alb dar cu statură dreaptă, d. Ismet Inonu, președintele republicii turcești, rămâne omul cel mai popular în țara sa. La o vârstă când alții se odihnesc, fostul general de pe vremea sultanilor, face inspecții peste inspecții, are conciliabule cu intimitii săi și duce tratative cu feluriti reprezentanți ai străinătății.

Recent, d. Ismet Inonu s'a înapoiat la Ankara dintr'o călătorie făcută în întreaga țară. Președintele a lipsit câteva săptămâni din capitala Turciei, dar în acest răstimp pe zidurile capitalei au apărut afișe care anunțau lucruri ciudate.

Ministerul Finanțelor publică numele bogătașilor turci ale căror impozite au fost sporite. Impozitele acestea sunt compensația pe care cetățeanul turc trebuie să o plătească pentru a asigura neutralitatea țării. În cursul acestui an, bugetul militar al Turciei a fost foarte ridicat, ca o urmare a sporirii impozitelor. Milionarii sunt nevoiți să accepte sacrificiile, adesea dureroase, care li se cer, deoarece ei își dau seama că o pace costisitoare este preferabilă unui războiu. Și Turcia a înțeles să aplice întocmai litera înțeleptului adagiu latin: „Si vis pacem, para bellum“.

Într'adevăr, efortul de războiu și de înarmare este atât de mare încât se poate spune că dorința Turciei de a-și păstra neutralitatea este imensă.

Milionarii care sabotează planurile financiare ale guvernului sunt ridicați și transportați într'unul din cele cinci lagăre de concentrare ridicate ad-hoc pe suprafața Republicii.

Totuși, până în momentul de față se pare că turcii sunt foarte mulțumiți de conducătorii lor politici. Ei au arătat acest lucru când au reales pe membrii Adunării naționale. La rândul-le cei 435 de deputați turci au reales la 8 Martie, cu unanimitate de voturi, pe d. Ismet Inonu, drept președinte al republicii, întemeiate de marile Atatürk.

D. Ismet Inonu, președintele Republicii

între marea de Marmara și marea Neagră, cei doi oameni politici au convorbit numai puțin de... 24 de ore. La ora când președintele Consiliului de Miniștri descindea în capitala republicii, în toate cercurile politice și militare lumea se întreba dacă nu cumva ora decisivă a sosit.

A doua zi după înapoierea d-lui Saracioglu lucrurile s'au lămurit, căci d. Falik Riski Alkay a pus mâna pe toc. Acest om cu trei nume este mai mult decât un gazetar, el este o instituție. El a fost printre primii scriitori turci care s'au atașat de ideile și de personalitatea renovatoare a lui Atatürk. Marele revoluționar naționalist îl iubea foarte mult și-l consulta în împrejurări delicate. Falik Risky a devenit, fără însă să poarte numele, adevăratul ministru al propagandei și presei turcești.

Clădirea Parlamentului din Ankara

la Viena. După ultimele tratate de pace, Turcia a fost împinsă spre Asia. Prin tratatul dela Lausanne i s'a lăsat Turciei, pe malul european al Bosforului, un teritoriu foarte mic pentru apărarea strâmtorilor. Acest teritoriu este Tracia, scut, sau dacă vreți, primă linie de fortificații turcească.

Micul teritoriu are o populație ceva mai mare de un milion de locuitori cuprinzând și orașul Constantinopol, astăzi Istanbul, cel mai mare din întreaga republică.

În Tracia d. Ismet Inonu a regăsit zăngănitul armelor și atmosfera specifică care precede războiului, Tracia își organizează dela începutul războiului apărarea. Întreg acest teritoriu a fost acoperit cu diferite lucrări de fortificație cu caracter defensiv și ofensiv.

Tracia, ca de altfel cea mai mare parte a țărilor din Orientul Apropiat, este o regiune de șes care, văzută din avion, seamănă cu o piele de panteră. Aici este locul unde n'au înfruntat, în decursul istoriei, nenumărate armate în lupte decisive.

Ceatalge, care cu 48 de ani înainte de Cristos se numea Farsala, a stat mărturie la lupta dramatică dintre Pompei și Iuliu Cezar.

Se cunosc împrejurările, de sigur extraordinare, în care numărul mic al ostașilor de elită ai lui Cezar au învins armatele nesfârșite ale lui Pompei.

Atunci ca și în zilele noastre, Ceatalge se pregătea de războiu. S'ar putea însă spune că de astădată războiul să nu se producă, pentru simplul motiv că niciun turc nu vrea decât pacea.

După ce a inspectat Tracia, d. Ismet Inonu a vizitat lucrările de fortificație de pe malul strâmtorilor și din peninsula Galipoli.

La o distanță de 16 kilometri de localitatea turcească Ceanacle se găsește la marginea mării, mica localitate Renkoy. Din Renkoy ochiul poate vedea până în insula Imbros, care se află în mijlocul strâmtorii. Insula, care pe vremuri a aparținut Greciei, se află în clipa de față în stăpânirea forțelor germane. Faptul că Germania a ocupat cea mai mare parte a insulelor grecești și faptul

D. Saracioglu, președintele Consiliului de Miniștri depunând o coroană pe mormântul Eroului Necunoscut, cu prilejul unei vizite făcute la București

Dreapta : D. Suphi Tanrioer, ministrul Turciei la București, ale cărui recente declarații despre amicitia româno-turcă au avut un ecou atât de larg în presa celor două țări

Jos : Vedere asupra Istanbulului luată de pe cel mai înalt punct al orașului

că italienii stăpânesc insula Rodos și Dodecanezul, a schimbat într-o foarte mare măsură situația strategică a strâmtorilor. În clipa de față forțele anglo-americane nu se mai pot gândi să repete acțiunea aliaților din trecutul războiului constând din forțarea strâmtorilor. Astăzi aviația germană domină strâmtorile ceea ce înseamnă că forța Axei controlează îndeaproape Dardanelele.

După ce a vizitat această parte a țării, președintele Inonu s'a îndreptat spre Anatolia, care este regiunea cea mai turcească din Turcia. În timp ce restul republicii a adoptat reformele kemalistice, anatolienii au păstrat o parte din tradițiile lor religioase iar șapca impusă de Atatürk ei o poartă cu cozorocul spre spate, pentru a-i da înfățișarea străvechiului fes.

Turcii știu că în eventualitatea unui războiu, în câmpiile Anatoliei s'ar da lupte grele. De aceea ei întăresc și această parte a țării lor. Nimeni nu cunoaște adevărata forță militară a Turciei. Ceea ce se știe însă este că această țară, păstrând bune raporturi cu toți beligeranții, s'a înarmat cu arme germane, franceze, engleze și americane.

La Ankara, capitala politică și diplomatică a Turciei, se dă o mare bătaie diplomatică. Campionii ei sunt reprezentanții puterilor beligerante.

Când Atatürk a ridicat în mijlocul câmpiei din Anatolia orașul visurilor sale, el a oferit tuturor țărilor posibilitatea

de a-și construi în cartierul cel mai elegant localuri somptuoase pentru reprezentanții lor diplomatici. Astfel ambasada italiană se află adăpostită într'un elegant edificiu din marmură. Ministrul care-l ocupă este un napolitan în vârstă de 54 de ani, d. Rafael Guariglia, un om spiritual și dese ori ironic, care în afară de diplomatie se ocupă intens de arheologie.

Germanii și-au construit o monumentală ambasadă în stil clasic. Ambasadorul însuși, care are în dosul lui o lungă și fructuoasă carieră diplomatică, este tipul clasic al diplomatului abil, inteligent și activ. D. Von Papen, victima deplorabilului atentat de acum câteva luni, a vărsat sângele pentru țara sa, dar a reușit să păstreze intacte relațiile dintre cele două puteri în pofida presiunilor aliaților.

Anglia a fost printre ultimele țări care și-au construit o ambasadă la Ankara. Englezii au preferat multă vreme Istanbulul, Ankarei. Actualul ambador al Marelui Britanii la Ankara, este Knatchbull Hugesen, care, în orele libere, se ocupă cu poezia orientală și cu colecțiile de jaduri chinezești.

În mijlocul palatelor ambasadelor se ridică clădirea imensă a reprezentantului diplomatic al Rusiei Sovietice. Ministrul acestei puteri este un anume Vinogradov, despre care nimeni nu știe nimic în afară de faptul că este foarte ursuz și că are o oroare de recepții.

Acești cinci oameni, reprezentând interesele părților beligerante, se întâlnesc, supraveghează, se înfruntă unii pe alții, cu scopul de a învinge în marea luptă diplomatică care se dă în capitala Turciei.

De cine se va alătura Turcia? Iată întrebarea ce vine mereu pe bază.

Este probabil că până la urmă această țară va ști să reziste tuturor presiunilor aliate și va rămâne ca și până acum o oază a păcii, într-o lume turburată de cel mai mare conflict din istoria lumii.

Pe un aerodrom de campanie d. Mareșal Ion Antonescu este întâmpinat de d. General Petre Dumitrescu

După descinderea din avion, d. Mareșal Antonescu trece în revistă o companie de onoare formată din vitejii noștri Vânători de Munte

Ofițerii unităților de Vânători de Munte ascultă cuvântul prin care Mareșalul Conducător le exprimă elogiul și recunoștința Patriei pentru faptele lor vitejești

DOI ani

S'au împlinit doi ani de când noastră a început marea luptă pe de la Răsărit.

Nicăieri și niciodată în istorie atâta îndărijire pentru apărarea din doi ani de lupte.

În ajunul acestei sfinte aniversări le-a găsit într-o admirabilă stare.

Pășim cu același elan și cu suntem convinși că victoria va fi dreptatea neamului și pentru apăr

D. Mareșal Ion Antonescu ascultă explicațiile pe care le dă atac dat de fo

Un subofițer german oferă d-lui Mareșal Antonescu un buchet de flori în numele României

d. Mareșalul a spus: Treceți Prutul! Doi ani de când oastea
tru reîntregirea hotarelor și pentru înlăturarea pericolului

orie o națiune n'a dovedit atâta perseverență, atât elan și
epturilor sale sfinte, cum am arătat noi în cursul acestor

ersări, Mareșalul și-a inspectat trupele de pe front, pe care
le spirit.

aceeaș hotărîre oțelită în cel de al treilea an de războiu și
a noastră, fiindcă nu luptăm pentru cîmpiri, ci pentru
area civilizației europene.

d. General Avramescu asupra desfășurării unui mare
ele române

chet de flori cu măiestrie aranjat în culorile naționale
și Germaniei

În imediata apropiere a frontului d. Mareșal Antonescu trece prin șanțul de comu-
nicație dintre liniile de luptă

D. Mareșal Ion Antonescu decorează pe colonelul Cărlan, comandantul unei
unități de Vânători de Munte, pentru faptele lui vitejești

La un post înaintat d. Mareșal primește raportul soldatului instalat în groapa de pândă

Câteva picături din Veritabila Apă de Colonia „4711”, înviează și împăspătează imediat. 4711 vă dă o notă de eleganță cuceritoare.

4711
Eau de Cologne

MANUALUL NAUFRAGIATULUI

S e știe că una dintre cele mai acute probleme ale navigației pe mări, atât în timp de pace cât și în timp de războiu, este instruirea personalului navigant. În timp de războiu, marinarii cei mai experimentați sunt trimiși în misiuni primejdioase și dese ori trebuie să înfrunte moartea la fiecare pas. Salvarea marinarilor naufragiați devine deci, în timp de războiu, o poruncă imperioasă a marilor puteri navale.

Printre măsurile de salvare a naufragiaților, oficialitatea britanică a recurs, recent, la publicarea unui manual al naufragiatului, în care se află sfaturi pentru uzul celor răătăciți pe nesfârșirea lichidă a apelor.

Subtitlul acestei cărți, foarte populară în Anglia, este următorul: „Că-lăuza salvării vieții, după naufragiu, în largul mării”.

Iată câteva interesante extrase din această operă publicată în Anglia:
Cum se părăsește bordul navei. Dacă nu vei fi găsit loc pe bordul bărcii de salvare sau într-o plută, îndreaptă-te repede spre partea vasului care este mai ridicată deasupra apei. De acolo vei sări cu picioarele înainte. Nu plonja. Dacă va trebui să străbați înnot printr-o suprafață de mare care arde din cauza combustibilului inflammat, înoată sub apă sau ține capul cât se poate de sus și gura complet închisă.

Pentru a putea înota sub apă va trebui să vă eliberați de cordonul de salvare care are tendința de a vă ține la suprafața apei. Primejdia de a fi rănit sau atins de explozii submarine nu poate fi înlăturată dacă înotați pe spate, sau dacă faceți mai mult timp planșa.

Lupta împotriva foamei. Șeful bărcii de salvare va trebui să calculeze până la centimă cantitatea de hrană de care dispune pentru oamenii săi. Tabletele cu substanțe întăritoare vor fi distribuite cu cea mai mare economie. De asemenea cantitatea de apă trebuie distribuită cu mare căutare.

Pentru a economisi apa de băut, oamenii se vor răcori, pe vârful buzelor, cu apă de mare. Ei trebuie să știe însă că a consuma apă de mare duce în mod sigur la moarte. De asemenea oamenii trebuie să știe că lichidul conținut în compasul bărcii de salvare este otrăvitor.

Cruțați-vă forțele. Marinarul naufragiat nu trebuie să vâslească în chip continuu. Acest lucru ar provoca o cheltuială zadarnică de forțe fără nicio legătură cu rezultatele probabile.

Când vă aflați pe bordul unei bărci de salvare nu strigați și nu cântați; veți cheltui zadarnic o mare parte din forțele voastre și în același timp și o cantitate importantă de apă pe care o pierdeți odată cu respirația.

Băgați de seamă în privința iluziilor optice. Oamenii naufrauți în regiunile nordice au de multe ori iluzia că văd lucruri care nu există în realitate: fum, vapoare, pământ. Când vedeți asemenea lucruri să nu vă închipuiți că ați înnebunit.

În caz de rănire. Când sunteți rănit trebuie să spălați rana cu apă de mare curată. Spălătura poate să vă provoace dureri atunci când rana este până la carne, totuși tratamentul este foarte bun în lipsă de pansamente. Nu căutați să spălați, din jurul rănii sau de pe rană, urmele de ulei care se află acolo: este sigur că uleiul sau benzina nu poate să vă infecteze rana. Oamenii bolnavi devin nervoși și mintea lor se deranjează. Băgați de seamă, dacă aveți bolnavi printre voi, ca aceștia să nu sară peste bord pentru a se duce, cum spun ei, în căutarea unui pahar cu apă.

În caz de moarte. Dacă cineva trage să moară de pe urma rănilor sau oboselii, îi veți da ultimele resturi de alcool pentru a-i micșora suferința. Dacă aveți un mort pe bord desbrăcați-l și împărțiți-vă hainele înainte de a-l arunca în mare.

Fig. Naufragiații de pe un vas britanic scufundat încercând să se salveze cu ajutorul unei bărci de cauciuc.

Patratul alb e într'adevăr mai mare decât cel negru?

Ochiul spune da, mintea spune nu; fiindcă mintea cunoaște această eroare optică. Și totuși cel alb e mai mare. Măsurați patratele și veți vedea. Ochiul vă poate amăgi; omul se poate înșela. Dar în experiențele bune, făcute de milioane de inși, cu un aparat fotografic de precizie Voigtlander, puteți avea deplină încredere!

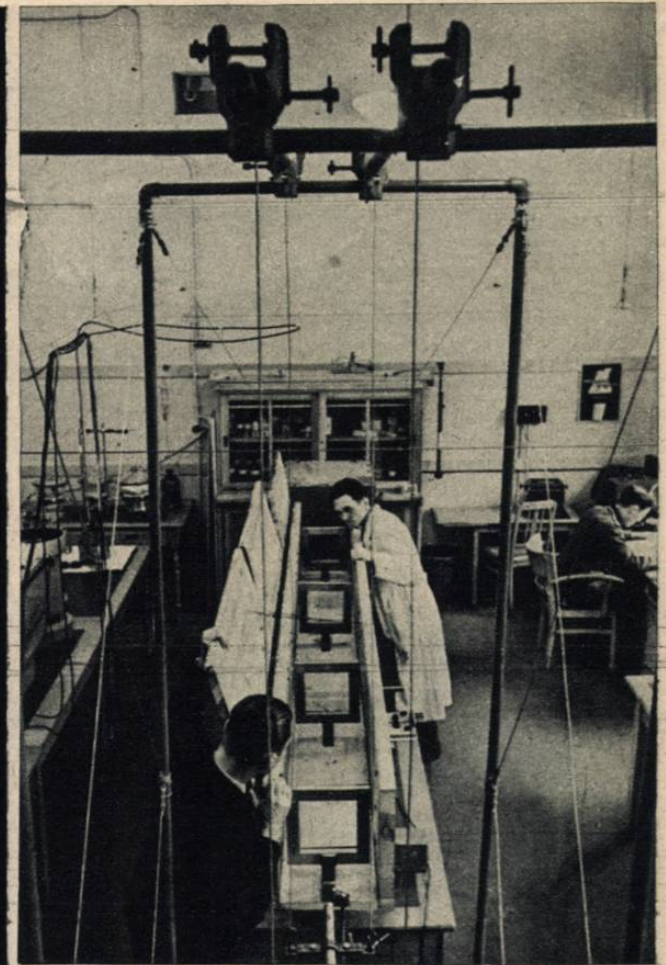
Voigtlander

Cu acest aparat special se fac măsurări de tragere foarte importante pentru stabilirea eficacității de luptă a noii arme

Cu acest aparat se constată acțiunea încărcăturii explozibile a grenadei în timpul tragerii

Tragere la tir în laborator. Cu aceste aparate se măsoară, la anumite distanțe, viteza proiectilului în zbor

Savantii ^{IN} AJUTORUL SOLDAȚILOR

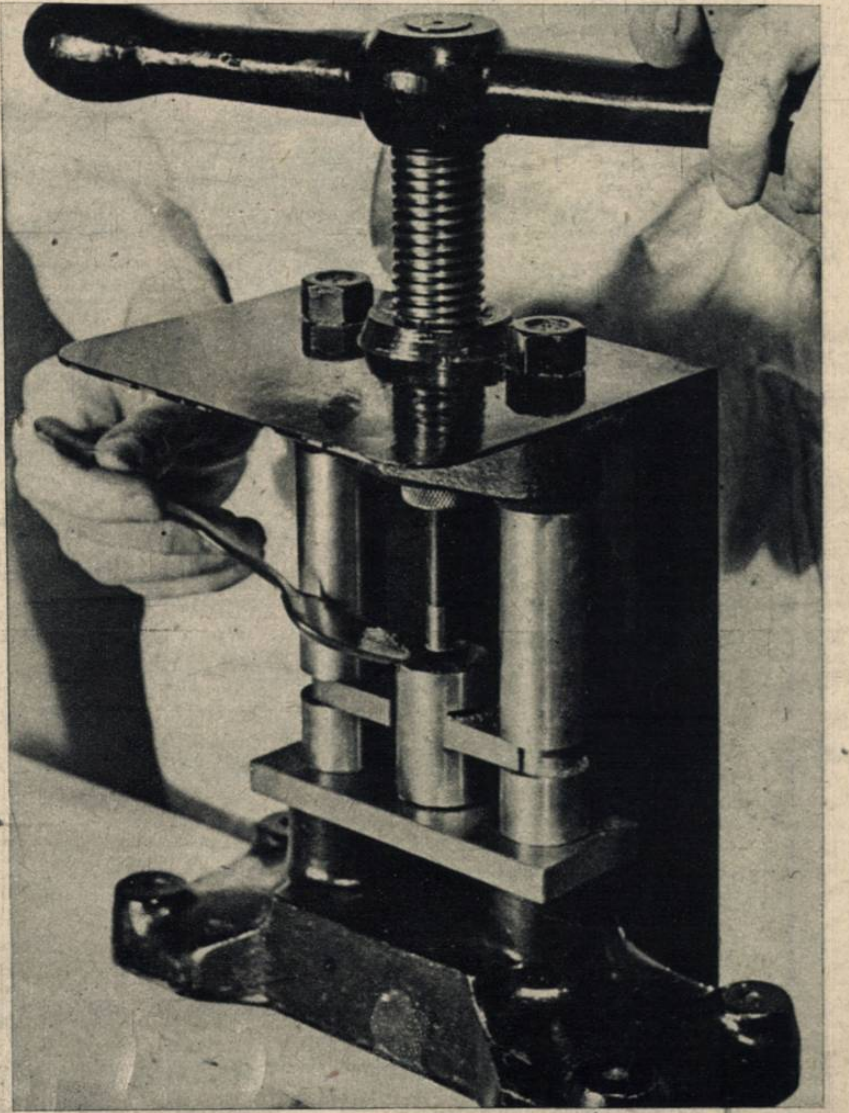
TOATE domeniile tehnicii se află astăzi în serviciul conducerii moderne a războiului. Nu există aproape o instalație sau o invenție tehnică, un procedeu fizic sau chimic, care să nu fie folosit sau aplicat într-o formă oarecare în vastul domeniu al industriei de armament. Tehnicienii, fizicienii și chimiștii lucrează fără răgaz pentru a desvălui alte taine ale naturii, pentru a ameliora și dezvolta continuu invențiile existente, sau pentru a face altele noi. Laboratoarele, birourile de construcție, institutele de cercetare, toate se află în serviciul războiului total.

Printre institutele care contribuie esențial la ameliorarea și dezvoltarea permanentă a armamentului german se numără și Facultatea militară a Politehnicei din Berlin. Sub conducerea unor specialiști și ingineri de seamă, studenții participă aici la soluționarea unor însemnate probleme tehnice, fizice și chimice. Când se face cunoscută introducerea unei arme noi, a unui nou proiectil sau explozibil, puțini se gândesc la munca

Jos: Experiențe în laborator cu o nouă mitralieră germană. Calcularea forțelor care acționează asupra armelor în timpul tragerii

imensă, teoretică și practică care a fost necesară pentru ca această inovație să poată fi explicată. Sute de experiențe în laboratoare și pe terenuri de exerciții, nesfârșite calcule matematice sunt necesare pentru ameliorarea unei oarecare arme, a unui explozibil, a unei instalații etc. În toate laboratoarele și institutele se lucrează cu zel și fără odihnă la soluționarea marilor pro-

Pentru constatarea eficacității unui explozibil, acesta trebuie transformat într-o masă compactă cu ajutorul unei prese speciale

nuă a armamentului german. Cât de importantă este această muncă poate să aprecieze numai acela care știe ce înseamnă o armă care funcționează precis și eficace, care

APOGEUL RAFINAMENTULUI

*Dinți . umoși nu sunt totdeauna și sănătoși.
In schimb dinții sănătoși, sunt totdeauna frumoși.*

Pentru un om îngrijit nu există o podoabă mai frumoasă decât un șirag de dinți albi ca zăpada. Pentru a păstra acest dar prețios al naturii, trebuie să-l îngrijim cu multă băgare de seamă. Nu ajunge să ne limităm însă numai la îngrijirea aspectului exterior. Piatra de pe dinți, dușmanul acesta redutabil, amenință dinții d-voastră în mod invizibil și pe neobservate. Deaceia: adevărata îngrijire a dinților, înseamnă combaterea pietrei de pe dinți! Cunoscuta pastă de dinți SOLVOLITH, oferă o protecțiune eficace în contra pietrei de pe dinți. Grație sărei veritabile de Karlsbad ce o conține, ea combate depozitățile existente de piatră de pe dinți și împiedică formarea pietrei noi.

Solvolith

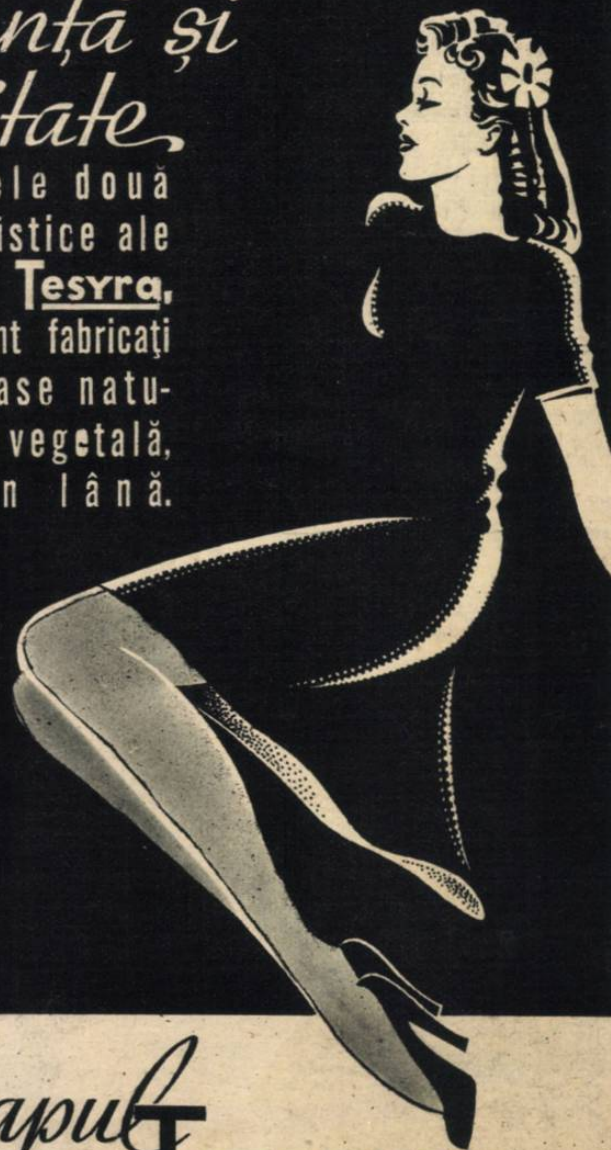

Indanthren vă oferă în permanență o garanție pentru rezistența neîntrecută a culorilor. Este un lucru extrem de important, mai ales pentru timpurile de azi, fiindcă

Indanthren contribuie la păstrarea valorii economice a lucrurilor

Elegantă și calitate

sunt cele două caracteristice ale ciorapilor **Tesyra**, fie oă sunt fabricați din mătase naturală sau vegetală, fie din lână.

Ciorapul Tesyra

Premiere BUCURESTENE

DUPĂ marile ei succese din actuala stagiune cinematografică, Zarah Leander ne prezintă o nouă și extraordinară creație a ei în filmul „Odinioară”, în care apare alături de Hans Stuwe și Rossano Brazzi și pe care-l joacă în premieră cinematograful Aro. Un film de excepțională înscenare care înregistrează și la noi același mare succes ca și pe ecranele străine și care face fală producției germane.

Tot din producția germană ni se anunță, pe ecranele Capitalei, următoarele patru filme care au obținut de asemenea succese răsunătoare în străinătate.

„Dragoste târzie” (Späte Liebe), ultima creație a ce-

lebrei actrițe Paula Wessely, în regia lui Gustav Ucicky; „Carnavalul Dragostei”, (Karnaval der Liebe), film de mare montare interpretat de popularul tenor Johannes Heesters alături de Dora Komar și Dorit Kreysler; „Un vals cu tine” (Ein Walzer mit Dir), în care vom avea prilejul s'o revedem pe fermecătoarea Lizzi Waldmüller într'un rol de minunată evoluție, alături de simpaticul Albert Matterstock.

„Doi oameni fericiți” (Zwei glückliche Menschen), film în care vom putea admira inegalabilul duet de interpretare Magda Schneider — Wolf Albach Retty.

Sus (mijloc): Scenă din filmul „Odinioară” cu Zarah Leander (Foto: Ufa O.C.R.)

Sus (stânga): Johannes Heesters, interpretul principal al filmului „Carnavalul Dragostei” (Foto: Berlin-Film-O.C.R.)

Sus (dreapta): Paula Wessely în noul ei film „Dragoste târzie” (Foto: Wfen-Film-O. C. R.)

Stânga: Lizzi-Waldmüller, așa cum o vom vedea în filmul „Un vals cu tine” (Foto: Berlin-Film-O. C. R.)

Dreapta: Magda Schneider și Wolf Albach-Retty în filmul „Doi oameni fericiți” (Foto: Wien-Film-O. C. R.)

*Proaspăt
și grațios*

este surâsul desenat de
Rouge-ul Hudnut. Bogata
variație de nuanțe com-
pletează armonia Dvs.

Rouge
three flowers
HUDNUT

JAPONIA

NU CUNOAȘTE CAMUFLAJUL

(Urmare din pag. 5-a)

aeriane și populația este supusă unei serioase educații pentru a face față unor bombardamente grave.

În această ordine de idei se poate reaminti că președintele Roosevelt a anunțat că se vor produce atacuri antiaeriene asupra centrelor japoneze și se poate presupune că faptele vor da credit cuvintelor sale.

Dar de unde ar putea americanii să bombardeze insulele japoneze?

Cu prilejul primului și până acum ultimului raid inamic, avioanele atacatoare au pornit de pe bordul unui mare port-avion și după ce au atacat centrele urbane au aterizat pe teritoriul chinez.

Oare avioanele americane ar putea să atace insulele japoneze pornind de pe teritoriul Chinei sau din Aleutine? Americanii ar putea porni din insulele Midway, sau Solomon? Bazele americane se găsesc prea departe de obiectivele japoneze. Aleutinele, care sunt cele mai apropiate de teritoriul japonez, se află la o depărtare de 4.000 de kilometri, în timp ce insulele Midway la 5.000 de kilometri. Străbaterea acestor distanțe necesită bombardiere cu o rază de acțiune de cel puțin 6.500 de kilometri, în cazul când aparatele, după atingerea obiectivului, ar ateriza în China.

În ceea ce privește organizarea unor raiduri pornind din bazele chineze, lucrul pare imposibil, deoarece mareșalul Ciang-Kai-Sek nu a reușit să organizeze, pe teritoriul aflat sub conducerea sa, baze aeriene încăpătoare. Pe de altă parte avioanele care ar ataca Japonia ar trebui să fie transportate în China peste munții Himalaiei, ceea ce este un lucru destul de greu.

Deocamdată americanii nu văd altă posibilitate de a atinge teritoriul Japonez decât făcând uz de port-avioane și eventual de avioane cu rază foarte mare de acțiune pe care vor să le fabrice în serie.

Dela începutul ostilităților, americanii au pierdut foarte multe port-avioane ceea ce înlătură deocamdată posibilitatea atacării teritoriului Japonez.

Japonezii pot deci dormi liniștiți atâta timp cât tehnica aeriană nu va face noi progrese. Totuși la Tokio se crede că nu este prea depărtată ziua când raza de acțiune a avioanelor va crește până la 6.000 de kilometri și chiar până la 10.000, de-aceia se și iau măsuri de pregătire care însă nu exclud deocamdată luminile orașului.

În acea zi, depărtată deocamdată, Japonia va cunoaște probabil ca și noi europenii camuflajul total.

"Lebăda"

STABILO

Creioane de desen în 18 gradații dela 7B—9H
Creioane colorate cu mina subțire în 24 culori plastice

Nou: STABILO Cellomin
creionul chimic cu mina
rezistent la orice condițiuni climatice

Schwan

**Omul care
serie mult**

își alege un foc rezervor Artus, pentru că Artus înfrunsește toate calitățile unui stilograf bun. Cu un rezervor mare și transparent pentru cerneală, elegant și de o calitate ireproșabilă, este și convenabil în același timp.

Artus

Reprezentant General:
KURT W. MANGESIUS
București, Str. Academiei 6

Conservând ouăle
în
Garantol
le puteți păstra timp
de peste 1 an.

— și ceea ce e important:
ouăle pot fi scoase oricând fără vreun
inconvenient, iar altele puse la loc.

Sursa de procurare indică:
Firma KURT ERICH BINDER
Sibiu, Str. Elisabeta No. 64

S.A.R.

CADECA

CASA DE CADOURI

Bd. Regele Carol I. No. 4.

**Spectatorii
entuziasmați**

vor să urmărească luptele sportive în toate fazele lor. Dar adeseori lupta decisivă se desfășoară mult mai departe de locul spectatorului. Atunci ne ajută binoclul Zeiss. El ne apropie luptele depărtate și ne permite a observa ca din apropiere. Deaceia nu uitați binoclul Zeiss când mergeți la arenele sportive.

**BINOCLUL
ZEISS**

Indispensabil la arenele sportive

CARL ZEISS JENA

Acest ambalaj

este ambalajul original al purgativului de ciocolată Darmol. La cumpărare observați marca Darmol. Ea constituie garanția calității, ferindu-vă de imitațiuni fără valoare.

Ambalaje originale la prețul de Lei 10.— și Lei 75

DARMOL

PRIMUL PURGATIV DE CIOCOLATĂ
RENUMIT DE DECENII UZINELE DARMOL VIENNA

**Sfaturi prețioase
pentru ascultătorii de radio.**

Sub semnul acesta, dăm tuturor
ascultătorilor de radio
doritori de audiții mai bune,
10 sfaturi prețioase.

SFATUL ⑥ :

CUM POT ECONOMISI LĂMPILE ȘI CURENTUL

Lămpile trebuie utilizate cu economie, fiindcă astăzi nu putem găsi imediat o lampă nouă, în locul celei vechi, uzate. Trebuie să ne obișnuim să lăsăm aparatul de radio în funcțiune numai cât timp îl ecultăm efectiv și să-l stingem, îndată ce programul nu ne mai interesează, sau dacă suntem ocupați cu altceva, de ex. dacă facem conversație. Este important să stingem complet aparatul, sau cu alte cuvinte să nu ne mărginim numai a-l face să sune mai în surdina, fiindcă un aparat ce funcționează mai încet, întreține tot atât curent și utilizează lămpile la fel, ca un aparat ce funcționează cu maximum de sonoritate. Se recomandă să se facă uz cât mai des de comutatorul de economisire curentului la care ascultătorii de radio recurg atât de frecvent. Astfel, pe lângă economie de curent, se va realiza și o prelungire a duratei lămpilor. La recepțiile de radio economie de curent echivalează cu o economie de lămpi.

Nu mai cu un aparat de radio bun puteți avea o recepție plăcută. Cereți în orice magazin de specialitate să vi se prezinte, în mod gratuit, un aparat de radio german, de calitate superioară, cu un VULTURUL în orice categorie.

Viitorul nostru sfat radio urmează

ULTIMELE FOTOGRAFII DIN ȚARĂ

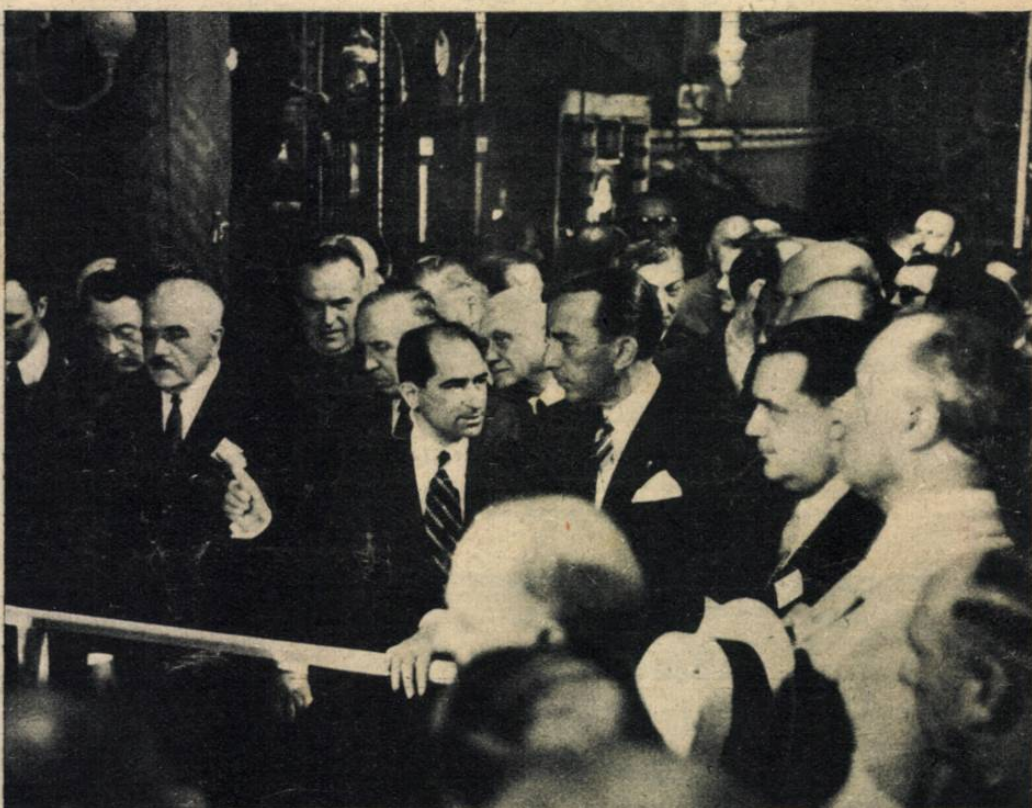
D-na și d. Mareșal Antonescu și d. prot. Mihai Antonescu asistă la serviciul religios pentru odihna sufletului aceleia care a fost Olga Mareșal Presan

D. Mareșal Antonescu prezintă condoleanțe d-lui Mareșal Presan

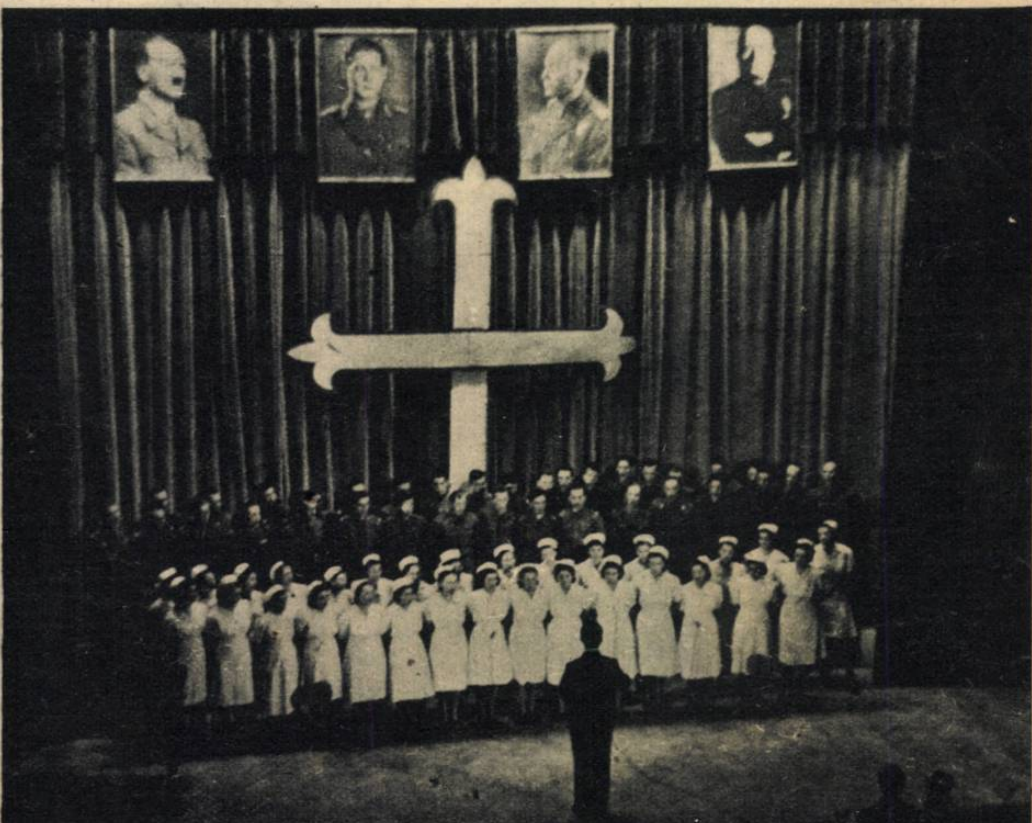
D. prof. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului de Miniștri, asistând la inaugurarea expoziției „Croatia în Imagini”

D. prof. Al. Marcu, ministrul propagandei naționale și d. General Rășcanu, primarul general al Municipiului, la inaugurarea instalațiilor pentru alimentarea Capitalei cu gaz natural

Ostași români, germani și italieni, asistând la festivalul pentru răniți, care a avut loc la Aro

Unul din corurile care au cântat pentru răniți la recentul festival dela Aro